MAMMALIUM

EXOTICORUM NOVORUM VEL MINUS RITE COGNITORUM

MUSEI ACADEMICI ZOOLOGICI DESCRIPTIONES ET ICONES,

EX ACADEMIAE IMPERIALIS SCIENTIARUM COMMENTARIORUM
VI. SERIEI TOMO II. ET III. SEPARATIM IMPRESSAE.

AUCTORE

J. F. BRANDT,

ACADEMICO PETROPOLITANO ET MUSEI ZOOLOGICI IMPERIALIS
ACADEMIAE SCIENTIARUM DIRECTORE.

Accedunt tabulae XIX.

PETROPOLI

IN OFFICINA CAESAREAE ACADEMIAE SCIENTIARUM IMPRESS.

MDCCCXXXV.

LIPSIAE apud L. Voss.

DE SOLENODONTE

NOVO MAMMALIUM INSECTIVORORUM GENERE.

E VARIORUM Musei Academici Mammalium nondum cognitorum numero memoratu dignissima sine dubio habenda est pellis integra animalis, quam cum cranio ex Insula Hispaniola misit Jaegerus. Quae quidem partes existentiam animalis in hacce insula probant, quod magnitudine insigni excepta in universum cum Soricibus capitis et pedum conformatione convenit, auricularum et pilorum structura, nec non caudae forma cum Didelphydibus affinitatem quandam ostendit, quoad dentium structuram vero magis cum genere Myogale quam cum ullo alio similitudinis speciem offert.

Quae quum ita sint hocce animal novum mammalium genus constituere debere haud dubitari potest, cui quidem ob mandibulae dentes incisivos medios peculiari et singulari sulco, admodum profundo et canalem apertum efficiente instructos *) *Solenodontis* nomen tribuere haud abs re esse videbatur, nomine insimul specifico *paradoxi* ob figuram animalis peculiarem addito.

---

*) Dentium incisivorum mediorum mandibulae forma tam peculiaris est, ut similis structura in alio animali obvia huc usque prorsus desideretur.

Externarum partium descriptio.

Caput conicum, elongatum. Nasus in proboscidem fere teretem, quartam capitis longitudinis partem sua longitudine superantem prominens. Proboscidis apex calvus, nares fere reniformes in lateribus gerens, infra deorsum truncato-rotundatus et in medio sulco longitudinali exaratus. Reliqua proboscidis pars pilis admodum tenuibus, mollibus, brevibus et brevissimis obsessa, quorum quidam, qui sunt in proboscidis partis mediae lateribus et in dorso paulo longiores et rigidiores, vibrissas parvas quodammodo referentes reperiuntur, qui vero in proboscidis baseos lateribus obveniunt reliquis proboscidis pilis rigidiores et longiores et vibrissarum indolem magis adhuc referentes conspiciuntur. — Rostri dorsum usque ad spatium inter oculos pilis brevibus, subrectis, rigidis, paulisper pungentibus obsessum, latera vero pilis mollibus, tenuibus, sat brevibus cooperta. — Labium superius inferiore longius et vibrissis rigidis instructum, quarum quidem anteriores breviores apparent, posteriores vero longiores et fortiores inveniuntur et capitis dimidiam longitudinem sua longitudine superant. — Menti antica pars pilis rigidis, brevioribus barbata, postica pilis nonnullis vibrissas aemulantibus obsessa. — Oculi admodum parvi, pisi semen minoris magnitudinis circiter aequantes. — Pone oculos sub aurium apertura in quovis latere vibrissae tres longae, vibrissas laterales longiores fere aequantes. — Auriculae rotundatae, magnae, prominulae, in marginis inferioris medio excisura parva, propria instructae, fere calvae et pilis tantummodo tenuissimis, brevissimis, sparsis, in superficie anteriore et in superficiei posterioris parte media et apicali occurentibus obsessae. — Meatus auditorius distinctus, pilis cinctus — Frons pilis mediocribus, paulisper rigidis et apice vix pungentibus, retrorsum directis obsessa. Occiput pilis mediocribus, subrigidulis, sursum directis vestitum. Capitis latera pilis mediocribus, parum mollibus obtecta, quorum superiores magis sursum, inferiores magis deorsum tendunt.

Collum breve, sat crassum, in gutture et gula pilis mediocribus vel magis brevibus, sed parum densis, in nucha et lateribus autem pilis longioribus, magis densis

coopertum. Pili colli laterum superiorem et mediam partem obtegentes sursum versus nucham directi, reliqui plus minusve deorsum et paulisper ad anteriora vergentes. Ad colli extremum ante scapulam et in occipite vertex pilorum plus minusve distinctus, cujus pili deorsum, sursum et retrorsum spectant.

Corpus mediocre, postice validius. Dorsum rotundatum, pilis densis, longioribus, sat rigidis, in media ejus parte rigidioribus et longissimis, incumbentibus et retrorsum spectantibus vestitum. Prymna et uropygii anterioris partis superior facies pilis tantummodo sparsis, sericeis, brevissimis, adpressis obsessae, eamque ob rem fere calvae *). Uropygii laterum et posterioris partis pili prymnae pilis longiores, magis rigidi et densi, praesertim in regione caudae radicem pilosam atque anum ambiente. Anterior prymnae pars pilis admodum rigidis, longis, incumbentibus, e dorsi parte vicina prodeuntibus cooperta. — Abdominis latera modice convexa, pilis mediocribus, deorsum et retrorsum directis, parum densis instructa. — Venter mediocris, pilis sat raris vel parum densis obsessus.

Artus mediocres. Pedes omnes pentadactyli, fissi, plantigradi, plantis denudatis, callosis. — Digiti omnes quoad longitudinem inaequales. Digitorum tres medii duobus exterioribus longiores.

Artus antici posticis paulo breviores. — Humerus totus sub vellere absconditus. — Antibrachium mediocre, pedem sine unguibus demensum longitudine paulisper superans, in parte superiore pilis mediocribus, paulisper rigidis, in parte inferiore autem pilis paulo brevioribus, rigidis, ad exteriora vergentibus obsessum. In latere interiore supra plantam area oblonga, fere triangularis, pilis brevibus, tenuibus, raris, cutem haud prorsus obtegentibus tantummodo vestita, eamque ob rem minus accurate observanti fere calva. In areae modo nominatae exteriore angulo pili 2—3 longiores ad exteriora directi, quasi vibrissas pedales referentes. — Anti-

*) Quum calvitiei aliqua causa subesse debeat suspicio exoritur, ne in prymna et uropygio glandularis aliqua secretio fiat, illi forsan similis, quae in Soricum lateribus observatur. Cui quidem opinioni color partium allatarum singularis et praecipue pinguedinis cujusdam adspectus admodum favere videntur. Odorem tamen pinguedinis peculiarem percipere haud contigit.

pedes in dorso pilis sparsis, brevissimis, tenuibus, rigidulis, albidis, cutem haud prorsus operientibus, in ipsis digitis rarioribus, in digitorum penultimo articulo autem paulo fortioribus et longioribus, in fasciculos fere convergentibus obsessi. Digitus internus reliquis brevior et articulo suo apicali primi articuli apicem secundi digiti haud attingens. Secundus externo (quinto) longior, sed quarto et tertio brevior, et articulo suo apicali tertii digiti primi articuli medium vix superans. Tertius quarto vix paulo longior. Quintus articulo suo apicali primi articuli apicem quarti digiti fere aequans. — Ungues falculares, basi mediocriter, apice vix compressi, validi, arcuati, in latere inferiore vix canaliculati, apice paulisper rotundati, grisei, pellucidi, secundum digitorum longitudinem longitudine varii, ita quidem ut mediorum digitorum ungues tertia parte vel plus externi vel interni digiti ungue majores evadant.

Femur sub cute absconditum. Crus mediocre, in parte superiore circa genu et sub genu pilis mediocribus, parum rigidis cinctum, ceterum vero pilis brevissimis, fere sericeis, tenuibus, parum rigidis, satis densis obsessum. Pes paulisper oblique introrsum directus, quo fit ut animal in incessu praesertim exteriori ejus margini inniti videatur. Pedis et digitorum dorsum pilis tenuibus, brevissimis et femoris pilis adhuc minoribus, admodum raris obtectum. Penultimi articuli pili reliquis longiores et rigidiores, in fasciculos conniventes, et non solum usque ad unguium basin protensi, sed eam ex parte obtegentes et antipedum penultimi articuli pilos longitudine superantes. Digiti minus robusti atque longi quam in antipedibus. Digitus internus extimo paulo brevior, secundus et quartus fere aequales et extimum longe superantes; medius autem omnium maximus. Ungues falculares, antipedum unguibus multo breviores et minus validi, quoad longitudinem secundum digitorum longitudinem varii. Medii digiti unguis antipedis medii digiti ungue fere duplo brevior.

Caudae elongatae, teretis radix, ut jam supra memoratum est, haud squamata, sed pilis sericeis, tenuibus obsessa, quorum inferiores ex parte longiores et magis rigidi apparent, reliqua autem pars reticulatim squamosa, squamis parvis, subrotundis vel rhomboidalibus, haud imbricatis. Inter squamas pili brevissimi, rigidi, minimi, aegre conspicui.

Mammarum duarum inguinalium in specimine, quod descripsimus, masculo inter crura in praeputii lateribus vestigia distincta 10‴ ab ano remota. In abdomine mammarum vestigia nulla.

Praeputium in corpusculum conicum, 3‴ longum, 8‴ ab ano remotum, pilis sericeis obsessum, ex area pilis brevibus, sericeis vestita prominens.

Scroti vestigium nullum.

Codarium haud distinctum.

Capitis latera et collum dilute flavo-brunnea, admixto colore ferrugineo, interdum etiam griseo. Abdomen et pedes dilute flavo-brunnei, colore griseo vix admixto. In pectore inter artus anteriores area dilute ferruginea ad pedum latus internum et antice ad cubitum usque extensa. Similis area dilute ferruginea regionem inguinalem occupat et in crurum et tibiarum anteriorem partem quoque extensa conspicitur. Rostri dorsum, frons, vertex et nuchae media et dorsi anterior pars colore brunneo-nigro tincta. Reliqua dorsi pars nigro-brunnea, colore nigro-brunneo, sed magis dilute, etiam versus laterum posteriorem partem et versus femorum exteriorem superficiem defluente. Caudae partis squamatae pars basalis et media griseae, apicalis vero albida.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem . .	20½″
Longitudo capitis a rostri apice ad aurium basin	3″
Longitudo rostri	1″2‴
A rostri apice usque ad angulum oculi externum	2″2‴
Ab angulo oculi interno usque ad aurium basin	1″
Oculorum fissura	1½″
Aurium longitudo	1″
Aurium latitudo	9‴
Ab aurium basi ad partem caudae squamatam	10½″
Basis seu radix caudae haud squamata	9‴
Caudae partis squamatae longitudo	8″3‴

Longitudo caudae ab ano usque ad apicem	9″
Cubiti longitudo	1″8‴
Longitudo antipedis usque ad unguium apicem	2″1‴
Longitudo antipedis usque ad unguis digiti medii basin	1″3‴
Longitudo unguis digiti medii	9″
Longitudo pollicis usque ad unguis basin	7‴
Longitudo unguis pollicis	4‴
Cruris longitudo	2″10‴
Longitudo plantae pedis posterioris usque ad unguium intermediorum apicem	2″4‴
Longitudo plantae pedis usque ad unguis digiti medii basin	2″
Longitudo unguis digiti medii	5‴
Longitudo unguis pollicis	$3\frac{1}{2}$‴.

Cranii atque dentium illustratio.

Cranium humile, oblongo-elongatum *). Pars vertebralis et occipitalis modice convexae. Pars frontalis supra vix convexa. Pars facialis valde elongata, angustata et propriam cranii partem longitudine aequans. Inter processum zygomaticum ossis malaris et ossis temporum spatium insigne, oblongum.

Ossis occipitis pars basilaris octavam fere cranii longitudinis partem sua longitudine constituit et quoad formam similitudinem quandam cum humana sat evidenter ostendit, humana tamen magis elongata et angustior apparet, in ea praesertim parte, quae cum osse sphenoideo conjungitur. Ceterum etiam magis plana evadit et in superficiei exterioris medio eminentiam longitudinalem usque ad corporis ossis sphenoidei partem posteriorem extensam offert. Incisura jugularis parum profunda emarginationem tantummodo curvatam, fere semilunarem sistit, quae quidem inci-

*) Longitudinis insignis causa praesertim quidem in ossium rostrum constituentium forma, sed ex parte etiam in reliquorum ossium cranium formantium elongatione quaerenda est.

sura ossis temporum ope foramen jugulare modicum efficit. — Condyli elongati, spatio angusto in anteriore parte distantes, in marginis sui anterioris medio emarginati. Ante emarginationem unius foraminis condyloidei anterioris loco duo minora obvia. Foramen condyloideum posterius insigne *).

Pars mastoidea ossis temporum a parte squamosa distincta apparet et superficiem externam trapezoidalem et excavatam ostendit. Angulus ejus posterior superior omnium longissimus, depressus, oblique inde ab anteriore cranii parte versus posteriorem ascendit, angulus ejus anterior et superior vero sunt elevati et processui triquetro, truncato (processus mastoidei analogo) a partis squamosae posteriore et inferiore parte effecto, suturae ope adnectuntur. — Pars petrosa temporum ossis formam fere pyramidalem exhibet et cum parte mastoideo tam arcte conjuncta observatur, ut partis mastoideae appendix tantummodo esse videatur. In partis petrosae superficiei externae exteriore parte ex eminentia longitudinali, totam fere ossis petrosi superficiem inferiorem occupante et cristam fere simulante, processus fere tetragonus, uncinatus, introrsum curvatus exoritur *), cujus margo anterior vix curvatus suturae ope cum annulo tympanico conjungitur. In processus modo commemorati baseos parte laterali et exteriore, inter ipsum processum et partem mastoideam, fossa sat magna, oblonga, parum inflexa, simplex, vel in duas rotundas divisa, semper autem duobus foraminibus parvis (foraminibus stylomastoideis) perforata, invenitur. Pone processum uncinatum modo descriptum, emarginationem jugularem contra, in parte petrosa impressio sat magna apparet, quae cum ossis occipitis emarginatione modo commemorata foramen jugulare semilunare efformat. In partis petrosae anteriore et laterali parte, inter ipsam partem petrosam atque ossis sphenoidei alam magnam, insignis remanet lacuna ovali-oblonga, carotidi introitum, ut videtur,

---

*) De reliquis ossis occipitis partibus tacendum est, quum in cranio descripto ictu parum congruo destructae inveniantur.

*) Processus et eminentia, quos descripsimus sunt rudimenta parietis ossei curvati in longe plurimis mammalibus cavitatem tympani claudentis, imo haud raro, ut in Feris, Gliribus etc., eminentiam insignem vesicularem (bullam) formantis.

permittens. — Annulus tympanicus annulum fere clausum, modice dilatatum, versus posteriorem partem apertum, in parte sua anteriore latiorem et in eminentiam parvam obtuse triquetram, disinentem sistit. Quoad situm annulus tympanicus valdopere interiora versus spectat et inde a posteriore et exteriore cranii parte versus anteriorem et interiorem faucium cavitatem dirigitur, ita quidem, ut pars ejus anterior pone interiorem cavitatis glenoidalis processus marginem observetur et cum eo angulum acutum faciat.

Cavitas tympani ab annulo tympanico et processu uncinato in anteriore quidem parte haud clauditur, sed spatium admodum insigne, tetragonum, introrsum spectans offert, quod cute occlusum invenitur.

Ossis temporum pars squamosa modice evoluta sutura distincta a parte mastoidea sejungitur et in ipsius suturae inferiore parte in processum obtuse trigonum, truncatum prominet, qui cum processu triquetro partis mastoideae conjungitur. Partis squamosae cum osse parietali junctura haud distincte visibilis, ossis temporum squama tamen cranii medium haud attingere et margine superiore parum curvato praedita esse videtur. Sutura illa, quae partem squamosam cum osse sphenoideo conjungit pari modo haud distincta apparet. — Cavitas glenoidalis oblonga admodum evoluta est et in parte posteriore processu sat prominente, tetragono-rotundato, versus anteriora curvato, antice, ut articulum inire possit, excavato, postice convexo et sulco longitudinali exarato aucta animadvertitur. In processus modo descripti basi, et quidem in posteriore et exteriore ejus parte, prope annulum tympanicum, foramen subrotundum conspicitur, quod in canalem ducit, qui sub ipso tentorii ossei rudimento discurrit et in illa transit orificia, quae in angulo inferiore posteriore ossis parietalis et in ossis temporum squamae posteriore parte observare licet. — Processus zygomaticus brevis, triqueter, compressus, tenuis, acuminatus, in anteriore margine ante apicem paulisper emarginatus, e posteriore margine cristam parvam ad processum mastoideum mittit. Quod inter posteriorem cavitatis glenoidalis et processum mastoideum reperitur spatium arcuatum est, ut meatui auditorio externo introitum et affixionis puncta praebeat.

Ossis sphenoidei pars basilaris cum occipite suturae ope conjungitur et partis suae posterioris latitudine fere tertiam cranii latitudinis partem aequat, sed in partem anteriorem et posteriorem suturae ope haud quaquam divisa reperitur. Superficiei ejus exterioris posterior pars sat plana in medio crista parum distincta (quae est cristae in occipitis basi obvenientis continuatio) instructa; anterior vero inter processus pterygoideos paulisper canaliculata apparet. Superficiei ejus interioris pars posterior fere plana et vix paulisper profunda cernitur; pars media et anterior autem angustatae et in medio in cristam (sellae turcicae analogon) elevatae conspiciuntur. Nervorum opticorum foramina interna valde approximata et in cristae modo laudatae lateribus obvia. — Alae magnae circuitus parum accurate definiri potest, in basi tamen inde a posteriore parte versus anteriorem valde dilatata apparet et quantum e sutura coronali parum distincta concludi potest parum ascendere videtur. Cavitatis glenoideae medium contra ala magna a foramine ovali, processum cavitatis glenoideae contra vero a foramine spinoso est perforata. Pars ossis sphenoidei orbitalis ab ala magna haud discreta apparet. Fissurae orbitalis loco apertura magna antrorsum directa conspicitur, in cujus anterioris marginis superiore parte, foramen opticum parvum invenitur. Supra foramen opticum fossa rotunda conspicitur, cujus fundus foraminibus nonnullis parvis est perforatus. — Processus pterygoideus externus prorsus deest, processus pterygoideus internus autem jam pone foramen ovale sub cristae paulisper introrsum curvatae forma incipit et versus anteriora dirigitur, ita quidem, ut cum ossis palati parte perpendiculari, cui adjungitur et longitudine aequatur, angulum obtusum vix faciat. Margo posterior paulisper curvatus, inferior in partis anterioris medio parum excisus, in parte posteriore vero in processum admodum parvum, trigonum, brevem (hamulum pterygoideum) expansus.

Partis orbitalis *ossis ethmoidei* fines percipere haud contigit, quum in cranio descripto cum reliquis ossibus coalita conspiceretur. Lamina cribrosa maxima, reniformis, foraminibus crebris et insignibus perforata.

Ossa parietalia magna, elongata, superficiem exteriorem modice declivem offerunt, quae quidem ubi ossa parietalia suturae ope invicem conjuncta sunt in cristam

longitudinalem, obtusam elevata, in parte posteriore ante occiput et in parte anteriore ante os frontis depressa, in medio autem convexa, in angulo posteriore externo prope juncturam cum ossium temporum squama a tribus foraminibus (emissaria sine dubio exhibentibus) perforata, in angulo anteriore inferiore denique, inter partem squamosam ossis temporum et os frontis sito, crista obtusa, parva, obliqua instructa conspicitur. — Sutura coronalis recta.

Ossa frontalia ossium parietalium tertia parte fere minora, invicem coalita, os unicum sistunt, cujus media pars dimidiam longitudinem tantummodo ossium parietalium aequat. Superficies eorum externa superior vix convexa in medio impressionem fere triangularem sat distinctam offert, in cujus anteriore parte in quovis latere sulcus oblongus animadvertitur, qui in foramen parvum ducit. Partis orbitalis externa superficies convexa. Anterior ossis frontis margo in medio excisuram profundam, acutangulam offert, ossibus narium excipiendis destinatam, prope ipsam excisuram vero in quovis latere in processum trigonum, acutum, elongatum prominet, qui in spatium a maxilla superiore et osse nasi relictum intrat et a processu simili ossis intermaxillaris fere tangitur.

Ossium palati pars perpendicularis tenuis, humilis, versus capitis posteriora valde elongata, oblonga, recta. Pars ejus posterior, quae anteriorem processus pterygoidei partem obtegit, dilatata et in externae superficiei medio in cristam parvam usque ad marginis sui posterioris processum triangularem et in ipsum processum extensam elevata, supra marginem inferiorem acutum, paulisper curvatum autem impressione longitudinali instructa. Utriusque lateris pars perpendicularis tantopere sibi approximata ut spatium oblongum, si cum aliorum animalium craniis comparas, sat angustum inter utrumque os palati remaneat, quod supra a vomere occlusum conspicitur et canalem oblongum latere inferiore apertum exhibet, qui quidem spatio simili inter processus pterygoideos remanente et supra a corpore ossis Sphenoideo clauso augetur et cavitati narium amplificandae inservit. — Ossis palati pars horizontalis seu palatina formam fere oblique tetragonam et marginem anteriorem paulisper inaequaliter dentatum et curvatum, margines laterales fere rectos, margi-

nem internum rectum et marginem posteriorem in interiore parte arcuatum, in parte exteriori in processum parvum, uncinatum, cui processus parvus triqueter ossis maxillaris adnectitur, desinentem offert. Foramina palatina utrinque terna.

Canalis pterygopalatini apertura inferior retrorsum spectat et non a solo osse palatino, sed etiam a maxilla superiore et osse sphenoideo includitur.

Maxillarum diameter longitudinalis admodum evoluta est. Partis molaris superficies exterior satis fortiter deorsum inclinata et depressa apparet. Posterior superficies valde excavata. Margo posterior, qui os maxillare cum osse frontis et osse sphenoideo conjungit arcuatus et dentibus inaequalibus instructus, margo nasalis vix parum curvatus, edentatus, margo anterior fere parabolicus reperitur. — Processus zygomaticus uncum satis fortem, retrorsum spectantem in apice rotundatum, in anteriore superficie impressione longitudinali exaratum refert. — Maxillae partis palatinae superficies inferior praesertim prope marginem internum rectum et in ipso margine concava. Margo ejus posterior arcuatus versus exteriora in processum trigonum desinit, qui cum processu uncinato ossis palati jam descripto conjungitur; margo anterior vero in processum trigono-pyramidalem acutum prominet, qui ab excisura ossis intermaxillaris excipitur. — Pars alveolaris in parte sua anteriore magis introrsum, in parte posteriore vero, quae anteriore multo magis est evoluta (ob dentes, qui ipsi affiguntur magis evolutos) versus exteriora curvata. Canalis infraorbitalis amplissimus foramina admodum magna offert.

Ossa lacrymalia superficiem exteriorem fere semilunarem, marginem anteriorem arcuatum et canalis lacrymalis aperturam externam amplam ostendunt.

Cavitas propria ossea *oculis excipiendis destinata* non conspicua.

Ossa nasi admodum elongata, et cranii longitudinis tertia parte longiora formam tetragono-elongatam exhibent. Superficiei eorum externae pars anterior fere plana, pars posterior vero parum convexa animadvertitur. Margo posterior in processum trigonum desinit, qui ab ossis frontis excisura supra commemorata excipitur. Margo lateralis et interior fere rectus, margo anterior in medio truncatus, in an-

gulo exteriore vero in processum trigonum elongatus, qui interiori ossis intermaxillaris superficiei adnectitur

Vomer inde ab ossium palatinorum partis perpendicularis parte posteriore fere usque ad ossium intermaxillarium apicem est extensus, et in apicis sui anterioris, superiore margine dilatato et incrassato ad cartilaginem teretem, fortem in proboscidem transientem excipiendum canaliculatus conspicitur.

Conchae elongatae, contortae.

Ossa intermaxillaria elongata magnam cranii partem efformant et in superiore parte tertia maxillae superioris longitudinis parte tantummodo breviora animadvertuntur. Anterior eorum pars et ut proboscidi adhaesionis puncta praebeat, et insimul dentes primores anteriores magnos excipiat, non solum admodum evoluta est, sed etiam parte sua alveolari deorsum valdopere prominet. Pars lateralis, perpendicularis, parum convexa marginem superiorem seu nasalem rectum, marginem inferiorem prominentem, acutum, parum curvatum, inter dentes incisivos anteriores et medios disjunctos excisura semilunari instructum: marginem anteriorem fere parabolicum, in parte superiore (ut suspicari licet propter proboscidem affixam) valde incrassatum et marginem posteriorem denique arcuatum, supra in processum valde elongatum triquetrum, spatium quod inter ossa nasi et maxillam superiorem remanet implentem ostendit. — Partis inferioris ossium intermaxillarium pars posterior horizontalis, pars anterior vero cum dentibus arcuatim deflexa et perpendicularis apparet. Partis inferioris posterior margo excisuram acutangulam ad processum triangularem maxillae superioris excipiendum praebet. In medio pars inferior seu horizontalis foraminibus incisivis oblongis, valde elongatis, postice processus trianguli maxillae apice occlusis est perforata. Pone dentes incisivos duos anteriores, inter ipsos et reliquos dentes incisivos prope exteriorem foraminis incisivi marginem fossa subrotunda parum profunda conspicitur, cui mandibulae dentis incisorii secundi apex admovetur. In partis perpendicularis medio, ubi ambo ossa intermaxillaria invicem conjunguntur, et quidem in interiore superficie pone alveolos, impressio longitudinalis observatur.

Inferiori excisurae nasalis ossis intermaxillaris margini *ossiculum* tetragono-rotundatum, admodum compressum, cutis ope situ horizontali adhaeret, quod in ipsa proboscidis baseos inferiore parte jacet et sine dubitatione ossiculi similis in *Suibus* et *Talpa* conspicui est analogon.

Mandibula pro cranii ratione elongata. Pars ejus media seu corpus sat angusta, elongata et symphysi valde elongata praedita. Superficierum lateralium pars anterior paulisper concava et foraminibus pluribus perforata, media convexa, posterior fere plana. Margo inferior ante angulum posteriorem satis fortiter supra partem condyloideam prominentem, dilatatum, fere tetragono-rotundatum emarginatus et ante emarginationem processu parvo, obtuse trigono, introrsum vergente instructus. Processus condyloideus sat magnus, processus coronoideus admodum validus, robustus, magis in latitudinem quam in longitudinem expansus, basi triqueter, apice rotundatus et extrorsum directus, in superficie interiore et exteriore fossa modice profunda excavatus. — Superficies mandibulae interna maxima ex parte concava, cristam obtusam, a margine alveolari ad processum condyloideum vergentem, et minorem cristam supra ipsum angulum discurrentem offert. Canalis inframaxillaris posterior apertura magna.

Dentes quadraginta, validi, acuti, albi, in quavis maxilla viginti, quorum sex incisivi, sex (utrinsecus tres) molares spurii, et octo (utrinsecus quatuor) molares veri.

Maxillarum ambarum dentes autem quoad formam et magnitudinem inaequales.

Dentium incisivorum seu primorum superiorum duo anteriores elongati, reliquis maxillae dentibus fere duplo longiores eosque superantes, basi spatio admodum angusto, triangulari disjuncti, sub apicibus vero approximati, quoad formam fere elongato-triquetri. Superficies eorum exterior lata, curvata, modice convexa, antem arginem posteriorem acutissimum impressione longitudinali parum distincta exarata; superficies posterior oblique introrsum et ad anteriora versa, paulisper excavata; superficies interior omnium angustissima marginem potius quam superficiem exhibet. Apex acutus, triqueter, margine seu potius pagina interna impressione triangulari instructus,

qua quidem impressione apicis interior pars truncata et ipse apex quasi extrorsum directus evadit. — Dentium primorum superiorum quatuor posteriores ab anterioribus spatio sat magno fossa subrotunda parum profunda, ad dentium incisivorum mediorum inferiorum apicem excipiendum, excavato disjuncti. — Dentium incisivorum superiorum posteriorum anterioris utriusque maxillae lateris corona parum retrorsum spectans, recta, triangularis, compressa, acutissima, basi tuberculorum duorum (anterioris et posterioris) vestigiis instructa; ultimi autem, qui incisivo antecedenti parum approximatus est, corona perpendicularis, simplex, conico-triangularis, compressa, acuta, basi tuberculorum vestigiis haud instructa penultimi incisivi corona fere duplo brevior — *Molarium spuriorum* superiorum anterior incisivorum posteriorum anteriori fere similis, sed major, fortior et praecipue latior, corona conica-triangulari, compressa, basi tuberculis parvis duobus (anteriore et posteriore) instructa. — Molarium spuriorum medius quoad formam anteriori quidem similis, sed tertia parte brevior et angustior, minus validus, et compressus et tuberculorum vestigiis vix instructus. — Molarium spuriorum superiorum ultimi, qui primo molari spurio brevior, sed latior, secundo autem major evadit, corona triangularis, quadrituberculata, tuberculis inaequalibus, tribus scilicet, quorum duo exteriora et unum interius, parvis, quarto vero seu medio in acumen acutum, triangulare, pagina externa sulcatum **) reliqua tubercula longe superans prominente. — *Molares veri* superiores quoad magnitudinem inaequales et mandibulae molaribus latiores quidem, sed breviores. Ultimus reliquis fere tertia parte minor, primus mediis paulo minor. Primi corona fere rhomboidalis angulo tamen externo anteriore antrorsum prominente, mediorum corona transversim oblongo-tetragona, ultimi corona magis oblonga, angulo posteriore vero truncata. Primi, secundi et tertii corona tuberculis quinque instructa, quorum duo sunt ex-

---

*) Dentium incisivorum posteriorum forma talis est, ut eos potius molares spurios, quam incisivos diceris, nisi ossi intermaxillari essent inserti.

**) Molaris spurii ultimi tuberculum medium molarium verorum tuberculo medio exacte respondet in pagina exteriore vero fossae triangularis loco sulcum oblongum extendit.

teriora, duo interiora et unum medium. Medium omnium longe maximum, triangulare, in acumen triquetrum, pagina exteriore fossa triangulari excavatum desinit, quae quidem fossa, in duobus molaribus mediis et in molari posteriore magis evoluta atque in primo molari observatur. Tubercula externa medio tuberculo tertia parte breviora. Molaris secundi et tertii tubercula externa et molaris quarti tuberculorum exteriorum anterius apice emarginatione simplici instructa eamque ob causam obtuse bidentata, molaris anterioris tuberculorum externorum posterius autem emarginatione duplici instructum et obtuse tridentatum. Molaris primi tuberculorum exteriorum anterius et molaris ultimi tuberculorum externorum posterius simplicia, acuta, edentata. Tubercula interna, quorum anterius posteriore tertia parte majus et longius evadit, fere oblonga, in acumen sat acutum desinentia. Quarti molaris corona, ob tuberculum interius simplex, tantummodo quadrituberculata.

Dentes incisivi infra sex *) approximati, inaequales. Anteriores oblongi, angusti, mediis plus duplo breviores et angustiores scalpro fere triangulari vix acuto instructi. Medii seu laterales anteriores conici, validi, arcuati, dentium laniorum formam admodum referentes et reliquos dentes longitudine superantes, in superficie posteriore arcuata et excavata crista parva longitudinali instructi, in superficie interiore vero sulco admodum profundo, triangulari, paulisper arcuato, inde a dentis coronae basi fere usque ad apicem ejus excurrente et canalem triangulum extrorsum apertum, in coronae basi latiorem et totam basin ad margines usque occupantem efficiente excavati. Incisivorum posteriores abbreviati, conici, acuti paulisper antrorsum vergentes, et incisivis anterioribus paulo breviores, sed eos latitudine duplo superantes. — *Molares spurii* utrinque tres. Molarium spuriorum anterior incisivum posteriorem magnitudine fere duplo superans, corona conico-triangulari, obliqua, paulisper antrorsum tendente, et margine posteriore impressa. Medius anteriore brevior, sed paulo latior corona recta, triangulari-conica paulisper com-

*) Numerum senarium secundum dentes maxillae et mandibulae sese invicem attingentes definivimus eamque ob causam in mandibula primum molarem spurium eum diximus, qui primo molari spurio maxillae adteritur.

pressa, parum acuta, basi tuberculorum vestigiis vix distinctis instructa. Ultimus medio longitudine fere aequalis, sed angustior, et corona triangulari, basi tuberculis duobus parvis, anteriore et posteriore, instructus, et in acumen rectum conico-triangulare desinens. — *Molares veri* quatuor, inaequales, molares spurios magnitudine superantes, corona tetragona, rotundata, quadri-vel quinquetuberculata, tuberculis exterioribus et mediis et saepius etiam anterioribus admodum elevatis. Anterior ultimo longior, sed angustior, tuberculis quatuor instructus, quorum anterius minimum, posterius anteriore paulo majus, media magna, basi invicem connata, apice vero libera et conice desinentia. Secundus et tertius anteriore paulo longiores et latiores tuberculis quatuor instructi, quorum posterius minimum, reliqua in processum admodum prominulum, triangularem in pagina interiore plana, ubi tubercula duo interiora cohaerent, sulco longitudinali instructum, pagina exteriore vero compressum connata, cujus apex tria offert tubercula, quorum duo interiora, (anterius conicum reliquis minus et posterius conicum anteriore majus), unum autem exterius triangulare omnium maximum et pagina interiore fere planum. Ultimus molaris mediis quoad formam similis, sed brevior et latior, tuberculum ejus posterius multo magis quam in tribus molaribus anterioribus evolutum et apice suo non simplex, sed in duo tubercula divisum *).

De palato.

Palatum in antica parte cujusvis lateris inter dentem incisivum et primum molarem spurium fossa parum profunda instructum, ad excipiendum secundi dentis incisivi magni apicem, et inter ipsas fossas triquetrum, in media parte vero rugis octo versus rostri apicem sensim brevioribus inaequale. Rugarum quatuor anteriores versus

*) Si molarium mandibulae coronam cum maxillae molarium corona comparare vis, duo interiora maxillae et mandibulae molarium tubercula sese correspondebunt, medium autem tuberculum maxillae molarium magno tuberculo externo mandibulae molarium aequiparandum erit. Duorum exteriorum maxillae molarium tuberculorum analoga autem frustra in mandibula quaeres, nisi mandibulae molarium tubercula posteriora eorum rudimenta esse censeas.

anteriora in angulum triangularem desinentes, quinta haud angulata, sexta et septima in medio angulata, angulo retrorsum directo, ultima medio interrupta. Rugarum secunda tertia et quarta reliquis validiores.

De animalis vivendi genere.

De animalis vivendi genere nihil constat. E proboscidis et unguium structura fodientibus adnumerandum esse concludi potest. Nasus et laminae cribrosae forma olfactus organon evolutum indicare videntur.

CRANII SOLENODONTIS
cum propinquorum generum craniis comparatio.

De Solenodontis similitudine cum aliis animalibus, quoad partes externas jam in introductione egimus, forsan tamen haud inutile erit disquisitiones nonnullas comparativas in variorum generum affinium crania institutas addidisse.

Inspectis variorum animalium craniis in Solenodonte cognitionem quandam cum generis Centetis, Soricis et Myogales cranio inveniri haud negari potest.

Centetis cranium minus accurate consideratum processus pterygoidei forma elongata et partis perpendicularis ossis palati directione, bullae osseae et ossis zygomatici defectu, nec non mandibulae forma propinquum apparet. Soricis cranium bullae osseae et ossis zygomatici defectu, Myogales vero ossium rostrum constituentium figura et dentium incisivorum evolutionis ratione *) cognationem quandam offerunt.

Solenodontis tamen cránium differentias tot peculiares praebet, ut cum cognitorum generum craniorum nullo ad amussim conveniat. Quarum quidem differentiarum notio quo melius elucescat, haud alienum fore spero craniorum affinium et Solenodontis cranii notas primarias ita referre, ut brevi in conspectu posita appareant.

*) In utroque enim genere dentes incisivi anteriores maxillae a reliquis intervallo sunt diremti et reliquis multo majores conspiciuntur, in utroque genere porro dentes incisivi medii mandibulae reliquis incisivis majores evadunt.

Genus Centetes.

Cranium admodum elongatum. Os occipitis, ossa bregmatis et ossa temporum modice convexa. Ossis occipitis condyli prominentes. Sutura frontalis et sagitalis in cristam insignem elevata. Bulla ossea nulla. Crista propria e corporis ossis sphenoidei lateribus prominens et in latere tympani cavitatis sita. Processus pterygoidei externi et interni apparentes. Os zygomaticum nullum. Mandibulae processus coronoideus extrorsum directus. Mandibulae angulus dilatatus, rotundatus, planus, processum condyloideum haud superans *).

Genus Sorex.

Cranium elongatum. Os occipitis, ossa bregmatis et ossa temporum valdopere convexa et rotundata, fere inflata, tenuia. Ossis occipitis condyli applanati. Sutura sagittalis et frontalis in cristam haud elevata. Bulla ossea nulla. Processus pterygoidei recti, valde incrassati et cum parte perpendiculari ossis palati recto, pari modo valde incrassato coaliti. Os zygomaticum nullum. Mandibulae processus coronoideus perpendicularis, rectus, elongatus, sat angustus; mandibulae angulus in processum oblongum, admodum angustum, processum condyloideum longe superantem extensus.

Genus Myogale **).

Cranium elongatum. Os occipitis, os temporum et ossium bregmatis posterior pars convexa. In ossis occipitis angulo lambdoideo processus tridentatus, proprius, laminae formam exhibens. In occipitis squamae latere quovis ***) et in palati quovis latere foramen peculiare insigne. Cristae tres peculiares, acutae, a processu mastoideo radiantes. Sutura sagittalis et frontalis in cristam acutam elevata. Bulla ossea

---

*) Cranii Centetis quam dedimus adumbratio desumta est ex opere eximio: Die Skelete der Chiropteren und Insectivoren von Dr. E. D'Alton d. A. und J. Bonn 1831. fol.

**) Quae de Soricis et Myogales diximus propriis nituntur observationibus.

***) Eiusmodi foramina analoga etiam in Phocis (cf. Meckel, Vergl. Anat. Bd. II. 2. 482) et in avibus, praesertim palmipedibus inveniuntur.

oblonga, distincta, cum processu pterygoideo interno coalita. Processus pterygoidei, externi rudimentum. Os zygomaticum, angustum, distinctum. Mandibulae processus coronoïdeus elongatus, perpendicularis, rectus. Mandibulae angulus in processum tetragonum, fossis tribus peculiaribus, profundis singulari modo excavatum desinens.

Genus Solenodon.

Cranium admodum elongatum. Os occipitis, ossa bregmatis et ossa temporum modice convexa. Ossis occipitis condyli prominentes. In sutura sagittali crista obtusa, in ossibus frontis coalitis crista nulla. Processus pterygoidei interni soli conspicui, tenues cum partibus ossis palati perpendicularibus suturae ope conjuncti. Bulla ossea nulla eamque ob rem cavitatis tympani interior paries cute tantum clausus. Os zygomaticum nullum. Mandibulae processus coronoideus dilatatus, extrorsum directus. Mandibulae angulus dilatatus, subtetragono-rotundatus, supra partem condyloideam prominens.

CHARACTER GENERIS

Soledon essentialis et naturalis.

Quum in animalis descriptione de omnibus partibus et de iis, quae systematicae distinctioni minoris sunt momenti, fusius actum sit, restat adhuc ut characteres essentiales et majoris momenti genus nostrum a reliquis generibus discernentes in conspectum ponamus.

Character essentialis.

Dentes primores seu incisivi $\frac{6}{6}$, superiorum duo anteriores maximi, a reliquis disjuncti, perpendiculares, unicuspides, inferiorum duo anteriores brevissimi, angustissimi, duo medii longissimi, conici, pagina interna canali aperto, admodum profundo, triangulari excavati. Molares spurii $\frac{6}{6}$. Molares veri $\frac{8}{8}$.

Character naturalis.

Habitus fere inter Soricem et Didelphydem. Rostrum elongatum, proboscide tereti, elongato, nares in apicis lateribus gerente. Oculi minuti. Auriculae magnae, rotundatae, fere calvae. Corpus pilosum. Prymna et uropygii superior facies pilis brevissimis, sericeis, raris obsessae. Pedes ambulatorii, plantigradi, pentadactyli, fissi. Ungues falculares, antipedum longiores. Mammae inguinales (?). Cauda elongata, teres, maxima ex parte squamata.

TABULARUM EXPLICATIO.

TABULA I.

Solenodon paradoxus ad dimidiam magnitudinem naturalem redactus.

TABULA II.

Solenodontis anatome.

Figura 1. Cranium cum mandibula a latere inspiciendum.
Figura 2. Superior cranii facies.
Figura 3. Facies cranii inferior.
Figura 4. Baseos cranii interior facies.
Figura 5. Interior seu inferior maxillae facies.
Figura 6. Maxillae dentes a latere inspecti.
  a a magnitudine naturali
  b b molaris spurius ultimus et molares veri magnitudine aucta.
Figura 7. Anterior ossis intermaxillaris pars, cui os proboscidis (*a*) adhaeret, cum dentibus incisivis anterioribus.
Figura 8. Dentis incisivi anterioris superioris anterior superficies.
Figura 9. Mandibula a latere depicta.
Figura 10. Mandibulae dentis unius lateris a superficie superiore in conspectum venientes.
Figura 11. Mandibulae pars anterior cum quatuor dentibus incisivis anterioribus.
Figura 12. Dentis incisivi mandibulae secundi seu medii corona a facie interiore inspecta, ut canalem triangularem ostendat.
Figura 13. Pedis anterioris anterior pars a dorsali latere depicta.
Figura 14. Pedis posterioris anterior pars a dorsali latere expressa *).

*) Tabulae secundae figura 1 — [illegible] et figura 7 — 14 magnitudine naturali sunt redditae.

1/2

C. Pape ad nat. pinxit.

Solenodon paradoxus. Brandt.

Mém. VIe Série Sc. math. etc. T. II. Brandt: Solenodon. Tab. II.

W. Pape del.

MAMMALIUM RODENTIUM

EXOTICORUM NOVORUM VEL MINUS RITE COGNITORUM

MUSEI ACADEMICI ZOOLOGICI DESCRIPTIONES ET ICONES.

AUCTORE

J. F. BRANDT.

(Conv. exhib. die 17. Jan. 1834.)

SECTIO I.

HYSTRICUM, QUAE IN MUSEO ACADEMICO SERVANTUR GENERUM ATQUE SPECIERUM ILLUSTRATIONES.

Rajus (*Synops. method.* p. 206), *Brissonius* (*Regnum animale* p. 125), *Linnaeus* (*Syst. nat. ed.* 12. Tom. I. p. 76), *Schreberus* (*Säugethiere* Th. IV. p. 599) aliique autores nomine generico Hystrix mammalium rodentium omnes intellexerunt, qui Hystrici vulgari seu cristatae integumentis similes apparent. *Lacepedius* autem jam anno 1797 (*Mem. de l'Institut* Vol. III., *Wiedemann Archiv für Zoologie und Zootomie.* Bd. III. St. 2. et *G. Fischer Zoognosia* Vol. II. Mosquae 1813. p. 443) primus ostendit, glirium illos, quos *Linnaeus* aliique *Hystricum* nomine comprehenderent, secundum caudae structuram in duo genera esse dirimendos, in *Hystrices* cauda haud prehensili praeditas, seu *Hystrices* sensu strictiori dicendas, et in Hystrices cauda prehensili instructas seu *Coendu's*. *Dumerilius* (1806) in Zoologia analytica (*Uebers.* p. 18 et 19) et serius *G. Fischerus* (*Zoognosia* Vol. III. Mosquae 1814. 8. p. 99 et 102) nec non *Ranzanius* (*Elementi della storia naturale dei*

Mammiferi Vol. II. Bologna 1820. p. 456 et p. 451) *Lacepedii* dividendi methodum jure acceperunt. Nihilo secius tamen ab aliis Celeberrimis Zoologis, quae *Lacepedius* proposuerat genera sunt neglecta et non solum apud Tiedemannum (*Zoologie* Landshut 1808. I. p. 462), *Illigerum* (Prodromus Berolini 1811. p. 90) et *Okenium* (*Naturgeschichte*, *Zoologie*, Abth. II. Jena 1816. p. 875), sed etiam in prima Regni animalis *Cuveriani* editione (à Paris 1817. T. I. p. 208) et in *Desmarestii* Mammalium historia (*Mammalogie* P. 2. à Paris 1822. p. 344), nec non in *Kuhlii* animadversionibus (*Beiträge zur Zoologie*. Frankfurt 1820. p. 70) *Hystricum* genus sensu Linnaeano compositum invenimus. Paucos annos post labores modo laudatos (1822) tractatus a *Fr. Cuviero* conscriptus in nono Musei Parisiensis Memorabilium tomo (*Mémoires d. Museum* T. IX. p. 415)*) prodiit, ubi Cel. Auctor de Hystricum speciebus accuratiores communicavit observationes easque in duas sectiones seu subfamilias, in *Hystrices* orbis terrarum veteris et II. orbis terrarum novi, dentium molarium coronarum figura externa et vitae genere respectis distribuit.

Hystrices quidem, quae orbis terrarum veteris plagas incolunt pro cranii parte frontali plus minusve convexa in duo divisit genera (*Hystrix* et *Acanthion*); Americanas autem simili modo, caudae ratione vero insimul assumta, in tria dispescuit genera (*Erethizon*, *Synetheres* et *Sphiggurus*). Quae *Fr. Cuvierus* proposuerat divisiones a *Lessonio* in Manuali (*Manuel d. Mammalogie* à Paris 1827. p. 288) sunt acceptae. *Lessonius* tamen nomen *Synetheres* in Coendu mutavit, quia *Lacepedius* jam Synetherem prehensilem *Fr. Cuvieri* proprio nomine generico (*Coendu prehensilis*) proposuerat. *Isidore Geoffroy St. Hilaire* (*Dictionnaire classique d'hist. nat.* T. 40. à Paris 1828. *Art. Porc-épic.*) pari modo in Hystricum divisione *Fr. Cuvierum* sequitur, sed non omnes naturae scrutatores sectiones a *Fr. Cuviero* exhibitas comprobaturos esse putat.

Griffithius (*The animal kingdom* London 1827. Vol. V. *Synopsis of the mammalium* n. 680 et Vol. III. p. 87), porro *J. B. Fischerus* (*Synopsis mammal.* p. 366)

*) Quae *Fr. Cuvierus* l. l. dixerat repetita invenimus in *Dictionn. des Sciences natur.* Vol. 42. 1826. *Art. Porc-épic.* p. 326.

et *Wiegmannus* (*Handb. der Zoologie.* Berlin 1832. S. p. 59) non solum omnia genera a *Fr. Cuviero* composita, sed etiam *Lacepedianum* genus *Coendu* cum reliquis Hystricibus conjungunt et genus Hystrix sensu *Linnaeano* proponunt. Ipse etiam *G. Cuvierus* in secunda regni animalis editione (Vol. I. p. 215) non omnia, quae frater exhibuerat genera recepit, sed Hystrices cauda brevi pedibus posticis distincte pentadactylis et cranio magis convexo praeditas sub genere *Porc-épics proprement dits* pertractat, cranio autem depresso aculeisque brevibus pilis involutis instructas *Les Ursons* (Érétisons Fr. Cuv.) appellat, porro quae caudam elongatam, haud volubilem pedesque posticos pentadactylos habent „*Les Atherures*" vocat, quae cauda prehensili, pedibusque posticis digitis quatuor tantum unguibus falcularibus instructis gaudent denique sub nomine *Les Coendous* (*Synetheres Fr. Cuv.*) comprehensas esse vult.*) *Voigtius* (*Cuvier's Thierreich übers. von Voigt.* Bd. I. p. 243) *Cuvieri* divisiones retinuit. *Waglerus* (*Natürliches System der Amphibien.* München 1830. p. 18) omnes Hystricum species in duo genera distribuit, in genus *Hystrix*, cui *Hystrices* et *Erethizontes Fr. Cuvieri* et genus *Sphingura Fr. Cuvieri*, cui *Spigguros* et *Synetheres Fr. Cuvieri* adnumerat.

Quae quum ita sint recentes de Hystricum speciebus et generibus observationes haud abs re esse videbantur. Omnes igitur, quibus Museum Academicum ad Hystricum historiam dilucidandam conferre poterat partes novo subjeci examini. Est autem Museum Academicum quod ad Hystrices ditissimum, non solum enim Hystricum octo specierum pelles effarctas, sed etiam septem specierum (*Hystricis cristatae*, *H. hirsutirostris*, *Erethizontis epixanthi* (?), *Cercolabis prehensilis*, *Cercolabis atrati*, *Cercolabis insidiosi* et *Cercolabis affinis*) crania**) continet.

---

*) *G. Cuvierus* autem generi Les *Coendou's* etiam *Couiy'um Azarae* (qui *Fr. Cuviero* est *Sphiggurus villosus*, *Lichtensteinio Hystrix insidiosa*) adscribit. Exinde vero sequitur *G. Cuvierum* sub nomine Les *Coendus* non solum genus *Synetheres* fratris sui, sed etiam genus *Sphiggurus* ejusdem intelligere et utrumque conjungere.

**) Notandum est *Hystricis cristatae*, *H. hirsutirostris*, *Erethizontis dorsati* (vel potius *epixanthi*?) *Cercolabis prehensilis*, *Cercolabis atrati*, *Cercolabis insidiosi* et *affinis* crania sub ipsissimis auctoris oculis e pellibus esse extracta.

Quibus quidem disquisitionibus institutis non solum *Fr. Cuvieri* de Hystricibus orbis terrarum antiqui et novi in duas sectiones seu subfamilias distribuendis sententiam probare; sed ipsarum etiam sectionum notas emendare characteribusque majoris momenti recenter detectis longe amplius atque exactius definire et circumscribere, vel, si mavis, stabilire contigit.

Generum characteres pari modo non solum emendavi, sed multis novis notis essentialibus auxi et fusius pertractavi. Quod ad generum numerum *G. Cuvieri* sequutus sum opinionem in secunda regni animalis editione propositam. Quamvis enim *Fr. Cuvieri* de Hystricibus tractatus melioribus sine dubio adnumerandus sit de zoologia laboribus, genus tamen *Acanthion* ejus, secundum unum cranium et unum sceleton, deficientibus partibus externis, propositum approbari nequit. Primum enim ipse *Fr. Cuvierus* l. l. p. 431 asserit, sceleton, quo *Acanthion Daubentionii* fundavit, ex *Hystricum* a *Perraultio* (*Mémoires pour servir à l'hist. nat. d. anim.* II. p. 206) dissecatarum una fuisse desumtum; quae quidem *Hystrices*, ut e descriptione et figura *Perraultiana* elucere videtur, etsi ab *Hystrice cristata* Italiae diversae, habitu externo tamen et colore ei simillimae fuerunt. Deinde *Hystricis hirsutirostris* cranium in tabulae nostrae VIII. fig. 3 — 6 exhibitum cum *Acanthii javanici Fr. Cuvieri* cranio, quod in Memorabilibus Musei Parisiensis l. l. tab. 20. fig. 3. et 4 depictum invenimus, tantam ostendit similitudinem, ut fere suspicare posses inter ipsum atque *Acanthii javanici* nullum existere discrimen. *Hystricis* autem *hirsutirostris* (vide infra) partes externae magnam, non solum cum *Hystrice cristata* offerunt affinitatem, sed etiam colorum distributione adeo conveniunt, ut vix ad stabiliendam speciem sufficiant, quamvis cranii partis frontalis ratione *Hystrix cristata* et *hirsutirostris* valde discrepent (vide infra). Quum autem exemplum modo allatum in *Hystricibus* partem cranii frontalem magis vel minus evolutam ceteris paribus typis genericis disjungendis non sufficere probare satis videatur, genus quoque *Synetheres* et *Sphiggurus* admitti nequeunt, etiamsi subdivisiones genericas seu subgenera praebere possint, quales in genere *Cercolabes* stabilivimus. Ipse

quoque *Fr. Cuvierus* (*Mém. d. Mus. l. l.* p. 437) non pro certo affirmare audet, num divisiones, quas in genere Hystrix proposuit, sint genera vel subgenera tantum appellandae.

HYSTRICUM FAMILIAE*).

Character generalis.

Caput mediocre. Rostrum obtusum vel minus obtusum. Labium superius ante dentes incisivos fissum et excisum, aut parum fissum, aut paulisper tantum emarginatum. Dentes incisivi insignes, supra infraque simplices, glabri, esulcati, pagina antica flavi vel aurantiaci, forcipum modo invicem agentes. Molares supra infraque utrinque utrinsecus quatuor**), abrupti, tritores, complicati, monorrhizi, vel obducti et in corona tantum complicati polyrrhizi. Superiorum coronae paulisper extrorsum directae coronidibus subextrorsis, inferiorum coronae paulisper introrsum spectantes coronidibus subintrorsis. Oculi parvi. Vibrissae plus minusve evolutae. Supra oculum et pone oculum quemvis setae singulae tres vel quatuor, vibrissis quod ad usum, ut videtur, similes. Auriculae aut mediocres, rectae, exsertae, rotundatae, aut breves, supra meatum auditorium plus minusve oblique antrorsum vergentes magis oblongae et pilis vel pilis aculeisve obvolutae. Collum breve. Corpus torosum vel subelongatum, nunc setis vel setis aculeiformibus vel aculeis plerumque teretibus, exsertis

---

*) Genus *Hystrix* Linnaeanum cum genere *Loncheres* (*Echimys Geoffr.*) propriae familiae *Aculeatorum* nomine propositae typos primus exhibuit *Illigerus* in *Prodromo* p. 81. Sequutus est nuper *Wiegmannus* (*Handbuch der Zoologie* p. 59). *Lessonius* autem solummodo genus *Hystrix Linnaei* propriae familiae typum pertractat, quo quidem sensu nos quoque hoc loco Hystricum familiam consideramus, quamvis pro certo affirmare non audeamus, num genus Loncheres re vera Hystricum familiae sit allegandum, nec ne.

**) Nonnulli auctores, sicuti *Illigerus* in *Prodromo* p. 90, Hystricibus quinque molares utrinque utrinsecus tribuunt; fere semper autem quatuor tantummodo evoluti inveniuntur. Interdum tamen utrinque utrinsecus quinque apparent, ut in Musei Academici *Hystricis cristatae* craniorum uno, in quo autem molaris quivis ultimus, utpote accessorius, reliquis minor et multo brevior observatur et coronam, sicuti animalium juniorum molares, tuberculatam habet.

et pilis codarioque rarissime vel rarius intermixtis, nunc pilis codarioque largis vel largissimis et aculeis plus minusve absconditis et involutis tectum. Aculei e lineis in cute ad quincuncem dispositis terni ad senos, vix plures, seriatim prodeuntes basi pilis vel codario cincti. Pedes, breves longitudine subaequales tetradactyli vel pentadactyli. Ungues falculares, interdum subungulaeformes, vel lamnati. Cauda aut brevis vel elongata haud volubilis, aut elongata et volabilis. Mammae apertae vel inguinales sex (*Hystrix* teste *Fr. Cuviero*) vel quatuor, quarum duae saltem pectorales (in *Cercolabe* secundum *Azaram*). Claviculae sternum haud attingentes, sed ligamenti fere cartilaginei ope tantummodo ei adhaerentes.

Asiae mediae et australis, Africae vel Americae australis et borealis incolae phytophagae, radicibus, fructibus foliisque victitantes. Asiaticae et Africanae in terra vel sub terra, Americanae omnes vel semper in arboribus obviae, vel saltem omnes arbores ascendentes et per magnum vitae spatium in arboribus degentes. Quod ad magnitudinem ad glirium maximos referendae, pedem $1\frac{3}{4}$ ad $2\frac{1}{2}$ pedes longae, corpore solo inde a rostri apice ad caudae basin demenso 1 — 2 pedes longo. Omnes nocturnae, plus minusve lentae et stupidae. Iratae pilos aculeosque erigentes.

Hystricum familia secundum dentium molarium structuram in duas subfamilias, similibus sectionibus jam a *Fr. Cuviero* propositis, ut supra jam indicavimus correspondentes, dividi potest, quarum unam *Philogaearum*, alteram vero *Philodendrarum* nomine afficere haud incongruum videtur.

SUBFAMILIA I.

PHILOGAEAE.

Character essentialis.

Dentium molarium singuli radice simplici vel apice tantum fissa. — Fossores.

Descriptio.

Molares oblongi, curvati vel subrecti, quod ad magnitudinem inter se differentes et coronis a radicibus strictura haud disjunctis, sed cum parte radicali confluentibus

instructi. Molaris primus omnium plerumque maximus, secundus ultimo paulo major vel (nominatim in mandibula) interdum minor, vel vix minor, penultimus secundo et ultimo plerumque paulo major vel vix paulo major *). Maxillae molarium primi (Tab. VII. Fig. 1. *a*) et ultimi (ib. *d*) radix simplex, apice fissura fere semilunari (*a*) curvata, pro nervi vasorumque introitu instructa, quae quidem fissura non solum in speciminibus vetustioribus semper obliterata invenitur; sed etiam in ejusdem individui singulis dentibus (ut in Fig. 1. *b*, *c*) tota vel saltem magna ex parte evanida conspicitur. Secundi (ib. *b*) et tertii (*c*) maxillae molaris radix in apicis pagina externa longitudinaliter sulcata et eminentiis seu tuberculis duobus minimis (radicularum rudimentis) instructa. Mandibulae molarium anterioris (ib. *e*) radix duobus sulcis longitudinalibus oppositis, radicis divisionem indicantibus exarata et apice extremo bifida eamque ob causam apice subdirhiza. Mandibulae molarium secundus (*f*) radicis apice trifido et in tria tubercula parva, conica (radicularum rudimenta) subaequaliter diviso, tertius (*g*) radice apice trituberculata, tuberculis conicis, inaequalibus et uno reliquis magis evoluto; quartus (*h*) radicis apice subtrituberculato, tuberculo tertio tamen vix indicato.

In iis individuis, quorum dentes sunt parum detriti **), in cujusvis maxillae molaris coronae latere externo plerumque duae (ib. Fig. 4. *a*, *b*) rarius tres vel quatuor (ut ib. Fig. 1. *a*) inveniuntur impressiones, rimas fere exhibentes, substantia vitrea plicam formante intus cinctae, in interiore latere autem una plerumque tantummodo impressio (ib. Fig. 4. *c*) reperitur (rarius duo), pari modo substantia vitrea plicam efficiente intus circumdata. Tali quidem modo plicae illae substantiae vitreae tres, in molarium coronis modice detritis conspiciendae (ib. Fig. 4. *a*, *b*, *c*)

---

*) Molares inter se secundum varia individua magnitudine varii; qua de causa etiam, quos depingendos curavimus utpote magnitudinis typum stabilem exhibentes neutiquam sunt considerandi.

**) Admodum juvenum Hystricum dentes inquirere haud licuit, quantum autem e dentibus nonnullis, qui in specimine adulto fere integri mansere, concludere licet coronae apex quinque circiter plerumque offerre videtur tubercula substantia vitrea circumdata et impressionibus disjuncta, a quibus quidem tuberculis substantia vitrea in dentis internam partem usque ad radicem sub plicarum forma prolongatur (vide infra).

efformantur. Maxillae molarium substantiae vitreae plicarum exteriorum posterior (i. e. quae coronae impressionem posteriorem terminat) (Tab. VII. Fig. 4. *b*) omnium longissima, apice retrorsum curvata, plicarum exteriorum anterior (*a*) autem interiori (*c*) plus minusve antrorsum vergenti fere opposita, sed paulo longior et magis recta. Ante plicam exteriorem anteriorem (*a*) atque plicam interiorem (*c*) annulus ellipticus (*d*) e substantia vitrea formatus osseam substantiam includens in coronae substantia ossea observatur. Similis annulus (*e*) sed minor, fere ellipticus vel subrotundus pone substantiae vitreae plicam exteriorem posteriorem (*b*) occurrit. Si dentes sensim sensimque magis deteruntur plicae externae et internae, sed non omnes eodem tempore, evanescunt. Plicae quidem interiores in maxilla, plicae exteriores autem in mandibula diutius in universum persistere solent, quod a molarium coronarum directione (vide supra) dependere videtur.

In maxillae molaribus admodum detritis (ib. Fig. 3, 6, 5) plicae interioris (Fig. 4. *c*) et exterioris anterioris (ib. *a*) loco annuli plerumque duo elliptici vel oblongi (Fig. 5. *a*, *c*) e substantia vitrea formati, aream substantiae osseae ellipticam includentes apparent, quorum quidem annulorum exterior (*a*) a plica exteriore anteriore (ib. Fig. 4. *a*) a dentis margine sejuncta, interior (*c*) vero a plica interiore (ib. Fig. 4. *c*) efficitur; plicae exterioris posterioris loco (ib. *b*) vero annuli subelliptici duo (ib. Fig. 5. *b*, *f*), saepius (praesertim in dentibus minus detritis) in unum curvatum conjuncti (Fig. 3. *b*) animadvertuntur, ita ut in dentium detritorum, regulariter conformatorum quavis corona annulos ellipticos, e substantia vitrea effectos plerumque quinque (Fig. 5. *a*, *b*, *f*, *c*, *d*) et annulum posteriorem parvum, rotundum (*e*), in universum igitur annulos sex (ib. *a*, *b*, *f*, *c*, *d*, *e*) invenire liceat. Saepissime vero annulorum sex loco quinque rarius tres (ib. Fig. 6) vel quatuor (fere ut in Fig. 3) tantummodo observantur*), quod partim ab annulorum duorum mutuo confluxu, partim vero a substantia vitrea plicarum singularum parum profunde in dentis radicem intrante dependere videtur.

*) De annulorum in molaribus detritis numero et ratione cf. etiam tabulae octavae figuram quintam.

Mandibulae molares similem structuram habent maxillae molaribus, sed eorum coronae impressiones, plicae et annuli, quos in maxillaribus externos diximus in ipsorum interna et quos internos in maxillae molaribus appellavimus in externa eorum facie reperiuntur.

Molaris singulus longitudinaliter dissectus (ib. Fig. 7) e stratis fere parallelis, densis, alternantibus substantiae osseae vel cementosae flavicantis et substantiae albae parum coerulescentis vitreae compositum se praebet, ita quidem, ut paries externus ejus e substantiae osseae strato substantiae vitreae strato insigni supra inducto, tota interior pars autem e substantiae vitreae processibus nonnullis (ib. *e*, *e*, *e* et Fig. 8, 9) plicas formantibus, clausis usque ad radicis apicem non extensis, substantia ossea circumdatis et impletis (*c*) consistat, qui quidem processus in corona prominentes coronae plicas et annulos, de quibus supra fusius egimus, efficiunt. In radicis apicis (Fig. 7. *a*) latere molaris quivis foramine (ib. *c*) perforatus evadit et intus cavitatem parvam, subtriangularem offert, e qua rimae tenuissimae ad internorum substantiae vitreae processuum basin tendunt eosque ex parte a dentis pariete externo disjungunt. Ipsa vero corona (ib. *b*, *b*) haud excavata, sed solida apparet*).

Labium superius ante dentes incisivos excisura triangulari exaratum et supra excisuram, sub narium septo, area longitudinali, calva instructum. Auriculae (Tab. VI. Fig. 1) mediocres, majores quam in sequenti sectione, rotundatae, dilatatae, exsertae et pilis tantummodo recumbentibus, parum confertis in anteriore parte paulisper obvelatae, erectae, parcius pilosae. Corpus plus minusve torosum, ex parte aculeis veris, vel aculeis setiformibus exsertis pilis teretibus rarioribus, tenuioribus codarioque tenui, brevi plus minusve parco, et sparso intermixtis, ex parte vero setis aculeiformibus, compressis, vel setis, vel pilis rigidis, setaceis, saepius complanatis, obsessum. Cauda brevis vel elongata, numquam volubilis, vel maxima ex parte squamis, vel per totum

---

*) Quas dedimus de Hystricum dentibus descriptiones repetita observatione nituntur et ab illis differunt, quas *Fr. Cuviero* (*Mém. d. Mus.* X. p. 419 et *Dents d. Mammifères* p. 177) debemus; fusius enim dentes describere sumus conati, dentium radicibus et interna structura, de quibus *Cuvierus* tacet, insimul consideratis.

ambitum aculeis tecta, in apice summo semper aculeis formam peculiarem praebentibus, supra basin angustam dilatatis, solidis vel tubulosis, rectis, vel interdum nodulosis, apice truncatis et apertis vel clausis et acuminatis circum circa obsessa. Digiti satis breves. Pedes antici digitis quatuor tantum evolutis, unguiculatis, pollice verrucam lamna obtectam exhibente. Pedes postici digitis quinque evolutis et unguiculatis.

Pars cranii nasalis in universum paulo magis elongata, quam in sequenti subfamilia. Ossium intermaxillarium processus nasales magis elongati et versus cranii superiorem et posteriorem partem producti, ita ut ossa incisiva dimidiam fere totius cranii longitudinis partem sua longitudine adaequent. Ossa intermaxillaria in sutura, qua invicem conjunguntur ante foramina incisiva in cristulam depressam elevata. Foramina incisiva distincta, angusta, linearia margine interiore vix depresso instructa. — Ossa maxillaria in partis palatinae superficiei inferioris anteriore parte, pone foramina incisiva, in sutura, qua invicem conjunguntur non in posteriore parte fere solummodo (ut in sequenti subfamilia) semper in cristam elevata et ante dentem molarem primum impressionis tantum vestigio. Ossis maxillaris processus zygomaticus et orbitalis multo fortius reclinati quam in sequenti subfamilia. Processus orbitalis ejus dentem molarem tertium contra obvius, pro longitudine latior; quam in *Philodendris*, longitudine ejus latitudinem ipsius, e medio desumtam, circiter duplo vel triplo superante. Processus zygomaticus paulo longior, parte sua postica molarem tertium contra situs, et parte antica multo angustior, quam in sequenti subfamilia. Processus orbitalis et zygomaticus vel confluxi vel suturae ope conjuncti. — Os zygomaticum multo brevius, et in margine superiore demensum sextam circiter cranii longitudinis partem sua longitudine aequans. Orbita et fossa temporalis invicem confluxae, rotundae, multo minus amplae quam in sequenti sectione, a marginis anterioris medio ad posterioris medium demensae diametrum quintam cranii longitudinis partem fere tantummodo aequantem offerunt et in cranii posterioris dimidio demum incipiunt. Ossa lacrymalia distincta, evoluta, et in cranii facie superiore supra maxillae processum orbitalem conspicua, imo adeo protuberantia seu

processu parvo instructa. Ossis temporum pars petrosa supra meatum auditorium hiatu insigni subcurvo, rimae simili, a parte squamosa diremta. Bullae osseae minus, quam in sequenti sectione evolutae. Mandibulae processus condyloidei margine posteriore subrecto vel parum intracto. Mandibulae anguli in prosessum haud elongati. Mandibulae partes versus symphysin in angulum acutissimum convergentes, in ipsius symphyseos interna pagina fossa angusta, satis profunda instructae et in pagina interna supra marginem inferiorem sub alveolis, inde a symphysi usque ad processus condyloidei basin in cristam insignem, arcuatam, obtusam tumidae. Cujusvis dentis molaris alveolus in maxilla cavitatem simplicem, in mandibula vero basi ima, ad molarium apicis radicularum rudimenta recipienda, parietibus tenuissimis et brevissimis divisam exhibet.

Asiaticae vel Africanae forsan etiam Europaeae, in terra vel sub terra degentes *). Huc spectant genera *Hystrix. Cuv.* et *Atherura Cuv.*

HYSTRIX. Cuv. (*Regn. an. 2 ed.*)

Hystrix, *Rajus*, *Linn.*, *Briss.*, *Penn.*, *Schreb.*, *Tiedem.*, *Illig.*, *G. Fischer*, *Oken*, *Kuhl*, *Goldfuss*, *Griffith.*, *J. B. Fischer*, *Wiegmann* et aliorum auctorum e. p. — *Hystrix* et *Aconthion* **), *Fr. Cuv.* et *Less.*

---

*) Notandum est in stabiliendis *Philogaearum* characteribus nos tantummodo *Hystricem cristatam* et *hirsutirostrem* in auxilium vocare potuisse, genere *Atherura* in Museo nostro, ut in plurimis, deficiente. Quum vero *G. Cuvierus* in secunda regni animalis editione (Vol. I. p. 216) de *Atherura fasciculata* (*Hystrice fasciculata Linn. Buff.* Suppl. VII. t. 77, *Schreb.* t. 170) annotet: „elle a les dents et les autres caractères intérieurs et extérieurs des porc-épics" quas e solo genere *Hystrix* desumsimus notae forsan sufficient. Hoc eo magis statui posse videtur, quod etiam *Bennetius*, qui nuper accurationem *Hystricis fasciculatae* auctorum descriptionem (The gardens and Ménagerie of the Zoolog. Society Cheswici 1831. Vol. I. p. 175) dedit, de genere *Atherura* ab Hystricibus dirimendo adhuc dubitet.

**) Genus *Aconthion Fr Cuvieri* generi *Hystrix* addo, ob similitudinem cranii *Hystricis hirsutirostris* cum *Aconthii D'Aubentonii* cranio (vide supra p. 360). — *G. Cuvierus*, quamvis novum genus *Atherura* proposuit, de genere *Aconthion* in novo regni animalis editione ne verbulum quidem fecit. Ex ipsius autem verbis, quae in genere *Hystrix* p. 215, leguntur: „Il y en a (scilicet in genere *Hystrix*) des espèces à tête moins bombées" fere concluderem, ipsum quoque genus *Aconthion* et *Hystrix* unum idemque habuisse.

Character essentialis.

Cauda admodum brevis, sine aculeis octavam vel nonam corporis longitudinis partem a rostri apice ad caudae basin demensi circiter aequans, tota aculeis vestita *).

Character naturalis.

Corpus sat torosum, abbreviatum. Caput mediocre. Rostrum subconicum, obtusum. Labia (Tab. VII. Fig. 17) sat tumida, insignia. Labium superius supra dentes superiores profunde fissum et excisura triangulari instructum (ita ut dentes incisivi in fissura sint) et supra fissuram sub narium septo area impressa, calva, oblonga instructum. Labium inferius superiore multo angustius. Narium aperturae fissuras insignes, lineares, subcurvas, valvula cutanea distincta, fere semilunari extrinsecus occlusas offerentes; sublata autem valvulâ impressio angusta, sub ipsa valvula sita conspicitur, quae in foramen subrotundum, parvum, antice juxta narium septum situm (narium aperturam propriam) transit. Lingua papillis corneis scabra, quarum exteriores minores, subrotundae, interiores magis elongatae et fere cristis similes apparent. Auriculae (Tab. VI. Fig. 1) mediocres, erectae, sat dilatatae, rotundatae, exsertae. Cauda admodum brevis, sine aculeis circiter octavam vel nonam, cum aculeis sextam ad decimam partem corporis a rostri apice ad ipsius apicem demensi circiter longitudine sua adaequans. Pedes sat validi, breves. Pedes antici (Tab. VI. Fig. 4) digitis quatuor evolutis et pollicis loco verruca parva (*a*) instructi. Pedes postici (ib. Fig. 6) pentadactyli. Antipedum digitorum medius reliquis longior, quartus medio seu tertio

---

*) Character generis Hystrix ita exhibitus est, ut genus *Atherura* admittere posis, quod quidem differt, ut etiam *Bennetius* l. l. p. 177 affert:

„Cauda elongata, $\frac{1}{3}$ corporis longitudinis circiter aequante, squamis per annulos dispositis vestita et apice tantum aculeorum complanatorum penicillo instructa." — Ipse autem *Bennetius* fluctuat cui formationi partes illae caudae penicillum efficientes sint adnumerandae. Equidem eas, ob analogiam cum similibus partibus in Hystricum cristatae caudae apice occurrentibus (vide infra notam p. 370), aculeis adnumerandas esse putarem.

brevior, secundo fere aequalis, quintus seu externus secundo brevior. Ungues (ib. Fig. 5), pollicis rudimento, ungue lamnato instructo (Fig. 4. *a*), excepto, falculares, mediocres, satis validi, apice parum acuti, pagina inferiore parum fortiter atque profunde canaliculati, pagina superiore convexi, lateribus modice compressi. Pedum posticorum digiti (ib. Fig. 6) antipedum digitis breviores, omnes unguibus falcularibus (ib. Fig. 7) instructi, brevioribus autem et magis subungulaeformibus quam in antepedibus. Hallux omnium digitorum brevissimus, sed pollice longior. Digitus quintus seu externus halluce longior. Digitus medius, secundo et quarto aequalibus longior et omnium digitorum longissimus. Plantae et palmae (ib. Fig. 4 et 6) depiles, et, sicuti digitorum pagina inferior, epidermide glabrata obductae, sulcis tamen satis profundis, quibus eminentiae sunt interpositae, exaratae. Rostrum pilis brevibus et brevissimis, plus minusve rigidis, interdum admodum tenera lanugine parcius intermixtis densius obsessum vel rarius obtectum. Frons setis mediocribus vestita. In vertice, occipite et cervice, nec non in dorsi parte anteriore seu interscapulio setae elongatae, validae, versus dorsum crassitie et longitudine sensim auctae, $\frac{1}{2}$ — 1′ longae, jubam erectilem, cristae similem efficientes. In mento et ingluviei initio pili breves vel brevissimi, teneri vel vix subrigidi. Maniculorum et podariorum dorsi pars superior setis rigidis, $1\frac{1}{2}''$ circiter longis, supra basin dilatatis, compressis et striae longitudinalis vestigio instructis, inferior autem digitis propinquior setis teretiusculis vel teretibus, curvatis, ungues superantibus et obtegentibus vestita. Gula, extremitatum interior facies, et abdominis posterior pars seu inguina setis brevioribus fortibus, supra basin attenuatam paulisper dilatatis, tereti-compressis vel compressis, plus minusve distincte per longitudinem striatis vel subsulcatis, in apicem setiformem, tenuissimum, admodum elongatum desinentibus cooperta. In jugulo et parauchenîis, porro in pectore, abdomine, nec non in corporis laterum infima parte et extremitatum mediae partis externa facie pari modo setae abdominis gulaeque setis similes, sed multo fortiores et longiores et paulo magis aculeiformes inveniuntur. In armis et epigastriis, nec non in hypogastriis et hypochondriorum anteriore parte et extremitatum supremae partis exteriore facie

setae pectoris abdominisque setis similes quidem, sed fortiores, longiores aculeisque magis adhuc vicinae, compressae vel vix compressae, apice setaceo vel aculeorum modo brevi, forti, pungenti instructae observantur, quae versus dorsum ambitu accrescentes sensim sensimque in aculeos veros transeunt. Medium dorsum seu tergum, hypochondriorum posterior pars, lumbi, prymna et uropygium aculeis veris, pollices duos ad decem vel ultra longis, 1‴ ad 3‴ latis, teretibus, vel apice setiferis, vel subulatis, vel compressis et acutis, erectilibus obsessa. Aculeorum omnium longissimi (haud raro pedales) et latissimi, pennarum scapis elongatis similes, plerumque in apicem rectum, subulatum, plus minusve compressum et ancipitem, pungentem, interdum etiam (et quidem in aculeorum longiorum, medio dorso impositorum longioribus potissimum) in apicem elongatum, attenuatum, setiformem*), rarius complanatum desinentes, in tergo et hypochondriorum superiore parte conspiciuntur. Prymnae latera aculeis fortibus, sed tergi aculeis multo brevioribus tecta. Prymnae mediae partis aculei laterum aculeis multo breviores et angustiores, sed paulo frequentiores et apicibus convergentes. Uropygii aculei laterales pari modo aculeis mediis fortiores et longiores, sed prymnae aculeis lateralibus breviores et minus fortes. Cauda maxima ex parte quidem aculeis veris, rectis vel curvatis, subulatis, tres pollices et ultra longis obsessa, in baseos inferiore pagina setas et setas aculeiformes aculeosque apice setiferos teretes offert, in apicis summo autem aculeos plures (8 — 12) $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ pollices longos (Tab. VII. fig. 19 et 21) in parte basali (*a*), pedicellum tenuissimum, longum exhibente, admodum angustos, supra partem basalem autem insigniter dilatatos (ib. *b*), pennarum anserinarum scapos ambitu aemulantes vel superantes, teretes vel compressos, in tota parte dilatata (*b*,) tubulosos et parietibus tenuibus, paulisper pellucidis, elasticis et sonoris instructos, in apice (*c*) plerumque (Fig. 19 et 21) truncatos et apertos, interdum aculeis singulis, admodum planis, (Tab. VII. Fig. 20) apice (*ç*) clausis et acuminatis**) intermixtos ostendit. Codarium

---

*) Considerari possunt hi aculei, quasi jubae setaceae cervicalis continuatio seu aemulatio.

**) Aculei apice clausi, non in omnibus individuis obvii, transitum quendam [illegible] a reliquis caudae aculeis ad aculeos peculiares apice truncatos et apertos et forsan aculeorum apice trun-

brevissimum, admodum parcum, tenerum, fere sericeum, juxta setas aculeosque e cute erumpens, in nonnullis individuis fere evanidum. Inter setas et aculeos corpus obtegentes pili sparsi, ex parte subrigidi, vel flexuosi, aculeos vix vel parum superantes observantur, quorum quidem, qui aculeis longioribus sunt interpositi reliquis longiores evadunt. Praeterea vero quoque setae sparsae, solitariae, rigidae (num forsan quod ad functionem, vibrisis aequiparandae?) praesertim in corporis laterum inferiore et extremitatum superiore parte animadvertuntur.

Asiae et Africae, forsan etiam Europae australis*) incolae.

Speluncas vastas, simplici exitu vel pluribus instructas effodiunt, in quibus diem degunt et dormientes hibernant, quas vero vere, aestate et auctumno, sed nocturno tantum tempore ad pabulum quaerendum caute deserunt. Herbis, radicibus, fructibusque vescuntur. Vox grunniens. Quotannis 2—4 pullos edunt. Iratae pedibus terram pulsant insimulque caudam moventes aculeis tubulosis, apice truncatis invicem pulsatis crepitant et tutelae causa aculeos dorsum obtegentes erigunt vel etiam conglobantur.

1. HYSTRIX CRISTATA Linn.

Hystrix cristata Linn. syst. nat. ed. 12. T. I. p. 76. n. 1. — *Gmel.* syst. nat. T. I. P. I. p. 118. n. 1. — *Erxleb.* syst. p. 340. — *Zimmermann* Geogr. Gesch. II. p. 395. — *Schreber* Säugeth. p. 599. tab. 167. — *Tiedemann* Zool. I. p. 463. — *Oken* Naturgesch. Zool. II. p. 875. — *G. Fischer* Zoognos. Vol. III. p. 100. — *Ranzani* elementi della storia naturale dei Mammiferi Vol. II. Bo-

catorum juniorem statum sistunt et dum ipsorum apex deteritur in aculeos apice apertos et truncatos mutantur. Aculei vero peculiaris formae et apice clausi et aperti in *Hystricum* caudae apice obvii aculeorum illorum propriorum in *Hystricis fasciculatae* caudae apice occurrentium analoga videntur, cui quidem sententiae potissimum etiam aculei apice clausi plani (ab auctoribus, quantum scio, nondum commemorati) favent.

*) Quae in Europa australi (nominatim in Italia) inveniuntur *Hystrices* secundum variorum auctorum testimonia in Europam transvectarum et efferatarum progenies esse dicuntur.

logna 1820. p. 448. — *Cuvier* règne anim. 2. ed. Vol. I. p. 215. — *J. B. Fischer* Synopsis mammal. p. 366. — *Griffith* anim. kingd. Vol. III. 87, Vol. V. Synops. n. 680. — *Wiegmann Handbuch der Zoologie.* Berlin 1832. p. 59.

Le porc-épic Buff. Hist. nat. XII. p. 409. tab. 51.

Le porc-épic d'Europe ou d'Italie (Hystrix cristata Linn.) *Fr. Cuvier* in Mémoires du Museum T. IX. p. 430; Dictionnaire des sciences nat. T. XLII. p. 528; *Ejusdem* et *Geoffroy*, Histoire des mammifères Livr. 34. — *Isidore Geoffroy St. Hilaire* Dictionn. classique d'hist. nat. Vol. XIV. p. 213. — *Lesson* manuel de Mammalogie p. 288.

Le porc-épic commun (Hystrix cristata) *Desmarest* Mammal. p. 344. n. 555.

The crested porcupine (Hystrix cristata *Linn.*) The gardens and menagerie of the Zoological Society Vol. I. p. 171.

Porcupine European variety. Griffith anim. kingd. T. III. p. 203.

Hystrix. Rajus synops. anim. quadruped. p. 206. (Descriptio partium externarum accurata, imo descriptione aliorum naturae scrutatorum recentiorum, qui eum secuti sunt, accuratior!!) — *Gesn.* Quadrup. p. 563. *c.* Fig. — Aldrov. digit. p. 471. *c.* Fig. p. 474. — *Jonst.* Quadrup. p. 173. tab. 68.

Hystrix manibus tetradactylis, plantis pentadactylis, capite cristato (The porcupine) *Hill* the history of animals p. 528.

Character essentialis.

Rostri nasique apex pilis parum densis, brevibus ita obtectus, ut cutis plus minusve transmicet.

Descriptio.

Caput crassum, subelongatum. Labia tumida, pilis sparsis, brevibus vel brevissimis, rigidis vel subrigidis, cutem haud prorsus occultantibus, parum dense obsessa. Labium superius profunde fissum. Rhinarium pilis sparsis, brevibus, rigidis vel subrigidis, cutem transmicantem haud occultantibus vestitum. Vibrissae semipedales et ultra, atrae. Prope vibrissarum basin pili breves, solitarii, ita ut cutis non

sit obvelata, et fere prorsus transmicet. Narium aperturae rimas subcurvatas, admodum longas (1″ 3‴ longitudine aequantes) exhibentes. Supra narium dorsum pili setacei, brevissimi, vix semipollicares, sat sparsi, cutem transmicantem parum obtegentes. Pili frontem operientes modice vel parum densi, setacei. Regio oculos ambiens fere calva, et pilis perpaucis, brevibus tantum obsessa. Menti et ingluviei anterioris partis pili rigidi, vel vix subrigidi, teneri, parum densi. Aculei apice aperti in caudae apice obvii (Tab. VII. fig. 19), $2\frac{1}{2}$″ longi, in parte apicali 2‴ lati, fere teretes vel parum compressi. Codarium tenuissimum, parcum, breve vel brevissimum. Caput et nucha vel caput, nucha et collum griseo-nigricantia vel nigricantia. Setae elongatae occiput et nucham occupantes 1′ et ultra longae, griseo-nigricantes, in medio et apice vero albae. Setarum aculeiformium medium collum occupantium pars apice alba et semicollare album efficiens. Abdomen, et regio anum ambiens, siculi extremitatum latus interius, nec non manicula et podaria brunneo-nigra, vel nigro-brunnea. Setae aculeiformes humeros, corporis latera et extremitatum latus exterius occupantes basi tantum albi, maxima ex parte vero e subbrunneo griseo-nigricantes vel nigricantes. Humeri et latera igitur e subbrunneo griseo-nigricantia vel nigricantia. Setae aculeiformes corporis laterum posteriorem partem occupantes saepius apice albae. Aculei medio dorso inserti plerumque albo et nigro annulati et apice plerumque albi, aculei vero prymnae latera obtegentes, sicuti aculei e corporis laterum parte superiore et anteriore originem ducentes, basi albi, apice nigri. Aculeorum prymnae medium et caudae superiorem paginam occupantium omnes basi apiceque albi, medio nigri. Caudae baseos inferioris partis setae et aculei albi vel flavescentes vel fuscescentes. Pedum posticorum latus externum saepe brunneo irroratum.

Cranium (Tab. VIII. Fig. 1, 2) cum sequentis speciei cranio (ib. Fig. 3, 4) comparatum brevius, in parte jugali paulo angustius, in anteriore et media parte altius, admodum convexum, versus latera magis convexum et devexum. Processus nasales ossium intermaxillarium angustiores, basi magis convexi, apice valde angusto vero ossis cujusvis singuli nasalis partis adjacentis latitudine et processus

maxillae orbitalis marginis posterioris longitudine fere triplo angustiores. Processus orbitalis maxillae magis sursum versus processus nasalis ossis intermaxillaris postremam partem elongatus, supra os lacrymale sursum prominens et marginis sui posterioris longitudinis tertia parte longior. Processus orbitales et zygomatici maxillae sutura non conjuncti, sed connati. Ossa nasi latiora, supra admodum convexa, parte posteriore multo magis retrorsum, imo adeo ultra cranii medium tendentia et usque ad orbitae medium contra porrecta atque ante apicem posteriorem insigniter dilatata et quarta circiter parte latiora, in apicis posterioris margine interno autem devexa et intracta, ita ut in ossium nasalium invicem conjunctorum suturae postrema parte sulcus brevis exoriatur, qui cum sulco ab ossium frontalium margine interno effecto confluit. Os zygomaticum tenuius et parte postica duplo vel plus duplo angustius. Ossis lacrymalis antica pars paulo magis deorsum elongata, superior pars autem ab ossis maxillaris parte frontali superata. Ossa frontalia admodum convexa et devexa et prope suturam, qua invicem conjuguntur introrsum etiam devexa, in ipsa autem sutura sulcato-impressa, ita ut ossium frontalium margines interni invicem conjuncti sulcum longitudinalem constituant. Margo internus cujusvis ossis frontis longitudine sua $\frac{1}{6}$ fere totius cranii longitudinis partem aequans et tertia circiter suae longitudines parte brevior quam in sequente specie. Cristula a margine orbitali ossis frontis versus marginem ipsius posteriorem discurrens parum distincta. Ossa bregmatis lateribus minus convexa. Ossis temporum partis squamosae posterior pars latior. Hiatus supra meatum auditorium obvius magis insignis. Processus pterygoidei paulo magis extrorsum directi. Mandibulae angulus paulo angustior et limbo minus incrassato instructus.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem	2′ 5″
Capitis longitudo a rostri apice ad aurium basin	4″
Rostri longitudo ab apice nasi ad canthum oculorum anteriorem . . .	2¼″
Caudae longitudo	5″

Patria. Species, quam descripsimus, in collectionibus vulgaris, in regno Neapolitano, in civitate Romana, porro in Hispania et Sicilia, nec non in Africa boreali (*Cuvier*) reperitur, forsan autem in Europa haud indigena est.

Vivendi genus. Loca culta fugit. Colles lapidosos, aridos, versus meridiem vel ad Africum spectantes amat, ibique profundas effodit cavernas pluribus exitibus instructas, in quibus secure vivit, quasque nocturno tantum tempore pabuli quaerendi causa deserit. Crepusculo elapso caute appropinquatur portae speluncae primariae et exit tantummodo, si nullum percipit strepitum. In hortos quoque interdum invehitur. Hieme in habitaculo dormit et nullum assumit pabulum, sed simulac primi veris dies sereni et calidi intrant expergiscitur. Aegre in universum movetur. Olfactus organon valde evolutum, reliqua autem sensus organa minus perfecta habet. Ad quindecim vel viginti annorum aetatem pervenire fertur. Praeter homines, qui carnis sapidae causa ipsam inquirunt neminem timet. Alia enim animalia ei vix mali aliquid afferre possunt, dum semper hosti partes aculeis munitas obvertat, et dentibus quoque vehementer mordeat. Captae tantummodo in cavis laminis ferreis vestitis retineri possunt, brevi enim tempore asseres crassos praerodunt. Quodammodo quidem mansuescunt, sed vix familiares fiunt. Majo, et quidem nocturno tempore, copulantur aliorum animalium more, dum femina aculeos demittit et mas dorsum ejus ascendit teste *Fr. Cuviero.* Augusto mense, igitur 60 — 70 dies post coitum, pulli circiter 7 — 8 pollicares oculis apertis instructi aculeisque tecti et colore parentibus similes nascuntur.

2. HYSTRIX HIRSUTIROSTRIS. Nob.

Character essentialis.

Rostri nariumque apex pilis brevibus admodum dense obtectus.

Descriptio.

Reperitur in Museo Academico specimen *Hystricis* vetustum, quod pro *Hystrice*

cristata habebam cuique cranium extrahere curavi*). Inspecto autem cranio et cum *Hystricis cristatae* craniis duobus, invicem similibus, comparato ad eam sum adductus opinionem, de similitudine specifica cum *Hystrice cristata* haud posse cogitari. Examine igitur comparativo inter tres *Hystricis cristatae* pelles et pellem, de quo loquimur, instituto, diversitates quoque externae sunt repertae, quae assumtis cranii differentiis memorabilibus speciem peculiarem sane indicare videntur.**)

Caput paulo crassius et admodum dense setis, vel pilis obsessum. Rostrum pilis cutem prorsus occultantibus dense tectum. Nasus pilis brevissimis, rigidis, dense vestitum, *Hystricis cristatae* naso, ut videtur, paulo angustior. Narium aperturae externae breviores. Supra narium dorsum et circa vibrissas pili setacei, parum elongati, circiter pollicares, rigidissimi, densissimi, cutem prorsus obtegentes. Pili frontem obtegentes admodum densi, elongati, setacei. Regio oculum ambiens paulo minus calva. Auriculae paulo breviores et rotundiores videntur. Pili setacei elongati, cristam setaceam vertici, occipiti et cervici impositam efficientes vix paulo largiores atque longiores. Aculeorum elongatorum apice setaceo, elongato instructorum, medii dorsi parti anteriori impositorum numerus major et ipsi aculei graciliores, et distinctius adhuc quam in antecedente specie affinitatem cum setis jubam cervicalem formantibus manifestantes. Aculei aream oblongam, in dorsi posterioris partis et prymnae medio obviam occupantes, anterioribus basi nigris exceptis, omnes albi. Aculei apice truncati in caudae apice summo obvii breviores, vix $1\frac{3}{4}''$ longi, sed supra basin fere duplo latiores et $3\frac{1}{2} - 4'''$ lati (vid. Tab. VII. Fig. 21). Reliqui caudae aculei albi. Regionis anum ambientis setae paulo rigidiores, fortiores, albae

*) Ne quis forsan suspicaretur, cranium extractum ab alio animali desumtum et pelli inditum fuisse, ut deficiente in pellibus effarciendis cranio haud raro fit, notandum est, cranium extractum cum capitis pelle ex parte adhuc coalitum esse repertum.

**) Pertinet forsan nostra species ad illas *Hystricum* formas, de quibus *Cuvier* s (*Règne anim.* 2. *ed.* Vol. I. p. 215) in descriptione *Hystricis cristatae* in universum ait: Il y en a (i. e. des Porc-épics) mais à têtes moins bombées dans les Indes et en Afrique. Quae *Fr. Cuvierus* (*Mém. du Muséum* T. IX. p. 431) de Hystrice e Cayenne allata cum *Hystrice cristata* comparata affert: „que les teintes des ses parties sombres sont plus pâles et que ses épines sont sensiblement plus minces" etiam ad nostram speciem quadammodo quadrant.

vel maxima ex partae albae et basi tantum nigricantes; regionis anum ambientis color igitur albus.

Cranium (Tab. VIII. Fig. 3, 4, 5, 6) cum *Hystricis cristatae* cranio (ib. Fig. 1, 2) comparatum quod ad molem majus, paulo magis elongatum, parietibus fortioribus instructum, in parte nasali depressum, in parte frontali parum convexum et subdepressum et in parte jugali latius. Processus ossium intermaxillarium nasales latiores, basi magis depressi, apice truncato multo latiore ossis cujusvis singuli nasalis parti adjacenti latitudine fere aequales vel paulo latiores, sed maxillae processus orbitalis adjacentis marginis posterioris longitudinis tertia parte latiores. Processus maxillae orbitalis supra os lacrymale haud elongatus, et margine suo superiore truncato ossis lacrymalis marginem superiorem haud superans, atque posteriore margine dimidia circiter longitudinis parte, processus nasalis ossis intermaxillaris margine posteriore vero tertia circiter longitudinis suae parte brevior. Ossa nasi angustiora, supra depressa, fere plana, versus latera parum devexa, parte posteriore minus retrosum tendentia et orbitae anteriorem quartam partem contra obvia, ante apicem posteriorem vero vix latiora et in marginis interni postrema parte haud impressa et introrsum devexa. Os zygomaticum paulo brevius, sed multo fortius et latius, in posteriore parte duplo latius. Ossis lacrymalis exterior pars minus deorsum elongata. Ossa frontalia minus convexa, supra in anteriore parte subdepressa et in sutura qua invicem conjunguntur haud impressa. Margo internus cujusvis ossis frontis longitudine sua quartam circiter totius cranii longitudinis partem aequans et tertia circiter longitudinis parte longior quam in antecedente specie. Cristula arcuata, obtusa, e margine orbitali ossis frontis versus marginem ejus posteriorem retrorsum assurgens distincta. Ossa bregmatis magis convexa. Ossis temporum partis squamosae pars posterior latior. Hiatus supra meatum auditorium obvius, paulo minus insignis. Processus pterygoidei paulo minus extrorsum directi. Mandibulae angulus latior et limbo magis incrassato instructus *).

---

*) Quas modo laudavimus *Hystricis hirsutirostris* cranii differentiae observationibus in duorum craniorum speciminibus institutis nituntur.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem	2′, 5″
Capitis longitudo a rostri apice usque ad aurium basin	$5\frac{1}{2}$″
Rostri longitudo a nasi apice usque ad oculorum canthum anteriorem .	2″
Caudae longitudo	3″

Patria ignota.

SUBFAMILIA II.

PHILODENDRAE.

Character essentialis.

Dentes molares omnes radicibus duabus, tribus vel quatuor instructi. Scansores.

Character naturalis.

Molares recti, quod ad magnitudinem varii. Ultimus plerumque reliquis paulo minor, sed interdum penultimo major, primus secundo et tertio interdum major, saepe vero etiam paulo minor. Molarium singulorum corona in universum magis tumida, quam in antecedente subfamilia et supra radicem impressione parva circulari (cingulo) instructa, qua a radicibus disjungitur. Maxillae molares (Tab. VII. Fig. 2. *a*, *b*, *c*, *d*) omnes trirhizi, radice interiore (α) omnium maxima, oblonga, dilatata, compressa, recta, radicibus duabus exterioribus (β γ) conicis vel compresso-conicis, subrectis (in molari ultimo [ib. *d*]), vel apice parum divergentibus (in molari secundo [ib. *b*] et tertio [*c*]) vel fortiter divergentibus, sicuti in molari primo (*a*). Mandibulae molarium (ib. *e*, *f*, *g*, *h*) cujusvis lateris anterior (*e*) plerumque dirhizus, radice anteriore (α) elongata, conica, antrorsum vergente vel compressa, radice posteriore (γ) autem anteriore interdum fere duplo latiore, compressa, apice emarginata et fere dirhiza, interdum etiam trirhizus, et tunc antice dirhizus, postice monorhizus. Mandibulae molarium secundus (*f*) et tertius (*g*) radicis posterioris divisione tetrarhizi et radicibus (α, β, γ, δ) conicis, compressis instructi, quarum duae

posteriores (γ, δ) basi plus minusve sunt conjunctae. Mandibulae molarium ultimus (h) trirhizus, radice posteriore (γ) duabus anterioribus (α, β) duplo latiore et magis compressa. Molarium singulus longitudinaliter dissectus (ib. Fig. 13 et 16) cavitatem (c) coronae basin maxima ex parte occupantem, in sectione fere trapezoidalem ostendit, et in corona (b) et substantia vitrea (e, e, e, e) obductus et substantiae vitreae plicis in substantiam coronae osseam intrantibus instructus observatur. In cujusvis radicis (a, a) e substantia ossea tantummodo compositae et in medio canali excavatae apice vero plus minusve truncato foramen, sine dubio nervis vasisque intrantibus destinatum, conspicitur*). Molares parum detriti coronam margine superiore paulisper intractam offerunt, quae in medio cujusvis lateris (et externi et interni) impressionem seu emarginationem in maxillae molarium pagina externa et mandibulae molarium pagina interna subrectam (Fig. 10, 12, 14. a) oblongam, in maxillae molarium pagina interna et mandibulae molarium pagina externa autem subobliquam et subtringularem (ib. c) exhibet**). Ambae quidem impressiones (a, c) apicibus internis saltem sibi sunt oppositae, et in coronam intrantes, fere invicem attinguntur, et coronam in duas partes aequales, fere aequales vel inaequales, in partem anteriorem, et partem posteriorem, spatio intermedio angusto conjunctas, disjungunt.

---

*) Molares igitur quod ad texturam quasi medium quodammodo tenent inter dentes complicatos et obductos.

**) In junioribus animalibus, quorum dentes haud detriti sunt, in maxillae molarium externi e mandibulae malarium interni lateris superiore parte, praeter emarginationem laudatam duae adhuc, sed minores occurrunt, quas *Renggerus* in mandibula tantum inveniri exhibet; quarum quidem una ante emarginationem supra descriptam, altera pone eam observatur. Utraque autem emarginatio pari modo substantia vitrea est cincta, quae, si evanescit, annulos ellipticos in coronae parte anteriore et posteriore obvios (Fig. 10, 11, 14. b, d) efficit. — Interdum vero etiam in animalium adultorum molaribus emarginationum modo commemoratarum vestigia invenimus, sicuti e. c. in dente Fig. 12 exhibito, ubi in maxillae molari tres sunt emarginationes, quarum quae litera a, c designantur emarginationes sunt in adultorum dentibus obviae, quae vero sub litera b intelligitur emarginationem in junioribus animalibus plerumque tantum obviam sistit. — Notandum ceterum est emarginationum et substantiae vitreae plicarum in corona ratione molares similes esse *Philogaearum* molaribus, sed vitreae substantiae plicarum et emarginationum numerum et longitudinem minorem observari

Singulae coronae impressiones dentis substantia vitrea intus cinguntur, quae quidem substantia plicam elevatam in corona exhibet. In quavis coronae parte seu dimidio annulus (Fig. 10, 14. *b*, *d*) ellipticus, insignis, e substantia vitrea formatus, in dentibus parum detritis elevatus et fossulam oblongam, substantiae osseae coronae impressam includens conspicitur. Praeter hosce annulos interdum annulus minimus subrotundus (Fig. 12. *e*) occurrit. Si dentes magis deteruntur impressiones et plicae plus minusve evanescunt (Fig. 11), atque in dentibus admodum detritis annuli illi e substantia vitrea formati etiam plus minusve inconspicui, imo interdum fere nulli inveniuntur.

Labium superius ante dentes incisivos parum triangulariter excisum, supra incisuram, sub narium septo, vix calvum, vel vix parum emarginatum, et sub narium septo pilis brevissimis obsessum. Vibrissae minus elongatae quam in antecedente subfamilia. Auriculae (Tab. VI. 2, 3) supra meatum auditorium oblique antrorsum vergentes, breves, angustae, oblongae, plus minusve dense pilosae, imo aculeis hoc illove loco obsessae, semper pilis, setis vel parvis aculeis undique cinctae et inclusae. Narium aperturae anticae fere semilunares vel subrotundae cutis plica (vix valvulam exhibente) obtectae. Corpus vel torosum, vel magis elongatum, quam in antecedente sectione, aut pilis largis et setis, aculeisve pilis inclusis, aut aculeis exsertis setisque pilis sparsis seu rarioribus intermixtis obsessum. Aculei fere semper teretes, rarius plani, apice acuti, subulati et pungentes, aut setiferi. Aculeorum apice subalatorum pars apicalis denticulis minimis, subtriangularibus, facillime deciduis, acutissimis circum circa dense obsessa (Tab. I. Fig. *E*, *F*, et Tab. IV. Fig. *C*) et scabra. Denticulis elapsis eorum loco areolae minimae, albidae (Tab. I. Fig. *E*) apparent, quae vero pari modo saepissime detritae inveniuntur. Cauda aut brevis, haud prehensilis et supra usque ad mediam partem aculeis pilis inclusis, in parte apicali tota autem setis obsessa, aut elongata et apice sursum prehensilis atque in baseos superiore facie aculeis solis vel aculeis pilis plus minusve intermixtis, in medio setis tecta, ultra medium in apicis superiore pagina calva. Pagina tota caudae inferior ad apicem usque summum semper setis tecta, quae in parte basali et in medii initio

fortiores, longiores, rigidiores, confertissimae et apice truncatae apparent, ita ut fere scopam*) oblongam constituant. Antipedes tetradactyli, verruca pollicari vel lamna pollicari haud instructi. Scelides aut digitis quatuor evolutis et unguibus falcularibus armatis et quinti seu hallucis loco verruca parva lamnata instructae, aut pentadactylae. Palmarum et plantarum (Tab. VI. Fig. 8, 10, 12, 14) epidermis calva, sed verrucis, vel complanatis, vel parum elevatis, subconicis, subacutis, et subaequalibus reticulatim tecta et fere subscutellata. Digitorum inferior pagina subscutellata.

Maniculorum podariorumque dorsum vel pilis rigidis, densis, ungues ad medium usque obtegentibus et involventibus tectum (*Erethizon*) vel pilis rigidis brevioribus, rarioribus, ungues parum obtegentibus et haud involventibus vestitum (*Cercolabes*). Ungues falculares aut mediocres, admodum curvati, compressi et acuti (*Cercolabes*) aut elongati, modice acuti, curvati, latiores et parum compressi (*Erethizon*).

Sectionis hujus crania cum antecedentis sectionis craniis comparata quae sequuntur offerebant differentias.

Pars cranii nasalis in universum paulo minus elongata. Ossium intermaxillarium processus nasales minus elongati et minus in cranii partem frontalem producti et cranii dimidia longitudine breviores vel tertiam tantum cranii longitudinis partem sua longitudine aequantes; partes palatinae in ipsorum sutura ante foramina incisiva impressae et fossulam (fere canalem) oblongam, angustam, ad dentes incisivos usque extensam efficientes. Foramina incisiva margine interno valde depresso instructa et eam ob causam in foramen unum amplum, magnum, subovale extra confluentia. Ossa maxillaria in partis palatinae inferiore pagina ante dentem molarem primum quovis latere impressione plus minusve insigni, subangulata, intus margine prominente acuto terminata, instructa, et in partis palatinae anterioris medio pone foramina incisiva in ipsorum sutura impressa. Ossis maxillaris processus zygomaticus et orbitalis invicem connati, fere extrorsum tantum vergentes, vix paulisper

*) Scopa supra descripta in scandendo utilitatem praebere et *Picorum* et *Dendrocolaptum* pogoniis pungentibus comparabilis videtur.

retrorsum directi et unus supra alterum supra et contra molarem primum obvii. Processus zygomaticus ceterum paulo brevior et antice latior, processus orbitalis autem longior et fere quadruplo angustior quam in antecedente subfamilia, longitudine ejus latitudinem e medio ejus exterioris faciei desumtam sexies vel duodecies circiter superante. Ossis zygomatici longitudo in margine superiore demensa quartam fere cranii longitudinis partem aequans, os zygomaticum igitur multo longius quam in antecedente subfamilia. Orbita et fossa zygomatica confluxae foramen seu cavum oblongum, postice dilatatum, et a marginis anterioris medio ad posterioris medium demensum tertiam cranii longitudinis partem circiter diametro sua aequans constituunt, quod pone ipsam anteriorem tertiam cranii partem incipit. Ossa lacrymalia minutissima, angustissima, cum maxilla antice, ut videtur, coalita et tantummodo in cranii facie laterali (numquam in superiore facie) in juniorum animalium craniis, et aegre quidem, conspicua. Ossis temporum pars petrosa supra meatum auditorium cum parte squamosa suturae ope arcte coalita. Bullae osseae magis quam in antecedente subfamilia evolutae et antrorsum elongatae. Mandibulae processus coronoidei margine posteriore profunde emarginati. Mandibulae quivis angulus in processum insignem, subtriangularem, paulisper introrsum et sursum curvatum protractus. Mandibulae (Tab. X. Fig. 4) rami pone symphysin magis inter se distantes, versus symphysin in angulum fere obtusum convergentes et in ipsius symphyseos pagina interna tota excavati et fossam latam efficientes, porro in pagina interna pone symphysin, supra marginem inferiorem vix paulisper elevati, sub dente molari ultimo autem depressi, et pone molarem ultimum, in processu condyloideo, crista multo angustiore et minore, sed acutiore plerumque quam in antecedente subfamilia instructi. Cujusvis molaris alveolus in maxilla in cavitates tres, in mandibula autem in cavitates duas, tres vel quatuor, septis insignibus disjunctas, ad recipiendas singulas molarium radices divisus.

Omnes Americanae, vel semper, vel maximum vitae tempus in arboribus degentes. Scansores expediti, quamvis stupidi et satis lenti. — Adnumeranda sunt huic subfamiliae genus *Erethizon Fr. Cuv.* et *Cercolabes Nob.*

I. ERETHIZON. Fr. Cuv.

Erethizon G. Cuv., (*Regn. an. 2. ed.*) *Less.*, *Voigt.* — *Hystrix Linn.*, *Penn.*, *Briss.*, *Schreb.*, *Dum.*, *Tiedem.*, *G. Fischer*, *Oken*, *Desm.*, *Griffith.*, *J. B. Fischer*, *Wiegmann* et al.

Character essentialis.

Cauda brevis, haud prehensilis. Pedum posticorum, pentadactylorum digiti omnes unguibus falculariibus instructi.

Character naturalis.

Corpus satis crassum, torosum et subinforme. Caput mediocre. Rostrum (T. VII. Fig. 18) obtusiusculum. Labium superius sub narium septo pilis brevissimis, interdum aegre conspicuis obsessum, supra dentes superiores fissum, sed parum fortiter quam in genere *Hystrix*, ita tamen, ut dentes incisivi in labii fissura parum profunda et acuta observentur. Pone dentes incisivos quovis latere labium superius tumidum apparet. Nasus abruptus, supra planiusculus. Narium aperturae externae antice fere semilunares, plica parva cutanea clausiles; sub plica cutanea extrorsum volva fere triangularis, prope volvam autem juxta narium septum propria narium apertura seu interna ad cavum narium ducens. Molaris primus reliquis major, ultimus penultimo paulo major vel ei aequalis. Molarium radices breviores et fortiores quam in sequente genere. Oculi parvi, nitidi, mansuetudinem et innocentiam produnt. Auriculae (Tab. VI. Fig. 2) oblongae, breves, parvae, densissime pilosae, prorsus pilis obvelatae et pilis tantummodo circumdantibus sepositis conspicuae, magis supra quam pone meatum auditorium sitae et oblique antrorsum vergentes. Pedes breves, robusti. Antipedes tetradactyli, pollicis vestigio extrinsecus prorsus non conspicuo. Antipedum digitus secundus et tertius aequales, duobus reliquis fere aequalibus longiores unguibusque longioribus et fortioribus instructi. Scelides pentadactylae. Scelidum digitus internus digito externo fere duplo brevior, digitus externus tribus reliquis,

longitudine fere aequalibus, vix sexta longitudinis parte brevior. Palmae (T. VI. Fig. 8) plantaeque (ib. 10) depiles, sed epidermide verrucis parvis, reticulatim positis, magnitudine fere aequalibus, vel depressis, vel etiam subconicis, parum acuminatis et parum elevatis instructae. Ungues falculares (ib. 9, 11) modice curvati, sat fortes et elongati, dorso convexi, lateribus modice compressi, pagina inferiore fortiter canaliculati. Unguium longiores quinquies vel sexies longiores, quam lati. Cauda oblonga, linguae, quod ad formam, haud dissimilis, corporis ab apice rostri ad ipsius apicem demensi quartam, ab apice rostri ad ipsius basin demensi autem tertiam partem longitudine sua circiter aequans et in superiore pagina liquorem oleosum, foetidum e parvis pustulis exsudans, qui aculeos pingues reddit. Corpus totum codario admodum evoluto, densissimo, in capite brevissimo vel breviore, in collo, abdomine et extremitatibus satis, in dorso autem maxime evoluto et elongato, 3 — 4″ longo obductum. Ex ipso codario in anteriore capitis parte tenuiori, quam in posteriore capitis parte, pili sparsi vel parum conferti, setacei, in corporis pagina superiore et lateribus longiores et fortiores, in anteriore capitis parte et latertibus ejus, nec non in gutture, abdomine, extremitatumque latere interno breviores et tenuiores prominent. In maniculorum podariorumque dorso codarium admodum parcum et plus minusve evanescens, sed ejus loco pili rigidi, subsetacei, mediocres vel subelongati, magis evoluti. Maniculorum podariorumque pili superiores magis elongati, retrorsum directi, inferiores autem breviores, rigidiores, setacei, magis conferti, adpressi, deorsum spectantes et palmarum plantarumque depilium margines superantes, apice vero deterendo quasi derasi *). Digitorum dorsum et unguium basis pilis setaceis breviusculis dense obtecta et ex parte superata et circumdata. Caudae pagina dorsalis et latera ejus codario evoluto pilisque elongatis intermixto dense obsessa, pagina inferior autem et apex totus codario quidem tenuissimo, raro, vix conspicuo, sed setis admodum confertis, pagina inferiore confertissimis, conniventibus, apice truncatis et pungentibus vestita. Praeter cordarium et pilos setaceos in fronte, vertice, occipite, cervice et

*) Maniculorum podariorumque pili plantarum palmarumque marginibus adpressi earum diametrum augent et in scandendo et permeanda nive auxilium praebere possunt.

colli corporisque lateribus, nec non in caudae superiore facie, excepto apice, aculei plus minusve evoluti, codario obtecti et inclusi, frequentissimi, retrorsum directi inveniuntur. Ingluvies, guttur, pectus, abdomen et extremitates, nec non caudae latera, sicuti inferior ejus pagina et apex aculeis prorsus sunt destituta. Frontis aculei aculeorum omnium sunt gracillimi, brevissimi et angustissimi (11‴ longi, $\frac{1}{3}$‴ circiter lati), sed versus verticem magnitudine augentur. Verticis aculei, et magis adhuc occipitis et cervicis aculei $1\frac{1}{2}$″ longi et $\frac{1}{2}$‴ lati, non solum frontis aculeis fortiores reperiuntur, sed etiam corporis laterum anterioris et mediae partis et interscapulii et tergi anterioris partis aculeos crassitie superant, quamvis hisce breviores observentur. Dorsi anterioris partis, collique et corporis laterum anterioris et mediae partis aculeorum (qui in universum occipitis aculeis paulo longiores sunt) alii, et maxima quidem eorum copia, fortiores breviusque acuminati evadunt, alii vero, aculeis longissimis admumerandi, tenues et flexibiles sunt et apicem tenuem, admodum elongatum, setaceum habent atque transitum in setas parant. Tergi posterioris partis et lumborum aculei omnium longissimi (2 — 3″ longi vel paulo longiores), fortissimi, 1‴ lati *), rigidi, haud flexibiles. Lumborum tamen aculei tergi posterioris partis aculeis paulo breviores apparent. Prymnae aculei lumborum aculeis dimidio vel plus breviores et tenuiores animadvertuntur. Aculei caudae superius latus vestientes in universum quidem lumborum aculeis paulo breviores, sed praeterea etiam, praesertim in medio, aculeis brevioribus, minoribus, quasi prymnae aculeorum continuationem efficientibus, intermixti reperiuntur.

Cranium (Tab. IX. Fig. 1, 2, 3) cum generis sequentis specierum craniis comparatum in universum fortius in parte rostrali et frontali angustius atque in parte jugali latius. Pars frontalis plerumque magis depressa, quam in sequente genere, supra fere plana. Ossa intermaxillaria in partis alveoris superiore pagina ante narium aperturam fere per totam longitudinem conjuncta, depressa et ante narium aperturam tantum impressa, ita ut sub narium apertura fossa triangularis, minus pro-

*) Inveniuntur igitur iisdem locis aculei longissimi, in quibus etiam in *Hystricibus* sensu strictiori animadvertuntur.

funda, antrorsum parum elongata conspiciatur. Ossa frontis in partis orbitalis margine posteriore, ubi cum ossis temporum squamae margine anteriore conjunguntur, in cristam longitudinalem, perpendicularem, fortem et insignem elevata, et juxta hujusce cristae marginem interiorem seu anteriorem impressa; in cranii superiore pagina, autem praesertim in margine interno, ossibus nasi multo breviora. Ossa nasi magis retrorsum elongata*) et apice posteriore marginis orbitalis ossis frontis medium contra obvia, parte antica paulo magis convexa, apice posteriore paulo angustiora. Ossa bregmatis minus convexa. Lineae semicirculares musculorum temporalium insertioni destinatae cristas insignes, obtusas, e marginis orbitalis eminentia insigni originem ducentes, partibus posterioribus invicem confluentes efformant. Ossa zygomatica parte posteriore angustiora, magis extrorsum curvata et pagina exteriore plerumque paulo magis convexa. Meatus auditorius osseus supra bullam satis insigniter prominens. Bulla ossea brevior minusque inflata, sed praesertim pagina interna et posteriore depressa. Ossis occipitis processus mastoideus liber, conicus, compressus et a bullae osseae ossis temporum postiore pagina spatio parum angusto disjunctus. Mandibula paulo latior et in laterum medio paulo magis convexa.

Americae septentrionalis plagas etiam maxime boreales ad sinum usque Hudsonium habitant et corticibus, foliis et gemmis pinorum, salicum, tiliarum, corni aliarumque arborum vivarum, sed etiam herbis recentibus vescuntur et arbores Bradypodum more foliis spoliant. Edentes pabulum antipedibus sustinent. Arbores quidem unguium acutorum ope pabuli quaerendi causa facillime ascendunt, sed magnum etiam vitae tempus in domiciliis suis, quae in arborum truncis vel radicibus excavatis habent, dormientes degunt et vix milliarii spatio ab iis recedunt. In sylvis potissimum densis inveniuntur, praecipue in regionibus montosis vel sabulosis, sed interdum, quamvis rarius, etiam sylvas deserunt et in campis herbis delectantur. Aestate canum more aquam assumunt, hiberno autem tempore aquae loco

*) *Fr. Cuvierus* (*Mém.* p. 425) ossa nasi breviora appellat (vide infra notam).

nivem lambunt, quamvis aquam in universum fugiant. Animalium rapacium, ursorum, luporum etc. hominumque insidias effugere tantummodo possunt dum arbores ascendunt et tenuissimis ramis adhaerent, vel dum arborum cavitates capite et anteriore corporis parte intrant et corporis partem posteriorem spinis majoribus munitam hosti obvertunt, vel dum conglobantur, vel dum abdomen pedesque solo firmiter appliquant et dentibus incisivis, validis vehementer mordent, vel caudae ictu sauciant. Ob corpus obesum, et quia in incessu tibia et tarso nituntur, admodum lente moventur, qua de causa etiam a venatoribus facile capiuntur et haud raro unico ictu in rostrum dato occiduntur. Incedentes caudam in solo trahunt. Vexati vocem gementem seu ejulantem infantum clamori similem et fere a septem vocum discriminibus ad sex descendentem edunt. Septembre coeunt, ventre, ut ajunt, supino. Mares coitum appetentes admodum feroces sunt et dentibus atque aculeis invicem atrociter pugnant. Unum tantummodo pullum (teste *Sarrasin**)) vel duos (teste *Richardson*) vel tres ad quatuor (*Harlan*) quotannis Aprili pariunt. Pulli pilis aculeisve tecti nascuntur et a matre per unum tantummodo mensem, ut tradunt, lactantur. — Caro sapida dicitur.

Genus non solum partium externarum craniique notis allatis, sed etiam vita peculiari a veris Hystricibus admodum diversum.

1. Erethizon dorsatus.

Erethizon dorsatum Fr. Cuvier. Mém. d. Mus. T. IX. p. 432. pl. 20. Fig. 1. 2. (Cranium) 8. (dentes); Dictionn. d. Sc. nat. XLII. p. 531. (Art. Porc-épic) cum Fig. — *G. Cuvier* Règne anim. 2. ed. I. p. 216; Uebers. von *Voigt* Bd. I. S. 244. — *Lesson* Manuel de Mammalogie p. 290. — *Isid. Geoffroy St. Hilaire* Dictionn. class. d'hist. nat. T. XIV. p. 214. (Art. Porc-épic).
*Hystrix pilosus***); *Catesby* Carol. App. p. 30. (1741).

---

*) *Sarrasin* (*Mém. de l'Acad. de Paris a.* 1727. p. 395) in feminarum duarum gravidarum, quas dissecavit, singula singulum tantummodo invenit pullum.

**) Sine omni jure *Linnaeus* nomen a *Catesbyio* datum admodum congruum mutavit.

Hystrix pilosus (Catesby). *Richardson* Fauna boreali-americana (1829) I. p. 214. (Historia satis completa).

Hystrix dorsata. *Linn.* syst. nat. ed. 12. T. I. p. 76. n. 3. — *Gmel.* syst. nat. I. 1. p. 119. n. 3. — *Erxleben* syst. p. 345. n. 3. — *Zimmermann* Geogr. Gesch. II. p. 396. — *Schreber* Säugeth. IV. p. 605. t. 169. — *Shaw* gener. Zool. II. 1. p. 13. t. 125. — *Tiedem.* Zool. I. p. 463. n. 2. — *G. Fischer* Zoognos. Vol. III. p. 101. — *Oken* Naturgeschichte Zool. II. p. 876. — *Cuvier* Règne anim. 1. ed. I. p. 209. — *Kuhl* Beiträge p. 70. — *Desmarest* Nouv. Dict. XXVII. p. 581. n. 2; Mammalog. p. 345. n. 556. — *Sabine* in Franklins Journ. p. 664. — *Cozzens* in Annals of the Lyceum of nat. hist. of New-York Vol. I. P. 1. p. 190. (Auctor multas exhibuit de vita animalis observationes notatu dignas). — *Harlan* Faun. americ. p. 190. — *Griffith* animal kingdom Vol. III. p. 206. (cum figura ad vivum in Canada depicta); Synops. of the mamm. Vol. V. n. 685. — *J. B. Fischer* Synopsis Mammal. p. 368.

L'Urson Buffon Hist. nat. T. XII. p. 426. t. LV. (exceptis Synonymis multis, quae p. 427. sunt proposita).

Le porc-épic. Sarrasin Mémoires de l'Acad. 1727. p. 383. (Historia naturalis pro tempore accurata, adjectis observationibus anatomicis).

The porc-epic from Hudsonsbay Edwards Birds p. 52. c. figura. — Clerk Voy. I. 177. 191.

Porc-épic de la Bay de Hudson. Ellis Voyage à la baie de Hudson. T. I. p. 56. c. Fig.

Hystrix Hudsonis Briss. Regn. anim. Quadrup. p. 128. n. 3.

Canada Porcupine Forster Philosoph. Transact. Vol. LXII. p. 374. — *Pennant* Quadruped. II. p. 126. — Arct. Zool. Vol. I. p. 109. — *Godm.* Nat. Hist. Vol. II. p. 160.

Ursone Alessandro Quadrup. III. t. 140. (Fig. Buff.)

Cavia Hudsonis. Klein Quadrup. p. 51.

Descriptio.

Richardsonius, qui *Hystricis dorsatae* auctorum, qualis in Canada reperitur, descriptionem accuratissimam exhibuit, quod ad colores haec habet:

Labii superioris pili e flavescente brunnei. Genae et frons pilis hepatico-brunneis tectae. Corporis pili hepatico-brunnei, intermixtis in superiore parte et in coxis pilis longioribus, quorum alii toti nigri, alii toti albi, alii radice nigri, apice albi. Abdominis pili brunnei, interjectis pilis albis. Cauda pilis brunneis supra obtecta, interpositis et in lateribus, et in apice pilis albis. Crurum pilis brunneis in pagina exteriore pili albi juxta positi. Aculeorum alii prorsus albi, alii apice brunnei. — Colore ceterum paulisper variant et interdum prorsus albi inveniuntur. Feminarum color secundum *Griffithium* minus obscurus. Longitudo 2 — 2½ pedes. Cauda sexpollicaris. Pondus 15 — 30 librarum.

In Americae borealis plagis ad orientem vergentibus inde a gradu 37 ad 67 usque latitudinis gradum observatur, rarius quidem in Virginia, sed numerose in nonnullis civitatis Kentuky et New-York regionibus invenitur. (*Richardson*).

In colorum distributione quinque Erethizontis specimina in Museo Academico servata quae sequuntur ostendunt:

Labii superioris pili brunnei. Genarum et frontis pili e nigricante brunnei intermixtis pilis brunneis, nigricantibus et albidis. Codarii pili a basi usque supra medium albi vel albidi, supra medium et in apice brunneo-nigri, vel brunnei, in dorsi posteriore parte magis nigri. Pili e codario prominentes rigidi vel fere setacei, in individuis pilis admodum evolutis instructis satis densi et e longinquo spectanti codarium fere prorsus obtegentes, quod ad colorem vel basi albidi, supra basin brunneo-nigri, vel basi albidi, medio nigri, apice fere semper subbrunneo-flavi, saepius flavicantes, numquam albi, vel basi et supra basin sordide albi, inde a medio flavi. Setae caudae paginam superiorem et apicem, nec non latera occupantes basi brunneo-nigrae, apice flavae, setae caudae paginam inferiorem occupantes basi fere semper brunneae vel nigricantes, apice vero in nonnullis individuis brunneo-flavicantes,

in aliis brunneae vel rufo-brunneae vel brunneo-nigrae conspicuntur, ita ut caudae pagina inferior vel brunneo-flavicans, vel brunnea, vel rufo-brunnea, vel brunneo-nigra appareat. Aculeorum color inde a basi usque ad apicem plerumque albidus vel flavescens, interdum flavus, apice plerumque nigro vel brunneo-nigro vel interdum pallide nigro; interdum vero etiam aculei toto ambitu albi inveniuntur.

Differunt igitur specimina nostra, quae e parte Americae borealis versus occidentem spectante, nominatim e California et Unalaschka, allata esse dicuntur, pilorum longiorum, rigidorum corpus caudamque obtegentium colore. Propriae igitur videntur adjungendae speciei, ERETHIZONTIS EPIXANTHI nomine (Tab. I.), ob pilorum longiorum partis apicalis colorem flavum*), salutandae**). Deficientibus autem speciminibus e Canada allatis differentiam specificam pro certo neutiquam proponere possumus.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem	2′, $8\frac{1}{2}$″
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	$3\frac{3}{4}$″
Rostri longitudo a nasi apice ad canthum oculi anteriorem	$1\frac{3}{4}$″
Caudae longitudo	8″

*) Quamvis *Buffonius* et, qui ex eo hauserunt, *Schreberus* et *Desmarestius* afferant in *Erethizonte dorsato* esse pilos albido-flavicantes, hac quidem assertione de differentia specifica opinio nondum refutatur, *Buffonius* enim ante oculos habere poterat formam Californianam.

Crania nostra ex Ereth. epixantho desumta (Tab. IX. Fig. 1, 2, 4) cum illius cranii figuris comparata, quas *Fr. Cuvierus* utpote Erethizontis dorsati (*Mém. d. Mus.* IX. Pl. 20. Fig. 1, 2) exhibuit, ossa nasi habent longiora et magis retrorsum elongata et acuta, mandibulam breviorem et partem mentalem angulumque mandibulae minus elongata, quae quidem differentiae de diversitate specifica opinoni nova quaedam argumenta afferre videntur.

**) Quam *Buffonius* (T. XII. t. 54) sub nomine *Coendu* exhibuit Hystricis formam *Fr. Cuvierus* (l. l. p. 432) utpote aliam hujus generis speciem laudat et *Erethizontem Buffonii* appellat. *G. Cuvier* (Regn. anim. 2. ed. p. 216) contra de *Coendu Buffonii* ait: „est aussi un Urson, mais défiguré et qui avait perdut son poil.“ *Isid. Geoffroy St. Hilaire* (*Dict. class. Porc-épic* p. 214) *Coendu Buffonii* pro *Erethizontis dorsati* varietate pilorum parva copia insigni habendum esse putat.

II. CERCOLABES*) Nob.

Coendu Lacep., *Dumer.*, *G. Fischer.* — *Hystrix Linn.*, *Briss.*, *Schreb.*, *Illig.*, *Cuv.*, (Règne anim. 1. ed.), *Kuhl*, *J. B. Fischer*, *Wiegmann* e. p. — *Synetheres* et *Sphiggurus Fr. Cuv.* — *Coendu* et *Sphiggurus Less.* — *Synetheres Cuv.*, (Règne anim. 2. ed.) — *Sphingura Wagler.*

Character essentialis.

Cauda elongata, prehensilis, in apicis pagina superiore calva. Pedes postici digitis quatuor tantum evolutis, et unguibus falcularibus instructi, halluce verrucam parvam lamnatam exhibente.

Character naturalis.

Corpus parum torosum, subelongatum. Caput mediocre, vel minusculum. Rostrum obtusiusculum. Labia modice vel parum incrassata. Labium superius haud fissum, sed supra dentes superiores tantum emarginatum, et totum etiam sub narium septo brevissime pilosum. Molarium primus mediis minor vel aequalis et ultimo major vel fere aequalis. Nasus abruptus, parte antica truncatus. Narium fissurae anticae mediocres, approximatae, subrotundae. Lingua glabra, mitis. Oculi parvi, prominuli; pupilla rotunda luce clausa, noctu aperta. Auriculae admodum breves, obvelatae (Tab. VI. Fig. 3). Collum breve. Abdomen parum torosum, subelongatum. Mammae quatuor, quarum 2 pectorales (Azara). Antipedes tetradactyli, verruca et lamna pollicari destituti. Scelides subpentadactylae, palmae plantaeque depiles, sed sicuti digiti, marginis posterioris interiore parte glabra excepta, epidermide verrucis

---

*) Quum secundum regulas ab *Illigero* in *Prodromo* p. XVI. duce Philosophia Botanica Linnaeana optime et aptissime propositas nomina barbara rejicienda sint, nominis *Coendu* loco nova eligenda erat denominatio. Proposuimus igitur nomen *Cercolabes* (κερκολαβής, i. e. qui cauda prehendit). Nomina *Synetheres* a *G. Cuviero* vel *Sphingura* a *Waglero* proposita accipi non possunt, quia jam a *Fr. Cuviero* alio sensu adhibita et subgeneribus servanda.

complanatis, squamiformibus, reticulatis, ex parte elevatis, fere scutellata instructae. Manicula (Tab. VI. Fig. 12) margine interiore ante carpum, ubi pollicis extrinsecus haud conspicui ossa sub cute latent, dilatata; podaria (ib. Fig. 14) autem margine interiore, ubi hallux subjacet et pone hallucem maniculis multo magis adhuc dilatata, ita ut margo internus in podariis valde promineat*). Antipedum digitus secundus reliquis longior, tertius secundo paulo brevior, primus et quartus subaequales, secundo tertia circiter longitudinis parte breviores. Scelidum digitus internus seu hallux admodum brevis, maxima ex parte sub cute situ curvato absconditus et verrucae lamnatae forma extrinsecus conspicuus, secundus et quintus subaequales tertio paulo breviores, quartus tertio, omnium scelidum digitorum longissimo, paulo brevior. Ungues digitorum evolutorum falculares, admodum curvati, modice elongati, acuti, fortiter lateraliter compressi (ib. 13, 15), pagina inferiore canaliculati. Cauda corporis longitudinem circiter aequans vel fere aequans, prehensilis, ita quidem, ut apex ejus non deorsum, ut in aliis animalibus cauda prehensili praeditis (Simiis, Didelphidibus etc.), sed sursum curvetur. Corpus vel infra fere setis tantum, supra fere aculeis tantummodo et codarii tenuissimi, brevissimi pilorumque longiorum tenerorum aculeis interpositorum vestigiis, vel infra codario distincto pilisque mediocribus vel brevioribus, supra autem codario pilisque elongatis aculeisque plus minusve inclusis obductum. Maniculorum et podariorum dorsum pilis raris vel parum confertis, rigidis, brevioribus, unguium basin parum superantibus et digitos haud involventibus vestitum. In extremitatum facie externa, nec non in abdomine setae singulae, elongatae, retrorsum directae, ut in genere Hystrix. Caudae partis basalis superior pagina vel aculeis fere solis pilisque rarissimis, aculeos haud involventibus et obte-

*) Manicula et podaria tali modo constructa similitudinem quandam cum Simiarum podariis ostendunt, et quum palmarum plantarumque margine interno dilatato tenuiora quoque objecta commodius amplecti et corpus retinere valeant, scandentibus magnum praebent commodum et summa etiam arborum et ramorum cacumina adire permittuntur. Podaria vero maniculis magis adhuc, ut videtur, dilatata inveniuntur, ut demissis in ulteriore motu maniculis, vel dum animalia ramis insidentia pabulum maniculis retinent, objecta (e. c. ramos) amplecti et corpus retinere possint.

gentibus, vel aculeis pilis plus minusve frequentibus circumdatis et obtectis obsessa; inferior autem pagina setis rigidis, densis ab utroque latere versus medium conniventibus, et scopam, ut in antecedente genere, formantibus tecta; media pars et pars apicalis autem squamulis subscutellatis, annulatim reticulatimque (fere ut in cauda murina) positis, haud imbricatis vestitae. Prodeunt autem, apicis pagina superiore excepta, e squamularum modo commemoratarum interstitiis setae sel setulae in caudae medio magis confertae et longiores, versus caudae apicem autem longitudine et multitudine decrescentes et in caudae apicis summo admodum breves, ita ut media caudae pars setis plus minusve dense obsessa et obtecta, apicalis vero infra setulis parum confertis vestita et eam ob causam distinctius squamosa, supra autem vel setis pilisque subnullis vel minimis brevissimis admodum sparsis et epidermide annulatim reticulatimque squamosa, subscutellata, plus minusve distincte transversim plicata solummodo obtecta appareat. Pars caudae apicalis calva $\frac{1}{3}$ circiter totius caudae longitudinis sua longitudine aequans.

Crania cum antecedentis generis craniis comparata minus fortia et in parte jugali angustiora. Pars frontalis latior, supra plerumque magis, interdum multo magis vel vix paulo magis convexa. Ossa bregmatis paulo magis convexa. Ossa nasi antica parte plus minusve depressa. Lineae semicirculares musculorum temporalium insertioni destinatae modice vel acute prominentes, plerumque minus evolutae. Ossis zygomatici pars posterior plerumque latior. Meatus auditorius osseus supra bullam non prominens vel vix paulisper prominens. Bulla ossea major et longior magisque inflata. Ossis occipitis processus mastoideus bullae paginae posteriori suturae ope adnatus.

Americae australis tropicae incolae satis lenti, timidi, tranquilli, tristes et stupidi, crepusculo et nocturno tempore (secundum *Fr. Cuvierum*) vel matutino et pomeridiano se se moventes (*Azara* et *Renggerus*)*). Semper in arboribus vivunt

*) *Fr. Cuvierus Cercolabem prehensilem* nocturnum animal esse perhibet, quod crepusculo et noctu movetur, *Azara* autem et (forsan secundum eum) *Renggerus* matutino et vespertino tempore agilem esse narrant. *Azara* vero insimul p. 115 nocturnum animal esse posse concedit, ob oculorum structuram et quia noctu, non interdiu in arboribus observatur.

(cui quidem proprietati etiam pedum, unguium acutorum, curvatorum caudaeque structura respondent) et optime etiam in tenuioribus ramis versantur arboribusque admodum firmiter adhaerent. Cauda secundum *Azaram* tantummodo in descendendo, secundum *Fr. Cuvierum* autem in ulteriore etiam motu utuntur. In uno eodemque loco desidere eumque tantummodo fame coacti deserere amant. Vescuntur fructibus, foliis radicibusque, carnem et potum prorsus respuentes. Nutrimenta dentibus quidem arripiunt, sed in comedendo pedibus posticis insidentes aliorum glirium more antipedibus sustinent. Olfactus organon admodum evolutum. Pullum tantum unicum parere videntur, in femina enim, quam dissecavit *Azara*, unum tantum invenit pullum. Pulli pari modo aculeis, sed pallidis obsessi*) (*Azara*).

SUBGENUS I.

SYNETHERES FR. CUV.

Character essentialis.

Colli inferior pars et pectus aculeis, abdomen et extremitatum interior facies setis saepius aculescentibus vestita.

Character naturalis.

Nasus plus minusve, et quidem magis quam in sequente subgenere evolutus. Mentum et rostri apex supra pilis brevibus vel brevissimis, subrigidis vel rigidis, parum densis vestita. Rostri superior pars, caput, collum, totum dorsum, corporis latera, extremitatum paginae exterioris pars superior et media, nec non caudae partis basalis superior facies, aculeis duas lineas ad 3 pollices et ultra longis, lineae latitudinem vix superantibus plerumque rectis, apice acutis, pungentibus, interdum tamen, nominatim in extremitatibus, apice setiferis obsessa. Aculeorum brevissimi,

---

*) De vita legi merentur *Azara* (*Essais sur l'hist. nat. d. Quadrup. d. l. Paraguay* T. II. p. 103 sqq.) et *Fr. Cuvieri Hist. d. mammif. Livr.* 46.

interdum vix duas lineas longi, in rostri superiore parte, nec non in capitis lateribus, circa oculos et aures obvii. Capitis aculei a rostro versus occiput et nucham magnitudine gradatim aucti. Aculei occipitales curvati, colli laterum aculeis longiores et fortiores. Gulae aculei capitis mediae partis aculeis breviores, tenuiores et graciliores. Colli mediae partis seu juguli aculei gulae aculeis longiores et crassiores, colli laterum aculei juguli aculeis longiores et fortiores. Aculei dorsales inde a nucha usque ad prymnam obvii reliquis aculeis longiores et fortiores, saepius subcurvati vel curvati, haud raro tripollicares, imo adeo quadripollicares. Colli laterum atque extremitatum lateris exterioris partis superioris aculei prymnae caudaeque aculeis fere subaequales, vel paulo longiores; corporis laterum aculei prymnae aculeis semper longiores, saepe multo longiores. Extremitatum exterioris paginae aculei versus extremitatum internam et inferiorem partem et caudae aculei versus caudae mediam partem et latera in setas sensim transeuntes, versus corporis latera contra magnitudine aucti. Inter ipsos aculeos codarium tenue, subsericeum et pili tenues vel tenuissimi, sparsi, subcrispati vel subflexuosi, aculeis breviores vel eos superantes, numquam autem obtegentes vel obvelantes. Codarium et pili interdum aegre conspicua in individuis, quorum aculei sunt admodum evoluti. Pectus ex parte aculeis apice attenuatis, ex parte apice setosis seu setiformibus, abdomen et extremitatum interioris paginae superior pars setis plus minusve aculeiformibus, versus latera in aculeos apice plerumque setosos sensim transeuntibus vestita; praeterea vero etiam codario admodum sparso et raro, tenui et pilis tenuissimis flexuosis, admodum sparsis, setas haud obvelantibus cooperta. Extremitatum paginae internae inferior pars, nec non maniculorum dorsum, pilis solis setaceis vel subsetaceis mediocribus vel brevibus in digitis rarioribus obsessa. Cauda in lateribus setis rigidissimis vel aculeiformibus, in parte apicali, facie superiore calva excepta, setis admodum rigidis parum longioribus vestita*).

---

*) Quum nesciamus num reliquae quoque hujus subgeneris species cranium simili modo evolutum habeant ut *Cercolabes prehensilis*, notas a cranio desumtas in subgeneris *Synetheres* charactere omisimus.

1. Cercolabes (Synetheres) prehensilis. *Nob.*

Coendu prehensilis. Lacep. Mém. d. l'Institut Vol. III. (1797). — *Lesson* Manuel d. Mammal. p. 291.

Sinetheres prehensilis. Fr. Cuvier Mém. d. Mus. T. IX. p. 433, cum fig. cranii Tab. 20. Fig. 3, 4; Dictionn. d. sciences naturelles T. XLII. p. 533.

Hystrix prehensilis. Linn. Syst. nat. ed. 12. p. 76. e. p. — *Gmel.* Syst. nat. T. I. P. I. p. 118. e. p. — *Schreb.* Säugeth. p. 603, e. p., tab. CLXVIII. (Fig. pessima). — *Kuhl* Beiträge p. 71. n. 4. — *J. B. Fischer* Synopsis mammal. p. 368. n. 5. e. p.

Hystrix americanus. Rajus Synops. Quadr. p. 208.

Hystrix americanus. Briss. regn. an. Quadr. p. 129. n. 4 et 5, et H. americanus major ejusdem. ib. p. 130. n. 5.

Cuandu. Marcgrav Hist. nat. Brasil. Lib. VI. *c.* 9. p. 233. *c.* fig. mala.

Coendu longicaudata. G. Fischer Zoognosia. Vol. III. p. 104.

Coendou à longue queue. Buff. Hist. nat. Suppl. VII. p. 305. Tab. 78.

Porc-épic Coendu s. Hystrix cuandu. *Desmarest* Mammalog. p. 346. n. 585 Encycl. méthod. Pl. 64. Fig. 4.

Hystrix Cuandu. Griffith anim. kingd. Vol. V. Synops. p. 686.

Le Coendou. Fr. Cuvier et *Geoffr.* Hist. nat. d. Mammif. Fasc. 46. (Figura bona cum descriptione accurata).

Brasilian Porcupine. Pennant History of Quadrupeds. Vol. II. p. 124. cum Fig Tab. LXXIII.

Prehensile porcupine. Shaw gener. Zool. II. 1. p. 7. Tab. 123.

Character essentialis.

Aculei omnes teretes, apice albi.

Descriptio.

Nasus in proboscidem obtusam, brevem, truncatam, pilis tenuioribus obsessam evolutus. Ungues magis quam in sequente specie elongati et fortiores. Caudae pars apicalis distinctissime squamulis scutelliformibus, in annulos dispositis*), et in partis apicalis pagina inferiore setis paucioribus vel paulo minus densis tantummodo obsessa. Setae omnes teretes. Aculei pari modo fere semper teretes, interdum tamen basi vel rarius in individuis nonnullis ad medium usque vel in medio tantum sulco longitudinali exarati, sed numquam plani, basi albi vel pallide flavi, medio sub-brunneo-nigri, vel brunnei, apice semper albi, fortes, pungentes. Codarium albidum. Nasi mentique pili, nec non pili setis interpositi pallide brunnei. Vibrissae per totam longitudinem atrae. Aculei auriculae impositi albi. Maniculorum podariorumque pili, nec non caudae setae aculeis concolores; nonnulli tamen pallide brunnei vel albicantes. Pectoris abdominisque setae aculeiformes basi albae, medio nigrae et apice plerumque albae, saepius etiam nigricantes, quare gastraeum dorso paulo obscurius et paulo magis nigricans.

Cranium conformatione generali quidem cum ceterorum *Cercolabum* cranio, qui subgenus *Sphiggurus* constituunt convenit, sed habitu valde diversum conspicitur, vix tamen paulo magis diversum quam *Hystricis cristatae* cranium ab *Hystricis hirsutirostris* cranio**).

Comparatio cum *Sphiggurorum* cranio instituta differentias quae sequuntur peculiares ostendit.

Cum mandibula et a superiore (Tab. IX. Fig. 5), inferiore (ib. Fig. 7) et a laterali facie (ib. Fig. 6), nec non ab anteriore facie (ib. Fig. 9) inspectum in anteriore et

---

*) Squamulas caudae partem apicalem obtegentes tam distincte in annulos dispositas in alia *Cercolabum* specie observare haud licuit.

**) *Cercolabis* (*Synetheris*) *prehensilis* cranii differentiae descriptae notas igitur genericas praebere haud possunt, praesertim si consideramus praeter cranium (Tab. IX. Fig. 5, 6, 7, 8, 9) depictum, quod cum cranio illo a *Fr. Cuviero* l. l. exhibito admodum convenit, existere in Museo Academiae aliud ejusdem speciei adulti quidem, sed junioris aetatis animalis cranium (cf. Tab. X. Fig. 1) ob ossa nasi et frontis minus elevata *Cercolabis insidiosi* cranio longe similius.

media parte altius, in parte nasali posteriore, porro in parte frontali et verticali convexius, interdum multo convexius (ut in cranio Tab. IX. depicto), in parte nasali et frontali autem latius et in parte jugali vix angustius observatur. — Ossa nasi magis evoluta et postice magis elongata atque dilatata, quam in *Sphigguris*, cranii anteriorem et superiorem partem magna ex parte occupant, parte antica valde depressa, parte postica vero valde convexa apparent et versus ossa frontis valde adscendunt. Ossium intermaxillarium partes alveolares in superiore pagina ante narium aperturam, ut in *Erethizontibus*, fere per totam longitudinem conjunctae, satis planae et infra narium aperturam ipsam tantummodo in sutura impressae observantur, ita ut sub narium apertura fossa triangularis, marginibus depressis et obtusis cincta, antrorsum parum elongata et minor quam in *Sphigguris* conspiciatur. Ossium intermaxillarium processus nasalis magis sursum elongatus et in medio parietis lateralis prope marginem anteriorem paulo magis extrorsum curvatus. Narium apertura communis major, magis depressa et transversim oblonga, in inferiore parte minus acute triangularis. Ossa frontis in cranii superiore pagina admodum prominentia et eminentiam fornicatam insignem, orbitae medium contra circiter maxime convexam, cum ossibus nasi efficientia, immo adeo in parte orbitali infra marginem orbitalem obtusum, et in ipso margine minus impressa, quam in subgenere *Sphiggurus*, sed in cranii superiore media parte (ob ossa nasi valde ascendentia et in superiore parte dilatata) admodum brevia. Ossium bregmatis interior pars convexa et versus ossium frontis fornicem elevata, posterior autem magis depressa, quam in *Sphigguris*. Sinus frontales insigniter et multo magis evoluti, quam in sequente subgenere, in anteriore parte ab ossibus nasi, in media ab ossibus frontis clausi, sed ex parte etiam in ossium bregmatis partem exteriorem extensi, cavitatem fere oblongo-ovatam, septis incompletis, majoribus vel minoribus interruptam (Tab. IX. Fig. 8) constituunt et convexitates illas ossium nasi, frontis et bregmatis supra descriptas efficiunt, dum ossa nasi, frontis et ossium bregmatis anteriorem partem quasi sursum et foras extrudunt. Bullae osseae paulo magis inflatae et rotundatae vel magis elongatae. Spatium elevatum, fere tetragonum, quod utramque impressionem in maxillis

ante molarem primum in processus zygomatici basi obviam disjungit margine exteriore recto instructum et neque in anteriore neque in posteriore parte dilatatum. Maxillae processus orbitalis latior, complanatus, fere oblongo-tetragonus et in superiore parte margine etiam exteriore seu anteriore fortiter compressus. Os zygomaticum latius in medio per longitudinem impressum. Mandibulae rami paulo magis elongati.

M e n s u r a e.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem	3′, 1″
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	$2\frac{1}{2}$″
Rostri longitudo a nasi apice ad canthum oculi anteriorem	$1\frac{1}{2}$″
Caudae longitudo	1′, $8\frac{1}{2}$″

Patria. Brasilia.

Duo exstant in Museo Academico specimina a *Langsdorffio* missa, optime conservata.

2. Cercolabes (Synetheres) platycentrotus. *Nob.*

(Nov. species). Tab. II.

Character essentialis.

Aculei plerumque in paginae anterioris basi vel in tota pagina anteriore ad apicem usque per longitudinem canaliculati, vel ex parte plani, apice albi.

Descriptio.

Nasus, ut videtur, minus prominens, pilis subsetaceis, brevibus, rigidis, obsessus. Dentes antici validiores. Ungues minus elongati, quam in antecedente specie. Caudae pars apicalis (excepta apicis pagina superiore calva), paulo minus distincte squamosa et setis brevibus vel mediocribus satis dense obsessa. Capitis, colli, nuchae, humerorum, corporis laterum, totius dorsi, nec non extremitatum superficiei externae partis superioris et caudae baseos superficiei superioris aculei plerumque pagina an-

teriore vel a basi ad medium usque canaliculati et supra medium teretes (Tab. II. *A*) vel ad apicem usque canaliculati (ib. *B*, *C*). Aculei, qui ad apicem usque sunt canaliculati plerumque dilatati et reliquis latiores, imo etiam saepius per totam longitudinem compressi et haud vel vix canaliculati, sed laminis corneis angustis basi apiceque acuminatis similes (ib. *D*) observantur. Inter aculeos canaliculatos et planos vero etiam singuli aculei teretes haud raro obveniunt. Setae aculeis proximae in caudae lateribus et extremitatum latere exteriore obviae ex parte compressae vel canaliculatae. Aculei omnes basi et apice albi, medio nigri, ut in *C. prehensili*.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem	2′, 4″
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	$2\frac{1}{2}$″
Rostri longitudo a nasi apice ad canthum oculi anticum	$1\frac{1}{4}$″
Caudae longitudo	1′, $2\frac{3}{4}$″

Patria. America australis?

Specimen unicum, quod vetustatis jam signa admodum distincta fert totius animalis exsiccati, olim, ut videtur, in spiritu vini servati, in Museo Academico reperitur. Num forsan illud specimen, cujus in Museo Petropolitano p. 344 sub. n. 126 *Hystricis Americ. Cuandu Brasil. Marcg.* nomine fit mentio?

Quamvis *Cercolabes platycentrotus* magnam cum *Cercolabe prehensili* habeat similitudinem et etiam *Cercolabis prehensilis* individua quaedam inveniantur, quae singulos aculeos sulcatos, aculeis teretibus intermixtos habent, vix tamen *Cercolabis prehensilis* mera varietas esse videtur, quum aculei sulcati in *Cercolabe platycentroto* praevaleant, quibus plani satis frequenter sunt interpositi, quorum quidem in *Cercolabe prehensili* ne vestigium quidem reperitur; deinde *Cercolabes platycentrotus* etiam setas complanatas vel canaliculatas in cauda et extremitatibus in aculeorum vicinio offert, quales pari modo in *Cercolabe prehensili* videre haud licet *).

*) Tertiam hujus subgeneris speciem forsan sistit animal ab *Hernandezio Rer. medic novae Hisp. thes.* p. 322. sub nomine *Hoitzlaquatzin* descriptum et figura illustratum

Subgenus II.

SPHIGGURUS Fr. Cuvier.

Character essentialis.

Colli inferior pars pectus et abdomen pilis obtecta.

Character naturalis.

Nasus parum evolutus, sed potius abbreviatus. Rostri apex pilis subrigidis, curvatis, brevissimis obsessus. Rostri superior pars et latera ejus pilis subrigidis vel rigidis, in setas vel aculeos breves, admodum graciles transeuntibus vestita. Frons et capitis latera aculeis tenuibus, gracilibus, brevibus pilisque aculeos superantibus et ex parte obtegentibus codarioque plus minusve intermixtis et involutis obtecta. Vertex, occiput, cervix, dorsum, et corporis laterum superior pars, sicuti humeri, hypochondria, lumbi et crurum suprema pars et caudae baseos superior pagina aculeis plus minusve elongatis, sed insimul codario plus minusve evoluto pilisque longioribus plus minusve largis, aculeos semper superantibus et saepius prorsus operientibus et involventibus obducta, ita quidem, ut in dorso pili longiores aculeos 2″ longitudine superent, prymnae et caudae pili contra dorsi pilis, ob aculeos breviores, plus minusve breviores et rariores observentur. Anterioris corporis partis, laterum, dorsique aculei 1″ ad 2″ et paulo ultra longi, et prymnae aculeis pollicaribus vel brevioribus in universum longiores. Mediae partis dorsi aculei inde a nucha usque ad prymnam omnium longissimi atque fortissimi. Aculeorum caudae partis basalis paginam superiorem occupantium medii prymnae aculeis aequales, lateralibus breviores et versus lineam mediam ab utroque latere apicibus convergentes. Mentum, gula, jugulum, pectus, pedes, laterum inferior pars et abdomen pilis mollibus, aut vix parum rigidis, vel rigidis et hirsutis, rectis vel paulisper crispatis obsessa. Menti atque ingluviei, nec non maniculorum et podariorum partis superioris atque

extremitatum paginae internae pili breviores. Pectoris, abdominis et laterum inferioris, nec non extremitatum paginae externae partis inferioris pili magis elongati plus minusve conferti. Extremitatum paginae externae partis superioris pili paulisper elongati, plerumque retrorsum directi, conferti. Cauda in lateribus pilis aut subrigidis vel rigidis, aut setaceis, in parte apicali (apicis pagina superiore calva excepta) autem pilis setaceis vel setis vestita.

Sectionis seu subgeneris *Sphiggurus* variarum specierum crania (Tab. IX. Fig. 10. Tab. X. Fig. 2 — 9) cum *Cercolabis prehensilis* cranio (Tab. IX. Fig. 5 — 9) comparata paulo magis elongata et in parte frontali angustiora, in parte nasali superiore, nec non in parte frontali et verticali multo minus convexa et elevata apparent.

Ossium intermaxillarium partes alveolares supra in anteriore tantum parte intra dentes incisivos emergentes, sutura invicem conjunctae et in ipsa sutura in cristulam plus minusve distinctam elevatae, in posteriore parte autem ante narium aperturam pagina superiore disjunctae, et latere interno insigniter impressae, ita ut fissura acute triangularis, antrorsum elongata et acuta, insignis, marginibus acutis cincta efformetur.

Ossium intermaxillarium processus nasalis minus sursum elongatus et in medio prope marginem anteriorem plerumque paulisper magis compressus, interdum fere rectus. Ossa nasi breviora, parte anteriore vix depressa, paululum convexa vel plana, versus frontem vix paulisper ascendentia et cum ossibus frontis fere in una eademque linea parum curvata sita. Narium apertura communis angustior, subcordato-triangularis. Ossa frontis haud elevata vel parum elevata, sed plerumque, satis plana, pone mediam partem adeo plus minusve impressa. Ossa bregmatis parte anteriore minus, parte posteriore autem saepius magis convexa. Bullae osseae paulo minus inflatae et elongatae. Spatium elevatum, tetragonum, quod utramque impressionem in maxillis ante molarem anteriorem in processus zygomatici basi obviam disjungit margine exteriore introrsum curvato, rarius fere recto instructum et in anteriore et posteriore parte latius quam in medio. Maxillae processus orbitalis

subtriqueter, margine interiore tantum fortiter compressus. Os zygomaticum angustius, parum convexum*).

α. Aculei fere exserti et codario pilisque rarioribus vel saltem parum confertis tantummodo circumdati, non prorsus obvelati. Aculei occipiti et cervici impositi paulisper curvati, aculei dorsales cervicalibus paulo minus curvati.

3. CERCOLABES (SPHIGGURUS) NIGRICANS. *Nob.*

Tab. III.

Hystrix nycthemera. Lichtenstein apud *Kuhl* Beitr. p. 71. n. 5. (ut videtur). — *J. B. Fischer* Synopsis mammal. p. 370.

? *Sphiggurus spinosus. Fr. Cuvier* Mémoires d. Mus. T. IX. p. 433; Dictionn. d. sciences natur. Tom. 42. p. 334. — *Lesson* Manuel de Mammalog. p. 291. (Exclus. Synonymo *Hystrix insidiosa Lichtenstein*). — *Isidore Geoffroy St. Hilaire*, Dictionnaire classique Art. Porc-épic. T. XIV. p. 215.

? *Hystrix spinosa Griffith* anim. kingd. Vol. V. Synops. n. 687.

Character essentialis.

Nigricans, admixto in capite, dorso et lateribus (ob aculeos apparentes) colore albo et brunneo-aurantiaco in abdomine et extremitatibus albicante. Caudae basis subtus flavescens.

Descriptio.

Rostri apex ater. Rostri superior pars pilis setaceis vel in aculeos tenues, setis similes transeuntibus, basi atris, apice brunnescente-albidis vel albidis vel pallide e flavescente brunneis. Genae atque tempora aculeis brevioribus, tenuioribus,

*) Dentes sectionis *Synetheres* et *Sphiggurus* tantam ostendunt similitudinem, ut differentias essentiales constantes frustra quaesiverim. — Sectionis *Sphiggurus* specierum habitu externo diversarum crania magnam inter se offerunt affinitatem, qualem vero etiam in aliorum animalium speciebus vicinis, quae tamen diversae habentur, invenire licet.

gracilioribus, basi nigris vel albis, in medio nitide atris, apice albidis, vix brunneo irroratis, rarius pallide plus minusve e subfuscescente aurantiacis. Vibrissae per totam longitudinem atrae. Frontis capitisque totius superioris paginae aculei basi plerumque albi, rarius nigri, medio nigri vel atri, nitidi, apice plerumque subsordide aurantiaci, interdum nigri. Cervicis, interscapulii, laterum tergique anterioris partis aculei elongati, basi et in medio plerumque albi, saepissime etiam ex parte pallide sulphurei, supra medium nigri vel atri, apice plerumque laete subbrunneo-aurantiaci, rarius apice atri, vel nigri. Tergi posterioris partis et prymnae, nec non caudae paginae superioris mediae partis aculei basi et medio albi, vel albidi, apice atri. Caudae paginae superioris laterum aculei, qui aculeis mediis longiores sunt, basi albi vel albidi, supra medium vel inde a medio atri, nitidi, apice plerumqne aurantiaci, saepe atri. Aculei nuchales et dorsales potissimum magis elongati quam in *Cercolabe insidioso*. Aculei omnes pilis parum frequentibus, elongatis, subrigidis, aculeos superantibus, sed non prorsus obtegentibus vel involventibus, nigris vel atris, apice semper e pallide flavicante brunneis vel flavicantibus intermixti. Gutturis, pectoris, abdominis et extremitatum pili subrigidi, plerumque paulisper crispati, hirsuti, basi nigri vel subgrisescentes, medio nigri vel atri; apice rarius flavicantes, plerumque albidi vel albi. Maniculorum podariorumque pili rigidi, breves, imo ex parte fere subsetacei, subrecti, basi nigri, apice flavicantes vel albidi. In extremitatum, praesertim anteriorum, facie externa pili saepius recti, setacei, vel setae rectae, subspinescentes. Cauda paulo brevior quam in *Cercolabe insidioso*. Pili setacei, rigidi, conferti caudae partis basalis faciem inferiorem et ex parte caudae latera obtegentes basi atri, nitidi, apice plerumque minus laete e subbrunneo straminei, eamque ob causam area in caudae inferiore pagina e subbrunneo straminea. Pili apicali caudae parti inserti parum conferti vel rari subsetacei, atri vel nigri vel subbrunneo-nigri. Ungues subbrunneo-nigri, apicibus et laterum marginibus pallide subgriseo-flavobrunneis.

Cercolabis nigricantis cranium (Tab. X. Fig. 2, 3, 4) *Cercolabis insidiosi* cranio affinius apparet, quam *Cercolabis affinis* cranium *Cercolabis insidiosi* cranio,

sed cum *Cercolabis insidiosi* cranio comparatum quae sequuntur obtulit differentias. Pars cranii rostralis paulo latior et brevior. Cranii superior pagina modice convexa. Os intermaxillare paulo brevius, in marginis anterioris medio paulo magis prominens. Maxilla ante canalis seu foraminis infraorbitatis anteriorem partem parum impressa. Spatium maxillae elevatum, quod inter utramque impressionem seu fossulam, ante molarem primum in processus zygomatici basi obviam est, paulo longius et magis elevatum et in medio cristula obtusa instructum, quae est cristulae illius, quam in processuum palatinorum maxillae sutura communi reperimus continuatio. Ossa nasi in inferiore parte paulo latiora, in superiore parte paulo minus, in inferiore paulo magis convexa. Ossa frontis margine orbitali paulo minus prominentia. Os zygomaticum paulo latius. Lineae semicirculares in ossibus bregmatis et ossis occipitis squamae superiore parte obviae versus cranii superioris faciei medium minus ascendentes, sed magis inter se distantes et spatio lato disjunctae.

M e n s u r a e.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem . . .	1′, 11¼″
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	2″
Rostri longitudo a nasi apice ad canthum oculi anticum	10‴
Caudae longitudo	9″

Patria. Brasilia.

Unum specimen ab Ill. *Langsdorffio* e Brasilia missum in Museo exstat Academico.

Species pilorum aculeos circumdantium multo minori copia eorumque rigiditate, nec non caudae baseos inferioris lateris superficiei, porro rostri apicis et vibrissarum unguiumque et totius corporis colore admodum distincta.

Si verum est, quod dubitarem, sub *le Couiy Azarae* (*Quadrup. d. Parag.* p. 105) intelligendam esse nostram speciem, *Azara* primus eam discripsit, sin minus *Kuhlius* primus (1820), sed penna nimis fugaci, sub *Hystricis nycthemerae* Lichtensteinii nomine eam adumbrasse videtur, quae enim de colore corporis et spinarum ait

saltem quadrant. Duos annos post *Kuhlium Fr. Cuvierus* in Musei Parasiensis Memorabilium Tomo nono p. 433 descriptionem *Cercolabis*, sed non satis accuratam dedit, ita ut sane in dubio simus, num nostram forsan speciem intellexerit, et sub nomine *Le Cui* (*Sphiggurus spinosus*) exhibuerit, vel aliam.

Opinioni quidem *Cercolabem* nigricantem esse *Le Couiy Azarae* favere quidem videntur verba *Azarae* in descriptione *Couiyi* (p. 113) „sur les hanches et sur la queue il y a beaucoup d'epines sans mélange de poil" sed etiam in *Cercol. insidiosum*, si rem minus accurate consideramus, adhibere possunt, quum, ut supra monuimus, in prymna et caudae superiore pagina pili aculeis interpositi et breviores et minus copiosi in *Sphigguris* omnibus inveniantur. Externarum autem partium descriptionem, quam *Azara* de *Couiy* suo dedit, non satis accuratam dicerem. Qua de causa ad inveniendam veritatem utilissimum esset, si notum foret, in Paraguay tantummodo vel *Cerc. nigricantem* vel *insidiosum* inveniri, et solummodo hanc vel illam speciem in Guaraniarum lingua *Couiy* appellari.

Renggerus quidem in libro egregio (*Naturgesch. der Säugethiere v. Paraguay*. Basel 1830. p. 241) utpote unicam *Cercolabis* speciem in Paraguay, et quidem rarius a se observatam, *Hystricem insidiosam Lichtenstenii* accurate describit et cum *Couiy Azarae* identicam facit, disertis autem verbis non exposuit, *Cercolabem insidiosum* tantum et aliam speciem affinem nullam in Paraguay occurrere et ipso teste in lingua Guaraniana *Couiy* appellari. E *Renggero* tamen patet ipsum in Paraguay *Cercolabem insidiosum* tantummodo observasse eamque ob causam veresimilius videtur sub *Couiy Azarae Cercolabem insidiosum* potius, quam *Cercolabem nigricantem* esse intelligendum. Praeterea vero notandum est *Renggerum*, forsan tamen *Lessonii* auctoritate inductum, *Sphiggurum spinosum Fr. Cuvieri* et *Hystricem insidiosam Lichtensteinii* (*Cercolabem insidiosum* Nob.) utpote unius ejusdemque speciei synonyma laudare.

β. Aculei pilis largis undique inclusi et pilis sepositis hoc illove loco tantummodo exserti. Aculei occipiti et cervici impositi satis recti.

4. Cercolabes (Sphiggurus) insidiosus. *Nob.*

Tab. IV.

Hystrix insidiosa. Lichtenstein apud *Kuhl* Beiträge p. 71. n. 3. — *Pr. Maximil.* Abbild. zur Naturgeschichte Brasiliens. Liefer. II. et Beiträge zur Naturgesch. von Brasilien. Bd. II. p. 454. — *Fischer*, Synops. mammal. p. 369. — *Wiegmann* Zool. p. 60.

Hystrix Couiy. Desmarest Mammal. n. 557, et *Griffith* anim. kind. Synops. Vol. V. n. 684. (Exclus. Synonym. *Briss.*, *Hernand.*, *Nierenberg*).

Hystrix villosa. Griffith anim. kingd. Vol. V. Synops. n. 688 *).

Sphiggurus villosus. Fr. Cuv. Mém. d. Mus. T. IX. p. 434; Dictionn. des scienc. nat. Vol. XLII. p. 534. — *Lesson* Manuel d. Mammal. p. 292. n. 805. — *Isidore Geoffroy St. Hilaire* Dictionn. class. Vol. XIV. p. 216.

Sphiggurus spinosus. Fr. Cuv. (Hystrix insidiosa *Lichtenst.*) *Rengger* Naturgesch. der Säugethiere von Paraguay p. 242. (Descriptio accurata).

Le Couiy. Azara Essai d. Quadrup. d. l. Paraguay II. p. 105.

Character essentialis.

Flavo-brunneus, admixto colore brunneo-nigricante. Caudae basis subtus ferrugineo-castanea.

Descriptio.

Rostrum apice pallide e flavicante brunneum, pilis tamen basi nigro-brunneis. Vibrissae maxima ex parte brunneo-nigrae, apice pallide flavicante-brunneae. Rostri superior pars et latera ejus pilis subrigidis obsessa. Genae atque tempora aculeis tenuioribus, brevioribus, gracilioribus, basi albis, in medio vel supra medium brunneo-nigris, apice e pallide flavo brunescentibus vel pallide aurantiacis pilisque inter-

*) *Griffithius* bis speciem nostram descripsit. Primo loco *Hystricem Couiy* appellavit, *Desmarestium* sequutus, secundo loco autem sub nomine *Hystricis villosae Fr. Cuviero* auctore exhibuit.

10*

mixtis obsessa. Frontis atque totius capitis superioris paginae aculei interdum subsetacei, basi semper albi, medio vel supra medium brunneo-nigri, apice laete vel pallide subbrunneo-aurantiaci, interdum brunnei. Ante aures aculeorum tenuiorum, subsetaceorum, basi nigrorum, apice subbrunneo-aurantiacorum et setarum brevium, subbrunneo-aurantiacarum fasciculus. In auricularum posteriore facie pili sericei, fasciculati, elongati, sordide e subbrunnescente albidi. Occipitis, nuchae, interscapulii, corporis laterum, tergique anterioris et mediae partis aculei basi plerumque sulphurei vel albi, medio vel supra medium e brunneo nigri, apice plerumque subbrunneo-aurantiaci vel laete aurantiaci, haud raro etiam brunnei. Tergi postremae partis et prymnae aculei maxima ex parte sulphurei vel albi apice plerumque brunneo-nigri, rarius aurantiaci. Caudae paginae superioris aculei laterales, basi albi vel sulphurei, in medio vel supra medium nigro-brunnei, apice plerumque aurantiaci vel e rufo-brunneo-aurantiaci, interdum etiam nigro-brunnei; aculei medii autem, sicuti prymnae aculei maxima ex parte albi vel lutescentes, apice nigro-brunnei. Aculei omnes pilis frequentissimis, confertis, vix parum rigidis, rectis, spinas involventibus easque obtegentibus et longe superantibus, et interdum 2″ superantibus, a basi usque supra medium brunneo-nigris, in parte reliqua, et in apice e subbrunneo flavis vel flavicantibus. Pili autem aculeos tam arcte involventes, ut ipsis erectis aculei tantummodo maxima ex parte appareant, demissis vel adpressis autem occultentur. Dorsi color igitur in individuis integris pilisque largis instructis, ob aculeos haud conspicuos, brunneo-flavus, transmicante tamen (pilis sepositis) hoc illove loco colore brunneo-nigro a pilorum basi effecto. Pedum pili, maniculorum podariorumque dorsi pilis subsetosis exceptis, molles. Extremitatum lateris exterioris, nec non caudae superficiei superioris et podariorum pili dorsi pilis in universum quidem concolores, sed in extremitatibus posteribus paulo pallidiores. Caudae laterum inferioris partis pili apicibus suis e flavo-rufescentes et laetius tincti. Menti, gutturis, pectoris, laterum inferioris partis, abdominis et extremitatum paginae interioris pili admodum molles, satis recti, basi e brunneo nigri, inde a medio e subbrunnescente et albicante pallide brunneo-flavi, interdum subrufescentes. Quae

caudae partis basalis inferioriorem faciem obtegunt setae laterales a basi ad medium usque nigrae, supra medium et in apice autem e subflavicante laete ferrugineae, mediae vero rufo-brunneae, fere castaneae, quam ob causam in caudae baseos inferiore facie area elongata triangularis, in medio fere castanea, in lateribus autem magis ferruginea conspicitur. Pili apicali caudae parti inserti rariores, subsetacei, nigro-brunnei, vel brunnei. Ungues e pallide griseo brunnei, apice pallidiores. Plantae, palmae caudaeque pars nuda nigricantes.

Cercolabis insidiosi cranium (Tab. X. Fig. 5, 6, 7) maximam affinitatem cum *Cercolabis nigricantis* (ib. Fig. 2, 3, 4) cranio ostendere jam supra monuimus. Pars autem rostralis angustior evadit. Cranii superior pagina modice convexa. Os intermaxillare in marginis anterioris medio paulo minus prominens quam in *Cercolabe nigricante.* Foraminis incisivi apertura externa communis major quam in *Cercolabe affini.* Ossa nasi subconvexa, paulo angustiora, in superiore parte paulo magis, in inferiore parte autem paulo minus convexa. Maxilla superior ante canalis seu foraminis infraorbitalis anteriorem partem parum profunde impressa. Spatium, quod inter utramque impressionem parum profundam ante maxillae molarium primum obviam est brevius et latius, parum elevatum et in medio haud cristatum, sed impressum. Os zygomaticum paulo angustius quam in *Cercolabe nigricante.* Ossa frontis *Cercolabis nigricantis* frontalibus fere aequalia parte antica paulo latiora, quam in *Cercolabe affini* (ib. Fig. 8). Occipitis squama in partis mediae suae anteriore margine antrorsum prominens. Lineae semicirculares in ossium bregmatis media et ossis occipitis squamae superiore parte obviae versus superiorem cranii paginam valde ascendentes et approximatae*).

---

*) Desumtae sunt, quas dedimus *Cercolabis insidiosi* cranii differentiae a duobus craniis, quae praeter aetatem differunt inter se longitudine et latitudine minori vel majori; ossibus nasi supra minus vel magis convexis, ossibus frontis pone medium plus minusve impressis (in juniore magis impressis), lineis ossium bregmatis et occipitis semicircularibus plus minusve approximatis, spatio maxillae inter impressiones ante molares anteriores positas obvio latiore et breviore vel longiore et angustiore.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem . . .	2′ 2′
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	2′
Rostri longitudo a nasi apice ad oculi canthum anticum	1″
Caudae longitudo	10½′

Patria. Brasilia et Paraguay.

Duo servantur in Museo Academico specimina pari modo ab Illustr. *Langsdorffio* missa.

Quamvis species descripta in multis jam inveniatur Museis, quod ad Synonymiam et accuratiorem cognitionem tamen vario modo claudicantem videmus.

Azara (*Essais sur l'histoire naturelle d. Quadrupedes de la Paraguay* II. p. 105), ut supra diximus, sub nomine *Couiy*, e Guaraniarum lingua desumto, nostram speciem seu *Sphiggurum villosum Fr. Cuvieri* intellexisse videtur, quamvis descriptio ejus, quum de caudae baseos colore taceat, etiam ad *C. nigricantem* et *affinem* adhiberi possit.

Desmarestius (*Mammalogie* p. 345) sub nomine *Hystricis Couiy C. insidiosum* designasse videtur, descriptio tamen ejus, maxima ex parte, ut videtur, ex *Azara* desumta, neutiquam accurata, et synonymia ab ipso laudata (Hoitzlocuatzin enim *Nierembergii* et *Hernandezii*, quae est Hystrix novae Hispaniae *Brissonis* et species *Cercolabi prehensili* vicina, *Hystricis Couiy* Synonymum proponit) parum congrua reperitur.

Kuhlius (*Beiträge zur Zoologie* p. 71) sub nomine *Hystricis insidiosae Lichtensteinii* formam nostram, satis vulgarem, in Museo Berolinensi admodum fugaci penna descriptam, his verbis indicavit: „Aculeis sparsis, basi stramineis, apice brunneis, acutissimis, pollice minoribus, ad caudae basin, collum et supra oculos magis confertis. Pilis villosis, longis, pallide cinereis spinas obtegentibus. Cauda setosa.“ *Kuhlii* descriptionem recepit *Fischerus*.

Fr. Cuvierus (*Mémoires d. Mus.* T. IX. p. 434 (1822) et *Dictionnaire d. sc. nat.* T. XLII. *Art. Porc-épic* p. 534 (1826) speciem nostram *L'Orico* seu *Sphiggurum villosum* appellavit, quae enim de spinarum colore, de pilorum spinas obtegentium largitate et colore, nec non de caudae colore affert bene quadrant. Sed epitheton ejus *villosus*, quamvis *insidioso* aptius videatur haud accipi potest, quum jam duos annos ante Cuvierii laborem *Hystricis insidiosae* nomine a *Kuhlio* sit descripta. *Fr. Cuvierum* sequutus est *Lessonius* (*Mammal.* p. 292), qui pari modo *Sphigguri* villosae nomine *Cercolabem insidiosum* designavit.

Isidore Geoffroy (*Dictionnaire classique Art. Porc-épic* p. 215) *Sphiggurum spinosum* et *villosum Fr. Cuvieri* breviter adumbravit, atque meras unius ejusdemque speciei varietates, anni tempestate vel aetate effectas esse contendit, et ad stabiliendam hancce sententiam observationes ab *Orobygnio* in Brasilia factas p. 216 quae sequuntur verbis affert: „Cette charmante espèce (scil. le Couiy), digne de la plus scrupuleuse étude dans ses moeurs et son pelage changeant avec les saisons, avait attiré toute l'attention des naturalistes, et après divers examens de divers savans, il n'était pas encore bien connu, puisque deux noms spécifiques lui ont été donnés. Ce qui avait causé l'erreur est sans doute la différence complète de sa robe d'été à sa robe d'hiver. Dans l'hiver il sort à travers les épines de longs poils dont elles sont presque enterièrement cachées tandis que l'été ces poils tombent et il ne reste plus que les épines dont la couleur jaunâtre exposée á l'ardeur d'un soleil brûlant, devient roussâtre à l'extremité des aiguillons. Dans une des nos courses à Rio de Janeiro, près de Forêts-Vierges du côté du Pain de Sucre nous vîmes un individu vivant dans les mains d'un Nègre, questionné sur l'animal, nous apprit que le poil lui tombait chaque été.“ Ex his autem satis apparere videtur quae *Orobygnius* proposuit aethiopis testimonio niti, quod autem aliis observatoribus tacentibus vel contrarium affirmantibus refutatur. *Azara* enim, qui per integrum annum enutrivit *Hystricis Couiy* specimen, cui aculei pilis erant involuti, pilos aestate esse excisos haud affert. Dixit mihi quoque *Ménétriesius*, se ipsum in Brasilia permulta observasse hujus speciei individua variis anni tempestatibus, numquam

autem aestate alio vestimento induta et aculeis solis obducta vel aliter colorata invenisse.

Nihilominus tamen, quam *Is. Geoff. St. Hilaire* proposuit de *Sphigguri spinosi* et *villosi* identitate specifica sententiam neque affirmare neque denegare audemus, quum pro certo contendere non possimus, num *Sphiggurus spinosus* sit *Cercolabes nigricans*.

Princeps Maximilianus (*Abbildungen zur Naturgesch. Brasiliens.* Lief. II. und *Beiträge zur Naturgesch. von Brasilien.* Bd. II. p. 434) *Hystricis insidiosae* nomine formam supra descriptam intellexisse videtur, quae tamen de aculeorum et pilorum corpus obtegentium colore refert ad specimina Musei Academici, quibus ad descriptionem concinandam usi sumus, non satis exacte quadrant, quamvis quae de caudae paginae inferioris baseos colore ait aptissima sint*).

Renggerum (*Naturgeschichte der Säugeth. v. Paraguay.* Basel 1830. p. 242) *Cercolabem insidiosum* accurate descripsisse, et utpote animal identicum *Spiggurum spinosum Fr. Cuvieri* laudasse supra jam monuimus**).

3. CERCOLABES (SPHIGGURUS) AFFINIS. *Nob.*

Tab. V.

Character essentialis.

Brunneus, vix subcano-flavescens abdomine et extremitatibus e cano pallide brunneis. Caudae basis subtus e brunneo et flavescente mixta.

---

*) *Princeps Maximilianus* (*Beiträge* II. p. 434) *Cercolabi insidioso* quinque utrinque [illegible] molares tribuit. Num forsan, ut in *Hystrice cristata* (vide supra) quaternorum loco quinque interdum evolvuntur? Omnia quae in Museo Academico servantur *Cercolabum* crania quaternos tantum ostendunt.

**) Exstat in Museo Academiae specimen Cercolabis minoris magnitudinis, a *Langsdorffio* e Brasilia missum, quod praeter pilorum totum latus corporis dorsale et latera, atque caudae superiorem faciem et abdomen obtegentium habitum magis crispatum, [illegible] et [illegible], nec non colorem [illegible], cum *Cerc. insidioso* [illegible] convenit et hujusce speciei junioris aetatis [illegible] varietas esse videtur. Cui quidem sententiae favet [illegible] subcaudalis et [illegible] color, partis abdominis color subbrunnescens, et pili [illegible] in caudae singulis [illegible] jam erumpentes adultorum pilis similes.

Descriptio.

Cercolabis affinis nomine designamus specimen unicum animalis, cujus pellem e Brasilia misit Ill. *Langsdorff*, quod quidem *Cerc. insidioso* affine adparet, sed notis pluribus discrepat, quae differentiam potius specificam, quam meram varietatem indicare videntur.

Pili paulo minus rigidi et recti, sed paulisper flexuosi, fere subcrispati. Aculei in fronte obvii apicibus plerumque pallide et sordide aurantiaci, admixto saepius colore brunneo. Aculei reliqui fere omnes a basi ad apicem albidi vel flavicantes, perpaucis apice aurantiacis exceptis, apice brunnei vel brunneo-nigri. Aculei in humeris et lateribus, nec non in tergi posteriore parte et in prymna obvii minus obvelati. Aculei omnes *Cercolabis insidiosi* aculeis fortiores. Dorsi pili minus densi atque e subcano et subnigricante brunnei, apicibus interdum e subcano flavicantes. Rostri apex e subrufo dilute brunneus. Vibrissae totae nigrae. Laterum extremitatum, nec non abdominis laterum pili basi e subcano brunnei, apicibus e subalbido pallidissime flavicantes. Pili caudae partis basalis latera obtegentes usque supra medium e nigricante brunnei, apicibus autem flavicantes vel sub apicibus tantum brunneo-flavicantes et in ipsis apicibus summis pallidissime brunnei. Pili caudae partis basalis faciem inferiorem occupantes paulo minus rigidi et usque supra medium brunneo-nigri, apicibus autem subbrunneo-flavicantes vel sub apicibus tantum subbrunneo-flavicantes et in ipsorum apicum summo brunnei, quam ob causam caudae basis subtus nigro-brunnea admixto colore sordide flavicante conspicitur.

Quas cranium *Cercolabis affinis* cum *Cerc. insidiosi* craniis duobus comparatum ostendit notae pari modo differentiam specificam indicare videntur.

Imo adeo *Cerc. affinis* cranium (Tab. X. Fig. 8 et 9) et *Cerc. insidiosi* cranium (ib. Fig. 5, 6, 7) magis inter se diversa reperimus, quam *Cerc. insidiosi* crania et *Cerc. nigricantis* cranium (ib. Fig. 2, 3).

Differentiae, quas *Cerc. affinis* cranium cum *Cerc. insidiosi* cranio comparatum ostendit sunt quae sequuntur:

Cranii superior pagina fere prorsus plana, magis plana quam in *Erethizonte*. Ossa nasi magis oblonga, in medio et in parte superiore plana. Ossa intermaxillaria et maxillaria ante anteriorem superiorem canalis seu foraminis infraorbitalis partem profundius impressa quam in *Cerc. nigricante* et *insidioso*. Spatium, quod inter utramque impressionem ante molarem primum maxillae obviam, profundiorem quam in *Cerc. insidioso*, observatur angustius, magis elongatum et elevatum quam in alia specie et in medio cristula parva, satis acuta instructum; quae quidem cristula est illius cristulae, quam in processuum palatinorum maxillae sutura videmus continuatio. Foraminum incisivorum apertura externa communis angustior quam in alia generis specie. Ossa frontis fere plana in anteriore parte angustiora quam in *Cerc. insidioso*, ante marginem posteriorem pone medium vix paulisper depressa. Ossa bregmatis in superiore parte pari modo magis plana quam in aliis speciebus. Occipitis squama in marginis anterioris media parte minus antrorsum prominens. Lineae semicirculares in ossium bregmatis media parte et occipitis squamae superiore parte obviae paulo minus approximatae et minus sursum vergentes quam in *Cercolabe insidioso*.

Mensurae.

Corporis longitudo inde a rostri apice usque ad caudae apicem . . .	1′, 11½″
Rostri longitudo a nasi apice ad aurium basin	2″
Rostri longitudo a nasi apice ad oculi canthum anteriorem	1″
Caudae longitudo	10½″

Patria. Brasilia.

Unicum hujus speciei exemplar, quod cum aliis Cercolabum speciebus opera Schraderi, Conservatoris exercitatissimi, elegantissime effarctum in Museo Academico servatur, Ill. *Langsdorffio* debemus *).

*) *Hystrix subspinosa Lichtensteinii* (*Kuhl. Beitr.* p. 71) cujus accuratam descriptionem dedit *Princeps Maximilianus* (*Beiträge zur Naturgesch. Brasiliens*, Bd. II. p. 440) pari modo generi *Cercolabes* adnumeranda esse videtur.

HYSTRICUM FAMILIAE SECTIONUM GENERUM ET SPECIERUM SUPRA DESCRIPTARUM CONSPECTUS.

Hystricum familiae characteribus jam fusius exhibitis restat adhuc, ut notas primarias brevi in conspectu positas invenias.

FAM. HYSTRICES.

Dentes incisivi utrinque utrinsecus 2. Molares utrinque, utrinsecus 4, aut complicati (fere lamelloso-complicati) monorrhizi, aut obducti et in corona tantum complicati polyrrhizi. Corpus plus minusve torosum, in dorso semper aculeis exsertis vel pilis involutis tectum. Cauda aut brevis aut elongata, prehensilis vel non prehensilis. Fossores aut Scansores.

Sectio seu Subfamilia I.

PHILOGAEAE.

Molares intus e substantiae vitreae plicis et substantiae osseae stratis compositi, radice simplici instructi. Palmae et plantae nudae. Dorsum aculeis exsertis tectum. Cauda brevis vel elongata, apice aculeorum peculiarium fasciculo obsessa, haud prehensilis. Fossores, Asiaticae, Africanae vel Europaeae.

A. Gen. *HYSTRIX. Cuv.*

Cauda brevis, tota aculeis tecta.

Spec. 1. *Hystrix cristata.* Auct.

Rostri apex pilis parum densis, brevibus ita obtectus, ut cutis transmicet.

Spec. 2. *Hystrix hirsutirostris.* Nob.

Rostri apex pilis admodum dense obtectus.

B. Gen. *ATHERURA.* *Cuv.*

Cauda elongata, excepto apice aculeis pecularibus obsesso, squamis tecta.

Spec. 1. *Atherura fasciculata.* Cuv.
Hystrix fasciculata. Auct.

SECTIO SEU SUBFAMILIA II.

P H I L O D E N D R A E.

Molares obducti, in corona tantum complicati, polyrrhizi. Palmae plantaeque verrucis parvis depressis reticulatim positis obsessae. Corpus aculeis exsertis vel involutis tectum. Cauda aut brevis, haud prehensilis et apice toto setis tecta, aut elongata et prehensilis apice supra squamoso, subnudo vel rarissime setoso. Scansores, Americanae.

A. Gen. *ERETHIZON.* *Fr. Cuv.*

Cauda brevis in pagina inferiore et in apice toto setis dense vestita, haud prehensilis. Pedum posticorum pentadactylorum ungues falculares. Americae borealis incolae.

Spec. 1. *Erethizon dorsatus.* Fr. Cuv.
Corporis pili longiores codarium superantes apice albidi.

Spec. 2.(?) *Erethizon epixanthus.* Nob.
Corporis pilis longiores codarium superantes apice e subbrunneo flavi.

B. Gen. *CERCOLABES.* *Nob.*

Cauda elongata, in apicis inferiore facie et in lateribus setis brevibus dense vestita, in apicis superiore facie autem subcalva. Pedum posticorum imperfecte pentadactylorum digiti quatuor tantum unguibus falcularibus instructi. Americae australis incolae.

a) Subgenus I. Synetheres *Fr. Cuv.*

Guttur, pectus, abdomen et extremitatum interior facies setis aculescentibus vel subaculescentibus vestita.

Spec. 1. *Cercolabes (Synetheres) prehensilis.* Nob.
Hystrix prehensilis. Auct.
Aculei omnes teretes, apice albi.

Spec. 2. *Cercolabes (Synetheres) platycentrotus.* Nob.
Aculeorum alii teretes, alii, et maxima quidem pars, in paginae anterioris basi vel in tota pagina anteriore canaliculati, alii denique admodum compressi, plani, laminis similes, omnes apice albi.

b) Subgenus II. Sphiggurus *Fr. Cuv.*

Guttur, pectus et abdomen pilis tantummodo vestita.

α. Aculei fere exserti.

Spec. 3. *Cercolabes (Sphiggurus) nigricans.* Nob.
Nigricans. Caudae basis subtus flavescens.

β. Aculei pilis dense involuti.

Spec. 4. *Cercolabes (Sphiggurus) insidiosus.* Nob.
Hystrix insidiosa. Lichtenst.
Brunnescente flavus, admixto colore nigricante. Caudae basis subtus ferrugineo-castanea.

Spec. 5. *Cercolabes (Sphiggurus) affinis.* Nob.
Brunneus, vix subcano-flavescens, abdomine et extremitatibus magis subcanescentibus. Caudae basis subtus brunnea adsperso flavescente.

DE HYSTRICUM FAMILIAE AFFINITATIBUS ET EVOLUTIONE GENERALIA QUAEDAM.

In universum quidem ex iis, quae supra de Hystricum notis atque indole fusius exposuimus, satis apparet, et in orbi terrarum vetere, et in novo duplicem existere Hystricum evolutionis typum.

Species Asiaticae, Africanae et Europaeae. quae unguibus gaudent minus elongatis et acutis, et dentium formationem peculiarem offerunt vastas effodiunt speluncas, in quibus per maximum vitae tempus degunt et numquam arbores ascendunt, sed semper in terra versantur, vitae genere igitur glirium majori numero similes apparent. Glirium enim longe maxima pars in terra degit vitaeque terrenae destinata videtur, et minor tantummodo, utpote a typo generali quasi aberrans et ad alias quadrupedum familias transiens, sicuti Sciurinorum turba, semper, vel fere semper in arboribus vivit, easque facili negotio ascendit.

Species Americanae seu Philodendrae contra, quae omnes unguibus acutis plus minusve longis et curvatis gaudent, et dentium formatione peculiari sunt instructae, mammalibus scandentibus, quod ad vitae genus sunt adnumerandae et cum aliis gliribus scandentibus, nominatim cum Sciurinis, affinitatem ostendunt.

Si caudae evolutionem consideramus et *Philogaeas* et *Philodendras* in duplicem formationis typum discedentes invenimus; in utraque enim sectione, et species cauda brevi et elongata instructae reperiuntur.

In *Philogaeis* quidem caudae evolutio tantummodo ad longitudinem et ipsius integumenta spectat, ipsa autem functio et notio physiologica, quantum scimus, semper eadem manet. *Philogaearum* enim aliae caudam brevem aculeis prorsus obtectam, aliae autem elongatam, maxima ex parte squamis et apice tantum aculeis obsessam habent. Cauda autem numquam prehensilis observatur et functionis obscurae organon quasi accessorium, apice aculeorum peculiarium fasciculo vestitum offert.

Philodendrae contra pari modo caudam vel brevem vel admodum elongatam possident; brevicaudatarum autem cauda, quamvis numquam prehensilis et tota setis, codario et ex parte etiam aculeis sit vestita et *Philogaearum* caudae quodammodo habitu similis appareat, paginae inferioris setis rigidis approximatis, scopam quasi formantibus in scandendo similem tamen utilitatem praestare potest avium scandentium rectricibus caudae pungentibus. Longicaudatarum cauda vero in apicis facie superiore non solum calva cernitur, sed totius ejus apicis functionem et naturam mutatam videmus. Apice enim sursum, non, ut in aliis animalibus cauda prehensili apice calva praeditis, deorsum prehensili, objecta, sicuti ramos, amplecti et corpus retinere valent.

Cauda igitur in Philodendris omnibus functionem physiologicam peculiarem exercet, et ubi brevis conspicitur in scandendo fulcrum praebet, ubi autem longa observatur prehensionis organorum complementum, quasi quintum podarium sistit.

Americae australis incolae praeter dentium formam et texturam, quam cum Americae borealis incolis cauda brevi setosa praeditis communem habent, cauda prehensili maniculorum et podariorum structura, mammarum situ pectorali vel pectori saltem vicino, porro paucorum tantummodo pullorum, unius vel duorum partu, nec non vitae genere, indole melancholica et motuum tarditate cum Quadrumanorum generibus, sicuti cum genere *Ateles* et *Mycetes*, affinitatem nequaquam spernendam offerunt et formas a gliribus ad Quadrumana transeuntes quodammodo exhibent. Quae vero Americam borealem habitant Hystrices, quamvis dentibus Cercolabum dentibus simillimis sint praeditae et pari modo arbores adscendant et per magnum vitae tempus in arboribus degant, ob caudam brevem et totum habitum multo minorem quam *Cercolabes* cum Quadrumanis vicinitatem manifestant, sed toto habitu, deinde quod in terra saepius inveniuntur et in arborum radicum cavitatatibus, quas tamen ipsi non effodiunt, habitacula habent, *Philogaeis* adpropinquantur atque a *Cercolabibus* transitum quasi ad Asiae Africaeque Hystrices quodammodo parant, habitu externo vero etiam ex parte Castorem in memoriam revocant.

Notatu quoque dignum est in Asia et in America species cauda brevi instructas esse boreales, cauda elongata praeditas australes. In Asia tamen australi et species cauda longa et brevi praeditae inveniuntur, in America autem australi species cauda elongata prehensili instructae huc usque solummodo sunt observatae.

Affinitatum schema sequenti modo forsan exhiberi possit:

HYSTRICES.

Philogaeae.	*Philodendrae.*
(Fossores, Africanae vel Asiaticae). Affinitas cum reliquis Gliribus fossoribus vel terrenis.	(Scansores, Americanae). Affinitas cum Quadrumanis (Ateles Mycetes) Gliribus scandentibus et aliis Gliribus.

BREVICAUDATAE.

Hystrix.	*Erethizon.*

LONGICAUDATAE.

Atherura.	*Cercolabes.*

TABULARUM INTERPRETATIO.

Tabula I.

Erethizon epixanthus. Nob. ad quartam magnitudinis naturalis partem redactus.

A, B, C, D. Aculei naturali magnitudine depicti ad variam eorum figuram illustrandam.

E. Aculei singuli apex magnitudine admodum aucta, ut denticuli, quibus obsessus observatur et areolae albidae denticulorum lapsu exortae (vide p. 380) conspici possint.

F. Denticulus singulus apicis aculei.

Tabula II.

Cercolabes platycentrotus. Nob. ad tertiam magnitudinis naturalis partem redactus.

A, B, C, D. Variae figurae et magnitudinis aculei.

A. Aculeus supra basin tantum canaliculatus. — *B.* Aculeus tota facie anteriore canaliculatus. — *C.* Aculeus tota facie anteriore canaliculatus et compressus. — *D.* Aculeus planus.

Tabula III.

Cercolabes nigricans ad tertiam naturalis magnitudinis partem redactus.

Tabula IV.

Cercolabis insidiosi figura ad tertiam animalis magnitudinis naturalis partem redacta.

A, B, C. Aculei duo varii coloris et magnitudinis.

C. Apex seu pars apicalis aculei ad denticulos, quibus obsitus est illustrandos, magnitudine aucta.

Tabula V.

Cercolabes affinis. Nob. pari modo ad tertiam naturalis magnitudinis partem redactus.

Tabula VI.

Fig. 1. *Hystricis cristatae* auricula magnitudine naturali.

Fig. 2. *Erethizontis epixanthi* auricula magnitudine naturali.

Fig. 3. *Cercolabis insidiosi* auricula magnitudine naturali.

Fig. 4. *Hystricis cristatae* maniculi sinistri palma ad $\frac{1}{2}$ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 5. Unguis singulus a latere inspectus maniculi ejusdem animalis magnitudine naturali.

Fig. 6. Podarii sinistri ejusdem animalis planta ad $\frac{1}{2}$ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 7. Unguis hujusce podarii singulus a latere inspectus magnitudine naturali.

Fig. 8. *Erethizontis epixanthi* maniculi sinistri palma ad $\frac{1}{2}$ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 9. Unguis tertius ejus magnitudine naturali a latere.

Fig. 10. *Erethizontis epixanthi* podarii sinistri planta ad ½ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 11. Singulus unguis ejus ad magnitudinem naturalem redactus a latere conspiciendus.

Fig. 12. *Cercolabis insidiosi* maniculi sinistri palma ad ½ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 13. Unguis ejus singulus a latere inspiciendus naturali magnitudine.

Fig. 14. *Cercolabis insidiosi* podarii sinistri planta ad ½ magnitudinis naturalis redacta.

Fig. 15. Unguis ejus singulus a latere magnitudine naturali.

Tabula VII.

Fig. 1. *Hystricis hirsutirostris* utriusque maxillae unius lateris dentes magnitudine naturali.

a — *d*. Maxillae molares.

a. Molaris anterior, *b*. secundus, *c*. tertius, *d*. quartus seu posterior.

e — *h*. Mandibulae molares.

e. anterior, *f*. secundus, *g*. tertius, *h*. posterior.

Fig. 2. *Cercolabis insidiosi* utriusque maxillae lateris sinistri molares a facie externa conspiciendi magnitudine naturali duplici (vid. p. 378).

a — *d*. Maxillae molares.

a. Molaris anterior, *b*. secundus, *c*. tertius, *d*. quartus seu posterior.

e — *h*. Mandibulae molares.

e. Primus seu anterior, *f*. secundus, *g*. tertius, *h*. quartus seu posterior.

Fig. 3, 4, 5, 6. *Hystricis hirsutirostris* molarium coronarum vario modo detritarum, et constructarum, vide p. 363, superior facies, magnitudine naturali.

Fig. 7. Ejusdem animalis molaris per longitudinem dissecti dimidium, magnitudine acuta.

a. Pars radicalis, *b*. corona, *c*. apertura in cavitatem supra radicis apicem abviam ducens.

Fig. 8, 9. Plicae e substantia vitrea formatae singulae, osseam substantiam includentes.

a. Substantia vitrea, *c.* substantia ossea.

Fig. 10, 11, 12. *Cercolabis insidiosi* molarium coronarum vario modo detritarum et constructarum superior facies magnitudine aucta (vid. p. 378).

Fig. 13. *Cercolabis insidiosi* molaris per longitudinem dissecti dimidium magnitudine naturali triplici.

a. Pars radicalis, *b.* corona, *c.* cavum coronae, *e e e e* substantia vitrea coronam obducens.

Fig. 14. *Erethizontis epixanthi* molaris coronae superior facies magnitudine naturali (vid. p. 379).

Fig. 15. Ejusdem animalis molaris maxillae superioris ultimus a latere inspiciendus naturali magnitudine.

Fig. 16. Ejusdem animalis molaris per longitudinem dissectus.

a. Pars radicalis, *b.* corona, *c.* cavitas coronae, *e e e.* substantia vitrea coronam obducens et plicas *e.* in coronam immittens.

Fig. 17. *Hystricis cristatae* rostri anterior pars ad dimidiam magnitudinis naturalis partem redacta.

Fig. 18. *Erethizontis epixanthi* rostri anterior pars ad $\frac{1}{2}$ magnitudinis redacta, ad Philodendrarum labii nariumque structuram (vid. p. 380) illustrandam.

Fig. 19. *Hystricis cristatae* aculeus teres, apice cavus, apertus et truncatus, e caudae apice desumtus.

Fig. 20. Ejusdem animalis aculeus apice clausus et acuminatus pari modo e caudae apice desumtus.

Fig. 21. *Hystricis hirsutirostris* aculeus compressus et truncatus e caudae apice desumtus.

Tabula. VIII.

Fig. 1. *Hystricis cristatae* cranium a latere inspectum ad $\frac{1}{2}$ naturalis magnitudinis redactum.

Fig. 2. *Hystricis cristatae* cranium a facie superiore inspectum.

Fig. 3. *Hystricis hirsutirostris* cranium ½ magnitudinis naturalis depictum, a latere inspectum.

Fig. 4. Ejusdem animalis cranium ½ magnitudinis naturalis depictum a facie superiore inspectum.

Fig. 5. Ejusdem animalis cranii ad ½ magnitudinis naturalis depicti inferior facies.

Fig. 6. Ejusdem cranii mandibula ab inferiore facie considerata.

Tabula IX.

Fig. 1. *Erethizontis epixanthi* cranii ⅓ naturali magnitudine minus redditi facies superior.

Fig. 2. Ejusdem facies lateralis cum mandibula.

Fig. 3. Ejusdem facies inferior.

Fig. 4. Ejusdem facies anterior ad dimidiam magnitudinem naturalem redacta.

Fig. 5. *Cercolabis (Synetheris) prehensilis* cranii tertia naturalis magnitudinis parte minus redditi superior facies.

Fig. 6. Ejusdem cum mandibula depicti facies lateralis.

Fig. 7. Ejusdem inferior facies.

Fig. 8. Ejusdem facies lateralis demta mandibula ad dimidiam magnitudinem naturalem redacta patefactas cavitates frontales offerens.

a a. Os nasi, *b.* os frontis, *c.* os bregmatis.

Fig. 9. Ejusdem facies anterior ad dimidiam magnitudinem naturalem redacta.

Fig. 10. *Cercolabis (Sphigguri) insidiosi* cranii ad dimidium magnitudinis naturalis redacti anterior facies.

Tabulae X.

Fig. 1. *Cercolabis (Synetheris) prehensilis* illius speciminis cranium, cujus p. 397 mentionem fecimus ⅔ magnitudinis nataralis.

Fig. 2. *Cercolabis (Sphigguri) nigricantis* seu *atrati* cranium naturali magnitudine exhibitum a facie superiore.

Fig. 3. Ejusdem animalis cranium a latere inspectum.

Fig. 4. Mandibula ejus a facie inferiore inspecta, ut ramorum seu partium lateralium rationem ostendat.

Fig. 5. *Cercolabis (Sphigguri)* insidiosi cranium a facie superiore inspectum magnitudine naturali.

Fig. 6. Ejusdem cranium a latere inspectum.

Fig. 7. Ejusdem animalis cranium a facie inferiore visum.

Fig. 8. *Cercolabis (Sphigguri) affinis* cranium a facie superiore.

Fig. 9. Ejusdem animalis cranium a latere depictum magnitudine naturali.

S e c t i o II.

SCIURI LANGSDORFFII, MURIS LEUCOGASTRI, MURIS ANGUYAE, HYPUDAEI GUIARA ET CRICETI FUSCATI ILLUSTRATIONES.

(Conv. exhib. die 7. Novembris 1831).

1. S c i u r u s L a n g s d o r f f i i *Nob.*

Tab. XI. Fig. 1.

Character essentialis.

Cauda valde elongata, corpore longior. Genarum inferior pars, gula, pectus et abdomen ferruginea. Abdomen, capitis latera et auriculae castaneo-ferruginea. Femorum externa facies maxima ex parte intense rufo-castanea. In jugulo macula parva subrotunda alba.

Descriptio.

Habitus et statura in universum Sciuri aestuantis, sed Sciuro aestuante tertia magnitudinis parte fere major. Pili corporis et caudae longiores et paulo rigidiores,

nec non in dorso paulo magis splendidi, in abdomine minus densi. Caudae pili largiores et longiores et magis patentes. Auriculae minus acutae, rotundatae, haud penicillatae, pilis admodum brevibus, adpressis obsessae. Vibrissae longae, largae, atrae. Dentes primores pagina anteriore e subfuscescente laete aurantii, pagina posteriore albi. Rostri apicis superior pars, capitis latera et regio aures ambiens e ferrugineo castanea, colore nigro tamen, ob pilos singulos nigros vel atros, rigidiusculos, reliquis interjectos eosque ex parte magnitudine paulisper superantes rarius adsperso. Capitis superior facies e ferrugineo, castaneo et nigro mixtus, propter colorem nigrum multo largius, quam in lateribus adspersum. Nuchae, humerorum, antipedum lateris externi, dorsi, trunci laterum, prymnae et femorum exterioris faciei pars anterior e subferrugineo-flavicante et brunneo-nigro mixta, colore flavicante tamen in pedibus et dorsi posteriore parte plus minusve ad castaneum et ferrugineum vergente. Podariorum color e ferrugineo, castaneo, brunneo nigroque mixtus. Caudae partis basalis superior pars atra, admixto colore castaneo-ferrugineo; inferior pars basi castaneo-ferruginea et vix paulisper nigricans, versus medium magis atra, admixto castaneo-ferrugineo. Caudae partis mediae et apicalis color in utraque facie laete e rufo et castaneo ferrugineus adsperso atro. Genarum inferior pars, rostri apicis summa pars et latera ejus, gula, jugulum, pectus, antipedum latus internum, abdomen, scelidum latus internum et crissum ferruginea: colore in gula subpallido, in jugulo, genarum inferiore parte, pectore, antipedum latere interno vix subpallido, in scelidibus laetiore et, sicuti in crisso, ad castaneum vergente. Jugulum in medio macula parva, rotunda, alba notatum. Femorum faciei externae media et posterior pars, nec non crurum externa facies tota laetissime atque intense ex rufo castanea, pilis tamen nonnullis atris rarius intermixtis. — Capitis superioris faciei pili a basi usque ad apicem nigri, apice ex ferrugineo castanei, rarissime toti nigri vel atri. Dorsi pili a basi ad apicem usque atri, in ipso apice e subferrugineo flavicantes, rarius per totam longitudinem atri. Caudae pili basi et medio atri, apicibus castaneo-ferruginei. Abdominis pili ferruginei. Femorum externae faciei mediae et posterioris partis, nec non crurum externae paginae pili per totam longi-

tudinem laete rufo-castanei. Pili singuli elongati vibrissis similes, in collo pectore et antipedum interna facie obvii pallide ferruginei, in antipedum externa facie conspicui atri. Maculae albae pili per totam longitudinem albi. Codarium tenue, parcum in dorso e fusco nigrum. Ungues cornei, apice albescentes.

M e n s u r a e.

Totius corporis longitudo a rostri apice ad caudae apicem	1′, 9″, 10‴
A rostri apice ad caudae initium	9″, 10‴
Caudae longitudo	1′,
A rostri apice ad aurium basin	$2\frac{1}{4}$″,
Auricularum longitudo	1″,
Vibrissarum longiores	$2\frac{1}{2}$″,

Cranium, quod in Tab. XI. Fig. 2 et 3 naturali magnitudine depingendum curavimus, a Sciurorum typo haud recedit et cum Sciuri aestuantis*) craniis duobus comparatum pro corporis majore magnitudine paulo longius et latius et paulo minus convexum apparet. Pars ejus rostralis paulo longior. Ossa frontalia parte posteriore magis plana, antice paulo latiora, angulo anteriore minus depressa, supra marginem orbitalem fortius impressa. Arcus zygomatici paulo minus extrorsum directi.

Patria. Brasilia.

Descriptio speciei, quam in honorem detectoris *Sciurum Langsdorffii* appellavimus facta est secundum tria Musei Academici specimina adhibitis insimul comparationis causa quinque Sciuri aestuantis individuis variae aetatis.

---

*) Notandum est Sciuri aestuantis cranii duo specimina cum tribus Sciuri vulgaris craniis comparata, tantam offerre similitudinem, ut accurata inspectio vix differentias specificas, nedum genericas ostendat. Ossa quoque frontalia in Sciuro vulgari ut in Sciuro aestuante pro variis individuis plus minusve convexa apparent; qua de causa *Sciurus aestuans* et *vulgaris* neutiquam generice disjungendi mihi videntur.

2. MUS (HOLOCHILUS)*) LEUCOGASTER. *Nob.*
Tab. XII.

Mus leucogaster Langsd. in icone.

? Rat à tarse noire Azara Quadrup. II. p. 98.

Character essentialis.

Tredecimpollicaris, supra e flavo fuscus, subnigro, praesertim in dorso. paulisper lavatus, subtus albus.

Descriptio.

Habitus Muris Ratti, sed caput gracilius et magis elongatum. Rostrum paulo minus obtusum. Labium superius integrum, sub naribus haud fissum, pilis albis, brevibus, subrigidis, subpatentibus parum dense obtectum, longius quam in Ratto et margine libero magis a naribus remotum. Dentes primores pagina antica laeves; superiores pagina externa e subfuscescente et aurantio flavi, pagina interna albi; inferiores superioribus pagina externa concolores, sed multo pallidiores, pagina interna pari modo albi. Vibrissae admodum evolutae ex pallide flavo subfuscae, basi albidae, majores auriculam longe superantes et fere usque ad trunci medium porrigentes. Auriculae magnae, pilis minimis, tenerrimis, albidis, parum densis tantummodo vestitae, in trago et antitrago pilorum satis elongatorum, ex pallide flavo pallide fuscorum fasciculo obsessae, et in marginis interioris seu superioris inferiore parte pilis parum teneris, subelongatis, ipsarum apicem superantibus ciliatae. Rostri apex pilis brevibus quovis latere versus dorsum ascendentibus, et quasi scopam parvam oblongam, depressam formantibus, rigidiusculis coopertus. In capitis superiore facie pili rostri pilis longiores inveniuntur, quibus pili longiores complanati sparsius sunt intermixti. Capitis laterum pili dorsi capitis pilis subaequales. Pectoris, abdominis,

---

*) Ob labium [illegible] memoratu dignum et genuino murium typo [illegible] congruum, Murem [illegible] subgeneris typos generis Mus Holochilorum (ab [illegible] integer, et [illegible], labium) nomine [illegible].

et crurum pili longitudine aequales capitis superioris faciei pilos longitudine paulisper superantes, subrigidi, recti vel subrecti. Nuchae, nec non colli et trunci laterum pili capitis laterum pilis longiores, ex parte teretes, ex parte compressi. Dorsi, praesertim posterioris ejus partis pili reliquis corporis partium pilis longiores et paulo rigidiores vel teretes, vel compressi. Partis corporis totius dorsalis pili basi e subfuscescente pallide cani, vel fere albidi, apice flavo-fusci, interdum etiam e nigricante fuscescentes. Partis corporis abdominalis pili basi albidi vel albi, apice dilute flavo-fusci vel albi. Rostri apex, regio anum ambiens, nec non manicula et podaria atque cauda albida, regio tamen anum ambiens, nec non maniculorum et podariorum superior facies subfuscescente levissime irrorata. Capitis et corporis latera et antipedum exterior pagina flavo-fusca. Capitis superior facies et dorsi anterior pars, exceptis humeris, lateribus concolores, sed paulisper nigricante irroratae. Humeri et dorsi media pars flavo-fusca, colore nigricante largius admixto. Tarsorum exsiccatorum pagina inferior calva nigra. Ungues albi. Cauda in individuo exsiccato albida, in vivo, ut figura ostendit, carnea, pro corporis mole paulisper incrassata, subreticulato-annulato-squamosa, squamulis subtetragonis, inter squamulas pilis teneris, brevissimis albis, parum densis obsessa. Pedes postici longi, pro corporis mole longiores quam in Ratto.

Mensurae.

A rostri apice ad caudae apicem	1′, 1″,
A rostri apice ad caudae basin	6″,
A rostri apice ad aures	1″, 10‴
Vibrissarum longiorum longitudo	3″,
A pedum posticorum tarsi initio ad unguium apicem	1″, 7‴
Caudae longitudo	7″,

Species modo illustrata caudae cum corporis longitudine comparatae proportione, nec non coloribus, praesertim vero tarsorum pagina inferiore in pelle exsiccata nigra,

magnam affinitatem cum illa muris specie offert, quam Azara (Quadr. d. Parag. II. p. 98 [ed. gallica]) *Rat à tarse noir* vocat. Si autem, quod non pro certo affirmarem, re vera ad formam ab Azara exhibitam pertinet, Azarae descriptio secundum specimina minora vel juniora est exarata.

Magnam quoque affinitatem cum *Mure vulpino* Lichtensteinii (*Darstellung neuer Thiere.* Heft VII. Tab. XXXIII.) habere videtur. Differt autem cauda corpore longiore, in specimine vivo carnea, in exsiccato alba, porro vibrissis e flavo fuscis et pilis dorsi rigidis. A *Mure physode* maniculis tridactylis instructo ejusdem Auctoris (ib. Tab. XXXIV) maniculis distinctissime tetradactylis admodum diversa invenitur.

Muris leucogastri (Rat à ventre blanc) nomen species nostra accepit in icone ad Academiam missa, nunc in Bibliotheca Musei Academici Zoologici servata, quam Illustr. Langsdorffius a Celeberrimo Rugendas ad vivum animal depingendam curavit. Ipsam hancce figuram Langsdorffianam speciminis effarcti ope paulisper emendatam tabula nostra XII. exhibet.

Patria. Brasilia, ubi referente Menetriesio haud raro observatur.

3. MUS (HOLOCHILUS) ANGUYA. *Nob.*
Tab. XIII.

Mus Anguya Desmarest Mammalog. p. 305 n. 486; Lesson Manuel d. Mammal. p. 270; Rengger *Naturgesch. der Säugethiere v. Paraguy.* Basel 1830. p. 229.

Rat Anguya Azara Quadruped. II. p. 86.

Character essentialis.

Pedalis. Color supra in capite e rufo fuscus, in dorso et lateribus e subflavo ferrugineus admixto rufo fuscoque. Gula, pectus et abdominis medium alba.

Descriptio.

Habitus, ut in antecedente specie, pari modo Murem Rattum refert, sed caput paulo brevius et latius, quam in Ratto. Labium superius ut in antecedente specie latius et a naribus magis remotum quam in Ratto, haud fissum, sed area parva

triangulari, subcalva, sub narium septo obvia excepta totum pilis brevissimis, tenerrimis satis dense vestitum. Auriculae satis magnae fere calvae et pilis admodum teneris, sparsis obsessae, in trago et antitrago pilis fasciculatis, modice elongatis, meatus auditorii aperturam ex parte obvelantibus instructae, in margine superiore vero pilis brevibus, teneris ciliatae. Capitis superioris faciei et nuchae pili basi e subcano pallide subrufescentes apice e subfuscescente ferruginei vel nigrelli. Totius dorsi pili omnes teretes, recti, basi e pallide cano et rufescente albidi, medio e nigricante fusci apice e subflavescente ferruginei, satis rigidi, fere subsetiformes. Gulae, pectoris et abdominis pili albi, pari modo recti, subrigidi. Maniculorum et podariorum pili breves, e subrufescente albidi. Digitorum pili brevissimi albidi. Cauda e pallide brunneo subgrisea, pilis brevibus, duas circiter lineas longis, subverticillatis, subpatentibus, albidis vel vix paulisper rufescentibus velata, ita tamen, ut squamulae ejus ex parte transmicent. Caput et nucha rufescens, sed fusco et nigricante irrorata. Dorsum et latera, nec non extremitatum exterioris faciei superior pars e subflavescente ferruginea, colore fusco-nigro in dorso magis, in lateribus minus largiter adsperso. Dorsi posterioris partis medium paulo obscurius magisque nigricans. Prymnae partis posterioris latera fere tota ferruginea. Gula, pectus et abdomen alba. Extremitatum superioris partis interna pagina alba, inferioris partis ex albido subrufescens. Vibrissae breves, superiores pallide fuscae, inferiores albescentes. Ungues albidi.

M e n s u r a e.

Longitudo corporis totius a rostri apice ad caudae apicem	1′, 8‴
Corporis longitudo a rostri apice ad caudae basin	7″, 4‴
Tarsi pedum posticorum longitudo usque ad digitorum apicem . .	1″, 8‴
Caudae longitudo	5′, 4‴
Auricularum longitudo	6‴
A rostri apice ad aures	1″, 9‴
Vibrissarum longitudo	1″, 6‴

Patria. Brasilia, unde specimen a Langsdorffio in Museum Academicum missum.

Si descriptionem ab Azara (*Essais sur l'hist. nat. d. Quadrup. d. l. Paraguay* T. II. p. 86) de tertia sua murium specie, quam *Rat Angouya* appellat exhibitam accuratius perpendimus speciem modo descriptam ad eam referendam esse verisimillimum videtur. Non solum enim pilorum color, qualem Azara (p. 90) descripsit ad nostram speciem quadrat, sed etiam partium proportiones ab ipso allatae ad eam referri possunt. Sunt quidem, si mensuras nostras supra allatas cum Azarae mensuris comparas in proportionibus differentiae nonnullae (Azara c. c. totam longitudinem $11\frac{1}{2}''$ et caudae longitudinem $6''$ facit) minoris tamen momenti existimandae et a variatione in singulis individuis obvia, ut videtur, derivandae.

Quae Renggerus (l. l. p. 229) de mure Anguya affert pari modo in universum speciei nostrae characteribus non repugnant, notandum tamen est, ipsum maximorum speciminum longitudinem $11''$ tantum invenisse.

A mure Brasiliensi, quem Ill. Lichtensteinius (*Darstellung neuer oder wenig bekannter Säugeth.* Heft VII.) nomine *Muris vulpini* descripsit, et in Tab. XXXIII. Fig. 2. depingendum curavit, species supra illustrata differt pilis dorsi apice non brunneo-nigris, sed e flavescente ferrugineis, cauda breviore (in Mure Anguya fere $\frac{1}{2}$, in Mure vulpino $\frac{3}{4}$ corporis longitudine) porro pilis rigidioribus et corporis statura $\frac{1}{4}$ majore.

Quod ad figuram nostram in concinnando non solum usi sumus specimine effarcto, sed etiam figura ad naturam delineata, quae inter icones sub Langsdorffii oculis in Brasilia factis invenitur.

4. Hypudaeus Guiara. *Langsd.*

Tab. XIV.

Character essentialis.

Octopollicaris, in dorso e fusco nigricans colore pallide ferrugineo, ob pilorum apices saepe vel saepissime pallide ferrugineos plus minusve adsperso, in lateribus fere praevalente. Gula et abdominis latera e pallide ferrugineo paulisper fuscescentia. Pectus totiusque abdominis medium alba.

Descriptio.

Species inter generis Hypudaei majores enumeranda. Caput crassiusculum, breviusculum. Rostrum subtruncatum nasi apice excepto totum pilis teretibus, rigidis breviusculis tectum. Vibrissarum oralium anteriores fuscae, mediae e nigro-fuscae, posteriores albae vel albidae. Vibrissae pone oculos obviae e nigro fuscae. Oculi parvi. Auriculae satis magnae prominentes, fere calvae et pilis aegre conspicuis minimis, tenerrimis, pallide fuscescentibus, adpressis obsessae. Dentes pagina anteriore glabri, esulcati, nitidi, castanei, pagina posteriore albi. Corpus codario tenuissimo, parco pilisque tectum. Rostri superior pars, sicuti caput (gula excepta), cervix, colli corporisque latera, dorsum, abdominis anterior et media pars, praeter codarium pilosque teretes longiores e codario prominentes, pilis rigidissimis, supra basin ad medium usque planis, subdilatatis, pagina anteriore sulcu tenuissimo exaratis, quare aculeiformibus, frequentissimis tecta. Pili aculeiformes in dorsali latere frequentiores, fortiores, praesertim in dorsi posteriore parte, in rostri apice vero, porro in gula, jugulo, tota colli inferiore pagina, in regione anali et circa genitalia vel parum evoluti, teretiusculi, vel prorsus deficientes. Codarium superioris corporis partis pallide canum, laterum e cano albidum, pectoris abdominisque albidum vel album. Pili teretes codarium superantes in dorso et lateribus a basi ad medium usque cani vel albidi, apice plerumque ferruginei, rarius in dorsi posteriore parte nigricantes, in pectore et abdominis medio albi. Pili aculeiformes in dorsi corporisque lateribus obvii basi cani vel albi, medio nigricantes, apice vel, ut in medio, brunneo-nigricantes vel brunneo-nigri vel ferruginei, in pectoris abdominisque medio per totam longitudinem albi. Cauda admodum brevis, squamosa, pilis brevissimis, lineae longitudinem vix superantibus, rigidis, sparsis ita tamen obtecta, ut squamulae ejus transmicent. Rostrum apice e fusco ferrugineum, excepto labii superioris et inferioris margine, nec non menti initio albidis, in superiore parte e fusco nigrum colore pallide ferrugineo, propter pilorum rigidorum a medio ad apicem usque nigrorum magnam copiam, parcius admixto. Tota capitis superior facies, nec non dorsi anterior pars rostri superiori parti concolora. Capitis colli et trunci latera, nec

non antipedum externa facies et scelidum externae faciei pars anterior ferruginea admixto colore fusco-nigro, propter pilos rigidos fere omnes apice ferrugineos et in medio tantum e fusco-nigros. Dorsi media et posterior pars, nec non crurum externae faciei posterior pars anteriore parte obscuriores ob pilos rigidos fere omnes, vel maxima saltem ex parte, a medio ad apicem usque brunneo-nigros. Gula et jugulum, abdominis latera et regio latera ani cingens subpallide ferruginea. Pectus, abdominis pars media, nec non inguina alba. Manicula pagina antica pilis rigidis, brevibus, parum densis, fuscis tecta. Podaria pari modo pilis rigidis, brevibus, sed obscurioribus, e subnigricante fuscis vestita. Ungues albidi fusco-maculati, pilis nonnullis albidis tecti ab iisque ex parte superati. Caudae dorsum et apex fusca pilisque nigro-fuscis vestita, caudae inferior pagina ima basi pallide ferruginea, in reliqua parte usque supra medium fere albida pilisque pallidissime ferrugineis, fere albidis obsessa.

Mensurae.

Longitudo totius animalis a rostri apice ad caudae apicem	8″, 6‴
Longitudo a rostri apice ad caudae basin	6″, 10‴
A rostri apice usque ad aures	$1\frac{1}{2}$″,
Auricularum longitudo	6‴
Caudae longitudo	1″, 8‴
Vibrissarum longitudo	1″, 6‴

Animal modo illustratum a Langsdorffio in literis ad Academiam nostram 2 Februarii die anni 1826 ex oppido Ypanema Provinciae St. Pauli Brasiliae datis nomine supra allato jam est descriptum et icone illustratum. Quum autem descriptio nimis brevis atque icon parum accurata sit, nunc quidem et ampliorem descriptionem et figuram speciminis effarcti ope emendatam proponere necessarium videbatur.

Quod ad animalis vitae genus Ill. Langsdorffius annotavit speciem nostram rivorum atque fluminum viciniam amare eamque ob causam ab indigenis Guiara do rio (rattum fluviatilem) appellari. Moribus et reliquo vitae genere teste eodem a congeneribus haud recedit.

CRICETUS FUSCATUS. *Nob.*

Tab. XV.

Character essentialis.

E subrufescente et nigricante fuscus, rostri apice, mento, gulae media parte, maniculis podariisque albis.

Descriptio.

Cricetorum huc usque cognitorum maximus Criceto vulgari quarta parte major. Pili rigidiores et magis elongati quam in Criceto vulgari. Codarium parum largum, e nigricante canum vel fere nigricans, fere ut in Criceto vulgari. Corpus totum e subrufescente et nigricante fuscum. Prymnae et lumborum posterior pars, nec non cauda reliquo corpore dilutiores, paulisper flavescentes. Rostri apex, labii superioris margo, labium inferius, porro mentum, atque gulae media pars, nec non manicula et podaria caudaeque apicis summa pars alba. Dentes incisivi pagina anteriore e subfuscente aurantio-flavi, pagina posteriore albi. Vibrissae mediocres, longiores ad auriculas usque porrectae, fuscae; breviores fuscescentes, basi fere albidae. Ungues albidi. Areae oblongae*) in hypochondriorum posteriore parte obviae insignes, pilis brevissimis, tenerrimis, dilutioribus obsessae.

Mensurae.

Corporis longitudo a rostri apice ad caudae apicem . . . . 1′, 2″,
A rostri apice ad caudae basin . . . . 1′,

---

*) Areae oblongae supra commemoratae in Criceto vulgari pari modo admodum insignes, et a Sulzero (*Versuch einer Naturgeschichte des Hamsters* p. 31) accurate descriptae, ab auctoribus hucusque sunt neglectae, quamvis caudae forma sacculisque buccalibus assumtis Cricetorum genuinorum signum characteristicum forsan sistere possunt. Quod ad notionem physiologicam cum glandulis cutaneis lateralibus *Soricum* et *Murum* nonnullorum comparandae videntur, tangenti enim digito pinguedine quadam paulisper imbutae apparent.

A rostri apice usque ad aures	2″, 2‴
Vibrissarum longitudo	2″.
Caudae longitudo	2″.

Patria ignota.

Descriptio et pictura ad specimen unicum effarctum Musei Academici sunt factae, cujus autem origo non constat.

SECTIO III.

CAVIAE LEUCOPYGAE ET CAVIAE FLAVIDENTIS DESCRIPTIO.

(Conv. exhib. die 12. Decembr. 1834).

1. CAVIA LEUCOPYGA. *Nob.*

Tab. XVI.

Character essentialis.

Dentes incisivi albi. Notaeum totum e fusco nigro et subfuscescente flavo aequaliter mixtum. Gula, pectus, venter et inguina alba.

Descriptio.

Magnitudine *Caviam Apercam* superat et *Caviam rupestrem* Principis Maximiliani aequat.

Caput magis elongatum et paulo magis convexum quam in *Cavia Aperea.* Dentes incisivi albi. Labium superius et inferius albida vel ad brunneum vix paulisper vergentia vel subbrunnescente paulisper lavata. Vibrissae superiores e fusco nigrae, inferiores albidae vel albae. Nasi apicis pili in dorso basi albidi vel e flavescente albidi, apice e fusco nigri. Auriculae paulo breviores quam in Cavia Cabaya, in marginis

superioris medio emarginatae in totius internae faciei posteriore parte ante marginem pilis brevibus teneris, quorum superiores longiores sunt et marginem posteriorem magis superant, maxima ex parte albidis, rarius, sicuti superiores, apicibus subfuscescentibus vel fuscis obsessae, quare auricularum posterior margo albidus, supra subfusco imbutus. Pili omnes rigidiusculi, paulo magis rigidi quam in *Cavia Aperea.* Capitis superioris paginae et laterum ejus superioris partis, porro cervicis, paraucheniorum superioris partis, totius dorsi, nec non armorum, hypochondriorum, lumborum et scelidum crurum posterioris marginis pili basi cinerei, supra basin e fusco vel subfuscescente cinerei, medio e fuscescente nigri, subnitescentes, infra apicem e subfuscescente subpallide flavi vel ex albido et subfuscescente pallide flavi, ipso apice summo e fuscescente nigri vel atri.

Praeter hosce autem pilos in capitis superiore pagina, in cervice et in dorso pili singuli basi tantum cinerei, supra basin vero toti e fuscescente nigri vel atri apparent. Capitis laterum inferioris partis, paraucheniorum inferioris partis, nec non epigastriorum, hypogastriorum et extremitatum anteriorum paginae externae pili basi cinerascentes, supra basin e fuscescente nigri, apice e subfuscescente subpallide vel pallide flavi vel e flavo albicantes. Maniculorum pili basi e cinereo pallide fuscescentes, inde a medio et in apice e flavescente albidi, prope unguium basin toti albidi. Podariorum pili maniculorum pilis plerumque concolores, sed in margine eorum externo per totam longitudinem e cinerascente pallide fuscescentes. In juguli initio pili basi cinerascentes, medio saepius fuscescentes, apice albi vel albidi subflavescentes, quare area transversa semicollare constituens e cinereo et fuscescente vel e fuscescente cinereo et albo vel flavido mixta. Gulae, uropygii et crurum interioris paginae pili basi pallide cinerascentes vel e fuscescente cinerascentes, supra basin per totam longitudinem albi vel ex albido subflavescentes. Juguli posterioris partis, pectoris, totius ventris et antipedum internae paginae pili basi pallide vel pallidissime cinerei vel sordide albi, supra basin per totam longitudinem albi. Regionis anum ambientis pili basi cinerascentes apice albidi. Ungues cornei, breviores et minus obscuri quam in *Cavia Aperea*, marginibus pallidiores. Ob pilorum colores descriptos

totum notaeum et gastraei superior pars e cinerascente, fusco-nigro et flavido mixta apparent, colore obscuriore et laetiore in notaeo, et quidem paulo magis in capitis superiore pagina et cervice praevalente, corporis lateribus pallidioribus. Gula, juguli pars posterior, pectus, venter, inguina, nec non extremitatum posteriorum superioris partis interior pagina alba vel e subflavescente alba; regio anum ambiens autem albida conspiciuntur.

Mensurae.

A rostri apice usque ad anum	11″
Capitis longitudo a rostri apice ad auricularum basin	$2\frac{1}{2}$″
A rostri apice ad oculorum canthum externum	$1\frac{1}{4}$″

Patria. Brasilia, unde duo specimina ad Academiam nostram misit Illustrissimus Langsdorffius.

Species descripta, quam tabula nostra decima sexta ad dimidiam magnitudinem naturalem redactam exhibet, magnitudine et habitu, imo adeo colorum ratione cum *Cavia rupestre Principis Maximiliani* (*Isis Jahrgang* 1820 p. 43, *Beiträge zur Naturgeschichte Brasiliens.* Bd. II. p. 466. *Abbildungen zur Naturgeschichte Brasiliens.* Lief. IV.) haud exiguam offert affinitatem. *Cavia rupestris* autem teste *Principe Maximiliano* pilos molles, Murium pilis similes et regionem anum ambientem crurumque paginam posteriorem pallide ferrugineas vel e rufo cinnamomeas habet.

Quamvis neque affirmare neque denegare possumus, num *Kerodon Moco Fr. Cuvieri* (*Dents d. Mammiferes* p. 151) seu *Kerodon sciureus J. G. St.-Hilairii* (*Dictionn. class. d'hist. nat.* T. IX. p. 120. *Art. Kerodon*) re vera sit *Cavia rupestris*, ut *Princeps Maximilianus* haud sine causa existimare videtur, quantum e *St.-Hilairii* descriptione concludi potest, *Kerodon Moco* tamen a *Cavia leucopyga* differt pilorum structura molliore Sciurorum pilis simili, vibrissis totis nigris, porro

extremitatum pagina externa et anteriore, nec non capitis lateribus et auricularum posteriore facie rufis.

Genus *Kerodon* ceterum a *Caviis* characteribus vix sufficientibus disjungi posse putarem.

2. Cavia flavidens. *Nob.*

Tab. XVII.

Character essentialis.

Dentes incisivi antice flavi. Notaeum e subfuscescente flavo et subpallide fusco mixtum, praevalente subflavescente. Capitis superior facies, cervix et area oblonga sub oculis ad cervicem ducta nigricantia. Gula, juguli media et posterior pars, pectus et venter e subflavescente alba. Inguinum superior pars e griseo subrufoque pallide fuscescens.

Descriptio.

Magnitudine *Caviam Aperecam* paulisper superat, specie antecedente tamen minor apparet. Caput brevius quam in antecedente specie, imo adeo brevius quam in *Cavia Aperea.* Pili paulo breviores quam in *Cavia leucopyga* et in *Cavia Aperea,* in dorsi posteriore parte et uropygio, nec non in crurum posteriore margine deterendo quasi derasi et subpungentes, forsan ob vitae genus animalis.

Dentes incisivi antice e subbrunneo flavi. Labium superius et inferius, nec non nasi apex pilis albidis obsessa. Vibrissae pallide fuscae, inferiores superioribus pallidiores, fere albicantes. Auriculae breviores quam in *Cavia Aperea,* margine superiore haud emarginatae, in paginae internae posteriore parte pilis e subpallide fusco flavis, marginem ex parte superantibus obsessae; ipso autem margine pilis tenerrimis, brevissimis, albidis, majoribus et longioribus tamen quam in specie antecedente vestitae. Narium dorsi partis anterioris pili basi maxima ex parte pallidissime sordide seu e subfuscescente flavicantes, ex parte vero versus apicem subferruginei, ipso apice summo autem e nigricante fuscescentes. Capitis superioris paginae et laterum ejus

superioris partis, porro cervicis, paraucheniorum, totius dorsi, nec non armorum, hypochondriorum et lumborum pili a basi ad medium, vel paulo supra medium e pallide subfuscescente cinerascentes, ipso medio e subfuscescente subpallide flavi, apice summo e fusco nigri, rarissime per totam longitudinem albi. Pili capitis laterum inferiorem partem, paraucheniorum inferiorem partem, juguli anterioris partis latera, porro epigastria, hypochondria, et extremitatum anteriorum paginam externam, margine ejus anteriore excepto, nec non scelidum crurum faciem externam occupantes a basi usque ad medium pallidissime vel pallide e cinerascente fuscescentes, in medio usque ad apicem subpallide e subfuscescente flavi, apicibus pallide fuscescentes vel pallide flavescentes; in capitis laterum inferiore parte, porro in juguli atque paraucheniorum lateribus usque ad humeros apice magis et paulo laetius e subfuscescente flavi. Gula, juguli media pars, pectus, venter maniculorumque interior margo pilis basi pallide e fuscescente cinereis, supra basin per totam longitudinem albidis vel albis, vix paulisper sordide flavicantibus obsessa; ita quidem ut in ventre et maniculorum interno margine albedo praevaleat. Maniculorum dorsum e subfuscescente et subflavescente albidum, podariorum dorsum autem, pilis unguium basin obtegentibus, ut in maniculis albidis, exceptis, pilis basi e cinerascente fuscescentibus, per maximam longitudinem autem pallide et sordide flavescentibus, vix ad ferrugineum paulisper transmicantibus tectum. Uropygii et inguinum superioris partis pili basi cinerascentes, supra basin e subcinerascente et subrufescente pallide fuscescentes, inguinum inferioris partis e subfuscescente admodum pallide flavicantes, ex parte fere albidi. Pili extremitatum posteriorum lateris interni superiorem partem occupantes e subfuscescente et flavicante albi, mediam autem partem obtegentes e flavicante et subfuscescente subferruginei. Ungues pallide cornei, paulo breviores et magis acuti, quam in specie antecedente. Propter pilorum colorem descriptum totum dorsum et gastraei superior pars e fusco et flavo atque nigricante mixta, interpositis in dorso lineolis singulis, teneris albis a pilis albis effectis. Color e fusco niger (ambitu oculorum et auriculis exceptis) in capitis superiore facie et cervice, nec non in area oblonga sub oculis et auribus ad cervicem ducta praevalens, quare partes

modo commemoratae nigricantes. Colli abdominisque latera atque extremitatum latera externa dorso multo minus obscura, magis e subfuscescente flavicantia, adspersis lineolis teneris fuscis. Capitis laterum inferior pars, rostri latera, regio oculos ambiens usque ad auriculas et parauchenia abdominis lateribus magis adhuc flavicantia, imo ex parte fere prorsus flavescentia. Partis nasalis dorsi media pars subferrugineo paulisper irrorata. Manicula in dorso e flavicante albida. Podaria e pallide et fuscescente ferrugineo subflavicantia. Gula, juguli media et inferior pars, pectus et venter alba, sed colore flavescente lavata. In juguli initio area parva, peculiaris, subrotunda, alba, pilis brevissimis, teneris, in centro ipsius vorticem formantibus obsessa.

M e n s u r a e.

A rostri apice usque ad anum	10″
Capitis longitudo a rostri apice ad aurium basin	2″
Capitis longitudo a rostri apice ad oculorum canthum exteriorem . .	1″ 1‴

Patria. Brasilia.

Cavia flavidens, quam pari modo *Ill. Langsdorffio* debemus, haud spernendam quidem affinitatem quod ad colores cum *Cavia rupestre* secundum descriptionem accuratam *Principis Maximiliani* ostendit. Quum autem *Serenisissimus Auctor* pilum *Caviae rupestris* mollem dicat, et neque dentium incisivorum coloris flavi, neque coloris peculiaris nigri in capite sub oculis, nec non in cervice obvii mentionem faciat et de area parva peculiari in jugulo conspicua, pilis brevissimis vorticem formantibus obsessa prorsus taceat, animal modo illustratum pro specie peculiari habendum esse videtur *).

---

*) Praeter Caviarum species supra exhibitas Museum Academicum possidet etiam *Caviam Aperream* et *Caviam Spixii* a *Waglero* (*Isis* 1831. Heft V. p. 511) propositam.

Cavia Aperea dentes incisivos albos, auriculas mediocres, margine superiore subemarginatas, notaeum totum, nec non capitis faciem superiorem et latera e subfuscescente nitide nigro et e

subfuscescente satis laete flavo mixta habet, porro gulam, nec non regionem anum ambientem, sicuti pectoris ventrisque medium e subgriseo pallide ferruginea unguesque corneos ostendit.

Cavia Spixii dentes incisivos pallidissime flavicantes, auriculas breviores, margine superiore integras, rotundatas, vellus mollius in notaeo e nigricante griseo et e subalbescente vel fuscescente flavicante mixtum, porro regionem oculos ambientem, maculam brevem, oblongam pone utramque auriculam, nec non gulam, pectus, ventrem, areamque oblongam in maniculorum interno margine obviam alba, regionem anum ambientem vero albidam, unguesque nigros offert.

Mém. de l'Acad. VI. Sér. Sc. mathém. etc. T. III. 2 part. Sc. nat.

Brandt. Hystrices

W. Pape ad nat. del.

F. Dazzigen lith.

Erethizon epixanthus. Nob.

Cercolabes platycentrotus. Nob.

Cercolabes nigricans. Nob.

Cercolabes insidiosus. Nob.

Cercolabes affinis. Nob.

Mém. d. l'Acad. VI. Ser. Sc. mathém. etc. T. III. 2. part. Sc. nat.

Brandt. Hystrices.

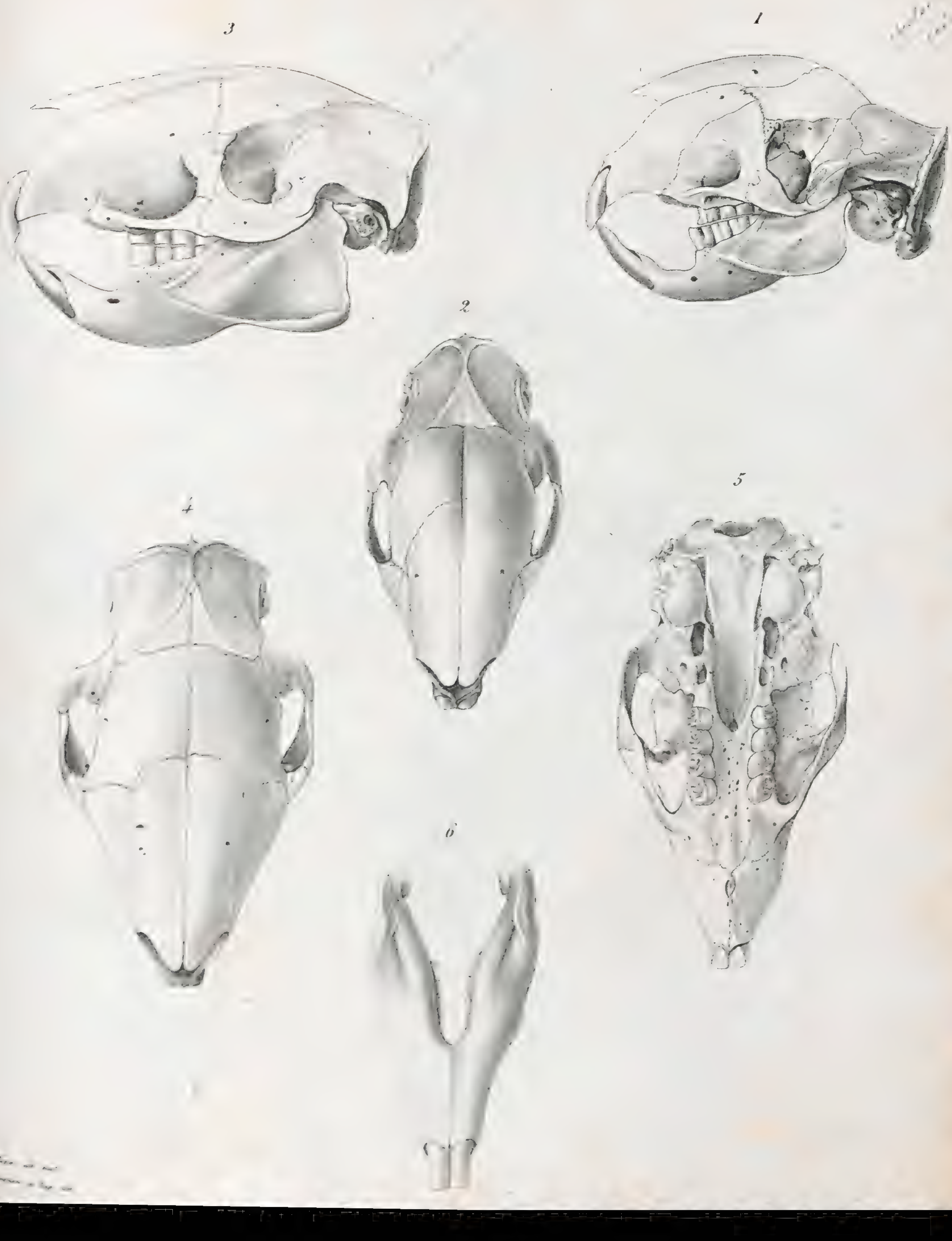

Mém. d. l'Acad. VI. Ser. Sc. mathém. etc. T. III. 2. part. Sc. nat.

Brandt. Hystrices.

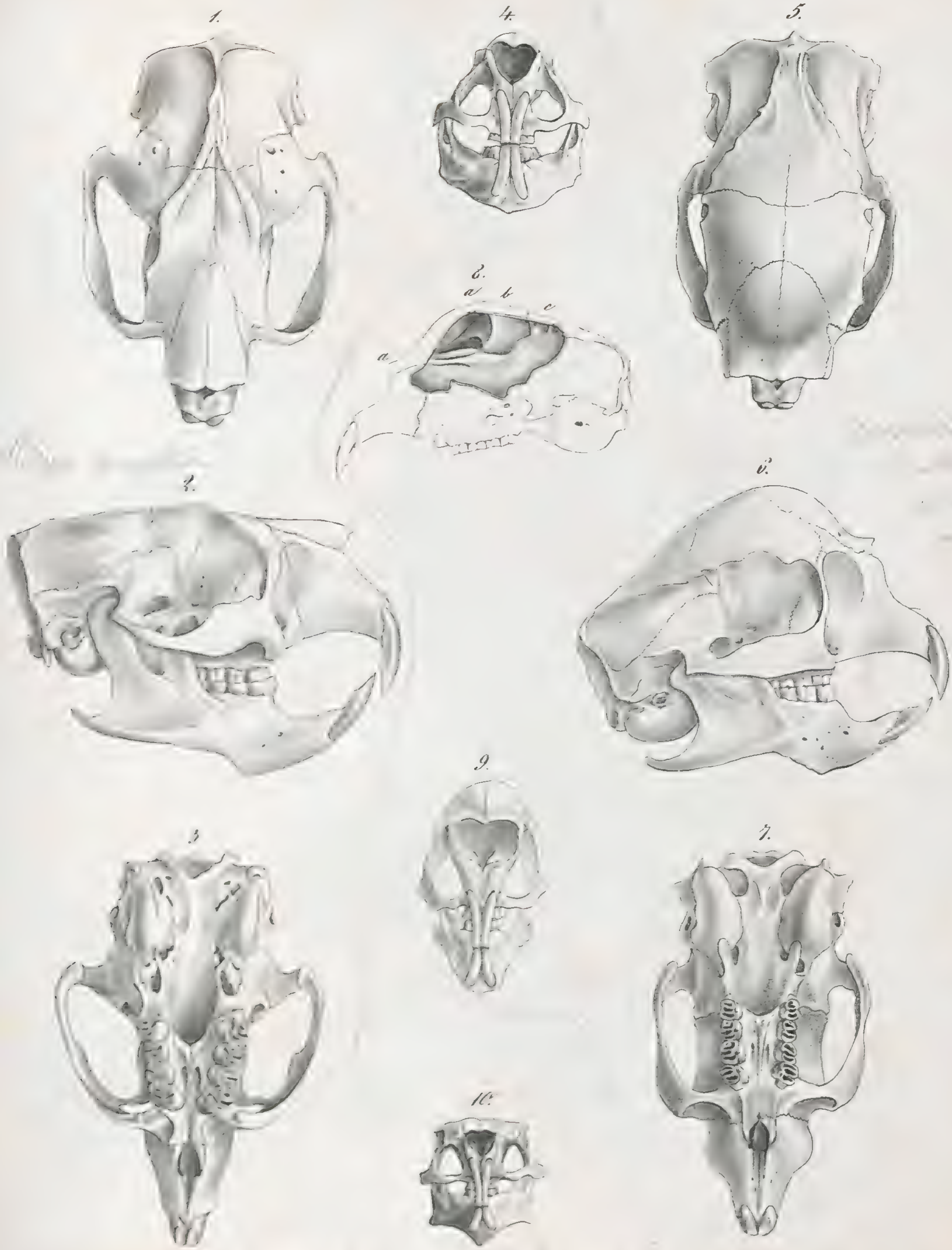

Brandt Hystrices.

Mém. d. l'Acad. VI. Ser. Sc. mathém. etc. T. III. 2. part. Sc. nat.

Brandt Hystrices.

X.

W. Pape ad nat. del.

Lith. chez F. Davignon

Sciurus Langsdorffii.

XII.

Rugendas ad. nat. pinx.

Mus leucogaster Langsd.

Mus Anguya Desm.

Mém. de l'Acad. VI. Sér. Sc. mathém. etc. T. III. 2. part. Sc. nat. XIV.

Brandt. Mamm. rod.

Lith. chez P. Pavignon

Hypudaeus Guiära Langsd.

W. Pape ad. nat. del.

Cricetus fuscatus Nob.

W. Pape ad nat. del.

Cavia leucopyga. Nob.

XVII.

Cavia flavidens. Nob.

